การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิฑูรย์ ทุยาวัด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
ธันวาคม 2559

การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ปริญญานิพนธ์
ของ
วิฑูรย์ ทุยาวัด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
ธันวาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

บทคัดย่อ

ของ

วิฑูรย์ ทุยาวัด

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
ธันวาคม 2559

วิฑูรย์ ทุยาวัด. (2559). *การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรูญ.

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยจำนวนทั้งสิ้น 40 คน แบ่งเป็น นักเรียนกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบ T-test for Independent Samples เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของทั้ง 2 กลุ่มโดยประเมินจากคะแนนหลังการทดลอง และใช้สถิติ T-test for Dependent Samples เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลของการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ENHANCING GRADE THREE STUDENTS' PRONUNCIATION OF THAI CONSONANT CLUSTERS ADOPING BALANCED LITERACY INSTRUCTION APPROACH.

AN ABSTRACT

BY

WITOON TUYAWAT

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the

Master of Education Degree in Educational Linguistics

at Srinakharinwirot University

December 2016

Witoon Tuyawat. (2016). *Enhancing Grade Three Students' pronunciation of Thai Consonant Clusters Adopting Balanced Literacy Instruction Approach.* Master thesis, M.Ed. (Educational Linguistics). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Associate Professor Dr. Sugunya Ruangjaroon.

This study was designed to enhance Grade Three students' pronunciation of Thai Consonant Clusters in Buriram Province. The aim of this study was to compare the pronunciation abilities of the students after learning through both Balanced Literacy Instruction and Traditional Teaching Methods.

The participants in this research were forty students from Grade Three in Pachan School, Buriram. They were selected from a total of fifty-six students who took the test and scored less than fifty percent. The two sample groups were randomly assigned to the experiment. The first group was taught by Balanced Literacy Instruction and trained by the researcher. The second group was taught through Traditional Teaching Methods by another teacher. The teaching experiment was conducted over seven weeks, with three sixty minute periods per week with a total of twenty-one class periods. The study was conducted during the first semester of the 2016 academic year. The statistics used in the data analysis included, mean score, percentage and standard deviation. The T-test for Independent Samples was applied in order to compare two approaches. A T-test for Dependent Samples was used for the purpose of comparison before and after the treatments.

The results of this study revealed that the scores achieved by the students after learning through Balanced Literacy Instruction were significantly higher than the scores achieved learning through Traditional Teaching Methods at the level of .01.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา
ของ
วิฑูรย์ ทุยาวัด

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

…….. คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นพ.ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
วันที่…….. เดือน…….. พ.ศ. 2559

อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

……..... ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรูญ)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

……..……..……ประธาน
(รองศาสตราจารย์ วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร)

……...กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)

……..กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรูญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์ ความกรุณา และคำปรึกษาจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ คณาจารย์และผู้เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง โดยเฉพาะรองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เรืองจรูญ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ที่กรุณาอุทิศเวลาอันมีค่า ในการให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง ให้ความรู้ ข้อคิด ความเมตตา อบรม สั่งสอน ตรวจสอบ และเอาใจใส่ในการทำปริญญานิพนธ์จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตากรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล และรองศาสตราจารย์ วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร ที่ได้กรุณาเป็นคณะกรรมการในการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ทำให้ปริญญานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทร์เสม รองศาสตราจารย์ วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร และอาจารย์ Dolly Sethi ที่เสียสละเวลาให้คำแนะนำปรับปรุง ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยในการทำปริญญานิพนธ์

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ Nicole Lasas ที่ให้ความกรุณาในการตรวจสอบชี้แนะและปรับปรุงภาษาอังกฤษของปริญญานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงผู้ทรงคุณวุฒิ ดร.ภาวดี สายสุวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคุณครูไพรินทร์ แสงดี ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชัน ที่สละเวลาประเมินการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านป่าชัน นายบุญส่ง พิชนาหารี และคณะครูโรงเรียนบ้านป่าชัน ทุกท่าน ที่กรุณาส่งเสริม ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก ในการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2559 ที่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่สนับสนุนทุนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนๆสาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษาทุกคน ที่คอยให้คำปรึกษาและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยเสมอมา

เหนือสิ่งอื่นใด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดานายบุญทัน ทุยาวัด มารดานางเผลือ เกิดมีเพียร และ Mr. David Robert Somerville ที่มอบความรัก ความห่วงใย ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมา

วิฑูรย์ ทุยาวัด

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
	ความสำคัญของการวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมุติฐานในการวิจัย	6
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	7
	ปัญหาของการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียง	7
	พยัญชนะควบกล้ำภาษาไทย	9
	แนวการสอนแบบสมดุลภาษา	11
	ประวัติและความเป็นมาของแนวการสอนแบบสมดุลภาษา	11
	กรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา	12
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา	16
	แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม	17
	ประวัติและความเป็นมาของแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม	17
	รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม	18
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม	19
	แนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์	20
	ประวัติและความเป็นมาของแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์	20
	รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์	23
	การใช้คำถามพัฒนาการคิด	25
	ความหมายของการคิด	25
	ความสำคัญของการใช้คำถามพัฒนาการคิด	27
	ลักษณะของคำถามที่ดี	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำถามพัฒนาการคิด	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

2 (ต่อ)

การสอนแบบปกติ 29
ความหมายของการสอนแบบปกติ 29
ขั้นตอนการสอนแบบปกติ 29

3 วิธีดำเนินการวิจัย 33
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง 33
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย 33
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 33
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 34
การเก็บรวบรวมข้อมูล 44
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล 45
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 45

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 46

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 55
ความมุ่งหมายของการวิจัย 55
สมมุติฐานในการวิจัย 55
วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย 55
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล 57
สรุปผลการวิจัย 57
อภิปรายผลการวิจัย 58
ข้อเสนอแนะ 64

บรรณานุกรม 65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	74
ภาคผนวก ก	75
ภาคผนวก ข	77
ภาคผนวก ค	149
ภาคผนวก ง	159
ภาคผนวก จ	162
ภาคผนวก ฉ	177
ประวัติย่อผู้ทำวิจัย	191

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทย	5
2	หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกหนังสือนิทานควบกล้ำภาษาไทย	35
3	รายชื่อหนังสือนิทานที่สอดคล้องกับพยัญชนะควบกล้ำภาษาไทย	37
4	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม	38
5	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน	39
6	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม	40
7	ระยะเวลาและแบบแผนการดำเนินการวิจัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	43
8	แบบแผนการทดลอง	44
9	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง	46
10	ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง	47
11	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง	49
12	ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง	50
13	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง	52
14	ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม	53
15	คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง	163
16	คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง	164
17	ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลอง	165
18	ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลอง	170

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

19 ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลองคิดเป็นร้อยละ 172

20 คะแนนความคิดเห็นที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คนที่ตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3..... 175

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยของคำว่า “แปลก” 10
2 กรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา 3 ขั้น 12
3 องค์ประกอบ 3 ด้าน ตามทฤษฎีของโฟรเซ 19
4 ลำดับความคิดของบลูมและแอนเดอร์สัน 26
5 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง 48
6 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียน
ที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง 51
7 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง
และนักเรียนกลุ่มควบคุม 54
8 ผลงานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 61
9 หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทย /p^hl/ 62
10 หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทย /k^hl/, /k^hr/, /k^hw/ 63
11 บรรยากาศการนำเข้าสู่บทเรียน 183
12 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการอ่านให้ฟัง 183
13 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการตระหนักรู้หน่วยเสียง 184
14 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการระบุหน่วยเสียง 184
15 บรรยากาศนักเรียนทำใบงานขั้นการระบุหน่วยเสียง 185
16 บรรยากาศนักเรียนทำใบงานขั้นการแยกคำ 185
17 บรรยากาศการจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ 186
18 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการผสมคำ 186
19 บรรยากาศนักเรียนเล่นเกมกระซิบคำควบกล้ำภาษาไทย 187
20 บรรยากาศนักเรียนทำกิจกรรมการสะกดคำ 187
21 บรรยากาศนักเรียนช่วยกันแต่งนิทานควบกล้ำภาษาไทย (1) 188
22 บรรยากาศนักเรียนช่วยกันแต่งนิทานควบกล้ำภาษาไทย (2) 188
23 บรรยากาศการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานให้เพื่อนฟัง (1) 189
24 บรรยากาศการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานให้เพื่อนฟัง (2) 189

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญในการสื่อสาร เนื่องจากถ้าอ่านออกเสียงควบกล้ำผิดจะทำให้ผู้ฟังเกิดความสับสนและเข้าใจผิดได้ ดังนั้นถ้าจะให้อ่านออกเสียงควบกล้ำได้คล่อง ชัดเจน และถูกต้อง ควรเริ่มฝึกตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยเฉพาะคำควบกล้ำในภาษาไทยที่อ่านออกเสียงยาก ซึ่งปัญหาเหล่านี้มีมานานแล้วตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าพระราชทานพระราชกระแสรับสั่งมายังกรมศึกษาธิการให้หาทางแก้ไขและกวดขันครู อาจารย์รวมถึงนักเรียน จึงได้มีแบบเรียนที่เป็นคำควบกล้ำและตัวสะกดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน การพูด และการเขียนให้ถูกต้อง (วัชรี ธุวธรรม. 2553) จากการศึกษางานวิจัยของ สมบูรณ์ เหล็กเพ็ชร (2557: 6), และ อานงค์ ใจลังกา (2547: 3) พบว่า นักเรียนไทยอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ กฤษณา สุภาพักตร์ (2552: 13) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงควบกล้ำเป็นเรื่องยาก ถ้าอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดเจนหรือไม่ถูกต้องจะทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร และทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการสื่อสารที่มีเสียงควบกล้ำ ดังตัวอย่างคำควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนมักจะอ่านออกเสียงผิด

คำควบกล้ำภาษาไทย	การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียน
(1) ‘ปลา’ [pla:^{0}]	(1) [pa:^{0}]
(2) ‘ปราบปราม’ [prà:p^{0}pra:m^{0}]	(2) [pà:p^{0}pa:m^{0}] ~ [plà:p^{0}pla:m^{0}]
(3) ‘เปลี่ยนแปลง’ [pliàn^{1}plæ:ŋ^{0}]	(3) [piàn^{1} pæ:ŋ^{0}]
(4) ‘เกรงกลัว’ [kre:ŋ^{0}klua^{0}]	(4) [ke:ŋ^{0}kua^{0}]
(5) ‘คลี่คลาย’ [k^{h}lî:^{1}k^{h}lɑ:j^{0}]	(5) [k^{h}î:^{1}k^{h}ɑ:j^{0}]

นอกจากนี้การอ่านออกเสียงคำควบกล้ำในประโยคไม่ถูกต้องจะส่งผลกระทบต่อการสื่อสาร โดยผู้ฟังอาจเข้าใจความหมายผิด ดังตัวอย่าง 1

ก) ฉันชอบปลาทองในอ่าง

ข) ฉันชอบปาทองในอ่าง

จากตัวอย่างข้างต้นความหมายของคำและประโยคจะเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง อีกกรณีที่จะทำให้เข้าใจความหมายผิด คือ การอ่านชื่อหรือนามสกุลของบุคคล เช่น กรณีชื่อหรือนามสกุลของประธานชมรมผู้ประกอบการทีวีดิจิตอล ดังตัวอย่าง 2

ก) คุณสุภาพ คลี่ขจาย

ข) คุณสุภาพ ขี้ขจาย

จากตัวอย่าง ในคำว่า ‘ขี้’ [kʰîː˧˥] ซึ่งความหมายที่ไม่เหมาะสมในการอ่านออกเสียงผ่านทางสื่อวิทยุหรือโทรทัศน์ ทำให้ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ฟังและผู้รับชมรายการในทางลบได้

ในบางกรณีการอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ถูกต้องก็ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนไปและไม่ส่งผลกระทบต่อการสื่อสาร ดังตัวอย่าง 3

ก) แม่ทำน้ำส้มเปรี้ยวปรี๊ด

ข) แม่ทำน้ำส้มเปี้ยวปี๊ด

จากตัวอย่างดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยและจากการสำรวจหนังสือเรียนวิชาภาษาไทยที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในหนังสือเรียนภาษาพาที และวรรณคดีลำนำ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2557) พบว่ามีการบรรจุคำควบกล้ำไว้ในบทอ่านทุกบท โดยจะแทรกตามเนื้อหาในหนังสือ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบว่ากิจกรรมแบบฝึกทักษะในหนังสือแบบเรียนขาดความน่าสนใจ ไม่มีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและขาดแรงจูงใจในการเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 1 คือระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 ต้องมีความสามารถทางด้านการอ่าน คือกระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความสามารถทางด้านการอ่านออกเสียงคำคล้องจอง คำที่มีรูปวรรณยุกต์ และไม่มีรูปวรรณยุกต์ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และไม่ตรงตามมาตรา *คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ* คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มี รร คำที่มีพยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง และอ่านบทร้อยกรองง่ายๆ ได้แก่ คำพ้อง และคำพิเศษอื่นๆ เช่น คำที่มี ฯ ฤ ฤๅ จะเห็นได้ว่าหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระบุไว้ว่าให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านคำที่ประกอบไปด้วยพยัญชนะควบกล้ำ ยิ่งไปกว่านั้นยังกำหนดให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำในบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองไว้อีกด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 8-10)

สมิธ และแอลลี่ (Smith; & Elley. 1994) กล่าวว่า การที่จะพัฒนาทักษะด้านการอ่านนั้นควรมีการจัดกิจกรรมแบบฝึกทักษะที่สนุกสนาน และมีความหลากหลายเพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียน ผ่านวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Child-Centered) โดยคำนึงถึงพัฒนาการตามวัย ความสนใจของนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกภาษาอย่างสมดุลตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะโดยเริ่มจากครูอ่านให้นักเรียนฟัง มาสู่กิจกรรมกลุ่มที่ให้นักเรียนอ่านร่วมกันทั้งชั้น และแก้ไขปัญหาด้านการอ่านสะกดคำโดยให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มย่อย เมื่อนักเรียนสามารถอ่านได้คล่องแล้ว ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มโดยการร่วมมือกันผลิตผลงาน เพื่อที่นักเรียนสามารถอ่านเองตามลำพังได้ จากการจัดกิจกรรมดังกล่าวในประเทศนิวซีแลนด์ พบว่านักเรียนมีทักษะด้านการอ่านที่ดีขึ้นและการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวถือว่าเป็นโปรแกรมการสอนอ่านออกเสียงที่ดี

จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของเทรชเทนเบิร์ก (Sithi-Amnuai. 2011; อ้างอิงจาก Trachtenburg. 1990) ที่ได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการฟังนิทาน ซึ่ง คัดเลือกหนังสือนิทานที่มีภาพประกอบสวยงาม และเหมาะสมกับระดับของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 คือ การสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการตระหนักรู้หน่วยเสียงและสามารถสะกดคำศัพท์ในนิทานได้ถูกต้อง เพื่อเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 คือ การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฟังนิทานอีกครั้งในนิทานเล่มใหม่ แต่ยังคงใช้คำศัพท์เดิมเพื่อเป็นการทบทวนให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนจากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในการจัดกิจกรรมกลุ่มในขั้นที่ 3 และฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยผ่านการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาขั้นตอนตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของ สมิธ และแอลลี่ (Smith; & Elley. 1994) ที่ได้กำหนดขั้นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud) ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again) ขั้นการสรุปและอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion) ขั้นการฝึกอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading) ขั้นการนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing) และขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading)

จากปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย และข้อดีของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป าชันจังหวัดบุรีรัมย์ ด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนแบบสมดุลภาษาที่กำหนดกรอบไว้ 3 ขั้น เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการฟังนิทานควบกล้ำ โดยเลือกใช้หนังสือนิทานที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม เนื้อหาที่สนุกสนาน สอดแทรกคุณธรรม และจริยธรรม นอกจากนี้นักเรียนได้รับการฝึกการตระหนักรู้ หน่วยเสียงควบกล้ำและฝึกการสะกดคำ เป็นการเสริมความมั่นใจในการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยให้ถูกต้อง ก่อนที่นักเรียนจะนำความรู้ไปใช้ในการแต่งนิทานผ่านการทำงานเป็นกลุ่ม และฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำผ่านการนำเสนอผลงานของกลุ่มหน้าชั้นเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 ขั้น ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชัน ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยที่ถูกต้อง และมีนิสัยรักการอ่าน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในหลักสูตรแกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ระบุให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้ ซึ่งหน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยประกอบไปด้วยหน่วยเสียงกักในพยัญชนะต้นตัวที่ 1 หรือ C_1 และพยัญชนะหน่วยเสียงเหลว (Liquid) หรือเสียงเลื่อน (Glide) ในพยัญชนะต้นตัวที่ 2 หรือ C_2 การอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นทั้งสองหน่วยเสียงให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญ และผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ครูนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้อ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้ถูกต้องและให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป าชัน ตำบลป าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 27 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 56 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย จำนวน 40 คน ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการจับฉลาก (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาใช้ระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยสังเกตการณ์ในชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทย ซึ่งหน่วยเสียงของพยัญชนะควบกล้ำภาษาไทยจะปรากฏอยู่ 2 ตำแหน่ง ได้แก่ หน่วยเสียงกักเป็นพยัญชนะต้นตัวที่ 1 หรือ C_1 และหน่วยเสียงพยัญชนะเหลว หรือเสียงเลื่อนเป็นพยัญชนะต้นตัวที่ 2 หรือ C_2 ที่ประกอบด้วย หน่วยเสียงพยัญชนะเหลว ล /l/, ร /r/ หรือหน่วยเสียงเลื่อน ว /w/ เมื่อนำพยัญชนะหน่วยเสียงกักในพยัญชนะตัวที่ 1 หรือ C_1 รวมกับพยัญชนะหน่วยเสียงเหลว หรือหน่วยเสียงเลื่อนในพยัญชนะต้นตัวที่ 2 หรือ C_2 ได้พยัญชนะควบกล้ำภาษาไทยจำนวน 15 รูป 11 หน่วยเสียง ได้แก่ ปร /pr/, พร /p^hr/, ตร /tr/, กร /kr/, ขร, คร /k^hr/, ปล /pl/, ผล, พล /p^hl/, กล /kl/, ขล, คล /k^hl/, กว /kw/, ควˌ ขว /k^hw/ ผู้วิจัยแสดงเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ หน่วยเสียงควบกล้ำในภาษาไทย ดังตาราง 1

ตาราง 1 หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทย

(C_2) / (C_1)	/l/	/r/	/w/
/p/	pl	pr	-
/p^h/	p^hl	p^hr	-
/t/	-	tr	-
/t^h/	-	-	-
/k/	kl	kr	kw
/k^h/	k^hl	k^hr	k^hw

ที่มา: สุกัญญา เรืองจรูญ. (2560). *การวิเคราะห์ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาวไทยปกากะญอ ตำบลตะนาวศรี จังหวัดราชบุรี.* 39(1).

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แนวการสอนแบบสมดุลภาษา หมายถึง การบูรณาการแนวคิดในการสอนภาษาสองแนวคิดเข้าด้วยกันคือ การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) และการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดของ เทรชเทนเบิร์ก (Sithi-Amnuai. 2011; อ้างอิงจาก Trachtenburg. 1990) ที่กำหนดขั้นการจัดการเรียนรู้เป็น 3 ขั้นคือ ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part) และ ขั้นที่ 3 การสอนภาษา

แบบองค์รวม (Whole Language) และผู้วิจัยศึกษาขั้นการสอนตามแนวสมดุลภาษาของ สมิธ และแอลลี่ (Smith; & Elley. 1994) ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud) ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again) ขั้นการสรุปและการอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion) ขั้นการฝึกอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading) ขั้นการนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing) และขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading)

2. การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนตามคู่มือครูของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป าชัน โดยมีขั้นตอน 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน (Motivation) ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน (Reading Activities) ขั้นการใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pair) ขั้นการฝึกแทนคำในช่องว่างช่องเดียว (Single-Slot Substitution Drill) ขั้นการฝึกเปลี่ยนรูปประโยค (Transformation Drill) การฝึกเพิ่มส่วนขยายของประโยค (Expansion Drill) และขั้นการประเมิน (Evaluation)

3. ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) ผู้วิจัยใช้หนังสือนิทานเรื่องคำควบกล้ำมีนิทานแสนสนุก แต่งโดย นฤชา ดิฐเบญจกุล (2554) คำควบกล้ำที่ปรากฏในหนังสือนิทานจำนวน 44 คำ ประกอบด้วยพยัญชนะควบกล้ำภาษาไทยที่ใช้ในงานวิจัยมีทั้งหมด 15 รูป 11 หน่วยเสียง ได้แก่ ปร /pr/, พร /p^hr/, ตร /tr/, กร /kr/, ขร, คร /k^hr/, ปล /pl/, ผล, พล /p^hl/, กล /kl/, ขล, คล /k^hl/, กว /kw/, คว, ขว /k^hw/

สมมุติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาและการสอนแบบปกติหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้จำนวนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทที่ 2 นี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มจากปัญหาของการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงในหัวข้อที่ 1 จากนั้นในหัวข้อที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอพยัญชนะควบกล้ำในภาษาไทยซึ่งเป็นพยัญชนะควบกล้ำที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษา นอกจากนี้ผู้วิจัยศึกษากรอบแนวคิดการสอนแบบสมดุลภาษาในหัวข้อที่ 3 ซึ่งการสอนแบบสมดุลภาษานั้นได้ผสมผสานแนวการสอน 2 แบบไว้ด้วยกัน คือการสอนภาษาแบบองค์รวมและการสอนภาษาแบบโฟนิกส์โดยผู้วิจัยจะนำเสนอไว้ในหัวข้อที่ 4 และ 5 ตามลำดับ และผู้วิจัยได้ศึกษาการใช้คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการคิดที่จะนำเสนอในหัวข้อที่ 6 และในหัวข้อที่ 7 จะนำเสนอขั้นตอนการสอนแบบปกติ

1. ปัญหาของการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียง

ปัจจุบันมีทฤษฎีและแนวคิดการสอนในทักษะการอ่านออกเสียงอยู่หลากหลายแนวคิด แต่ทฤษฎีและแนวคิดที่ได้รับความนิยมและเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในวงการการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ คือแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมและแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ อารี สัณหฉวี (2550), และคิม (Kim. 2008) กล่าวว่าในประเทศสหรัฐอเมริกา นักวิชาการเกิดการโต้แย้งและถกเถียงทางการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียง (Reading War) ระหว่างแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมและแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ เพราะจากการสำรวจพบว่า 25% ของนักเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกาไม่สามารถอ่านออกเสียงในระดับง่ายๆได้ และจากการทดสอบด้วยระบบการตรวจคะแนนมาตรฐานแบบใหม่ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีระดับเปอร์เซ็นต์ความสามารถในการอ่านออกเสียงเทียบเท่าเพียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เท่านั้น การโต้แย้งดังกล่าวหาข้อสรุปไม่ได้ว่าทฤษฎีหรือแนวคิดแบบไหนที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงได้ดีที่สุด อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความเห็นระหว่างแนวการสอนภาษาทั้งสองแนวคิด คราชเชน (Krashen. 2002), เลอดู (Ledoux. 2007: 22), โฮนิกส์ (Calais. 2008: 2; อ้างอิงจาก Honig. 1996), วิลสัน (Wilson. 1998: 49), และจิตติมา เขียวพันธ์ (2553: 16) กล่าวว่า การสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นการสอนจากบนลงล่าง (Top-Down Model of Reading) โดยให้นักเรียนได้เห็นภาพรวมของเนื้อหาก่อน การจัดการเรียนรู้จะเน้นความหมายของเนื้อหาในบริบท คุณค่าของวรรณกรรม และยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง แต่การสอนตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพียงอย่างเดียวไม่สามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงได้เท่าที่ควร เพราะนักเรียนไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการตระหนักรู้หน่วยเสียงและการสะกดคำตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ นั่นคือการสอนจาก

ล่างขึ้นบน (Bottom-Up Model of Reading) ประกอบด้วย ความสามารถในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษร อย่างไรก็ตามการสอนภาษาแบบโฟนิกส์เพียงอย่างเดียวก็ไม่สามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงได้ดีเท่าที่ควรเช่นกัน โดยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์นั้นจะเน้นการสอนแบบสะกดคำเท่านั้น ทำให้นักเรียนขาดแรงจูงใจในการอ่านออกเสียง ดังนั้นครูควรเลือกแนวคิดและทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงให้เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงและได้เรียนรู้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษรตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ และนักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการอ่านหนังสือนิทานตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม ซึ่งการจัดการเรียนรู้ถ้าเลือกใช้เพียงวิธีใดวิธีหนึ่งนั้นไม่ช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงได้ดีเท่าที่ควร

นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาการสอนทักษะด้านการอ่านโดยนำแนวคิดการสอนภาษาแบบองค์รวมผสมผสานกับแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ จากการศึกษางานวิจัยของแมดด๊อกซ์และเฟง (Maddox.; & Feng. 2013) ได้ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงและการสะกดคำระหว่างการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ในนักเรียนเกรด 1 จำนวน 20 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกจะได้รับการสอนภาษาแบบองค์รวม ซึ่งนักเรียนได้อ่านออกเสียงจากหนังสือที่บรรจุภาษาเป้าหมายไว้ ส่วนอีกกลุ่มจะได้รับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ที่จะได้สะกดคำเท่านั้น โดยทั้ง 2 กลุ่มใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ พบว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์อ่านออกเสียงได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบองค์รวม

ชลารินทร์ สุรินจักร์ (2553) ศึกษาเรื่องการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่าหลังการจัดการเรียนรู้โดยผสมผสานทั้งสองแนวคิดนั้นช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาไทยได้สูงขึ้น โดยนักเรียนมีคะแนนการอ่านจากการทดสอบหลังเรียนเกินร้อยละ 60

จารุวรรณ สายสิงห์ (2546) ศึกษาเรื่องการผสมผสานการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ และการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการอ่านออกเสียง ความเข้าใจในการอ่าน การเขียนสะกดคำ และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการผสมผสานแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์และแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงและความสามารถในการเขียนสะกดคำได้สูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ โจสลิน (Joslin. 1994) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านของการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนภาษาที่บูรณาการการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นอนุบาล 20 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการสอนภาษาแบบองค์รวมเพียงอย่างเดียวจำนวน 10 คน กับกลุ่มที่ได้รับการสอน

ภาษาแบบองค์รวมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์จำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการบูรณาการสอนภาษาแบบองค์รวมกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบองค์รวมเพียงอย่างเดียว

จะเห็นได้ว่าจากการจัดการเรียนรู้โดยผสมผสานการสอนภาษาแบบองค์รวม ที่นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงที่เน้นความหมายและเป็นไปตามธรรมชาติ และการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ที่นักเรียนได้ฝึกทักษะด้านการสะกดคำ ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษร เมื่อนำข้อดีของการสอนภาษาทั้งสองแนวคิดมาผสมผสานกันจะทำให้เกิดรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

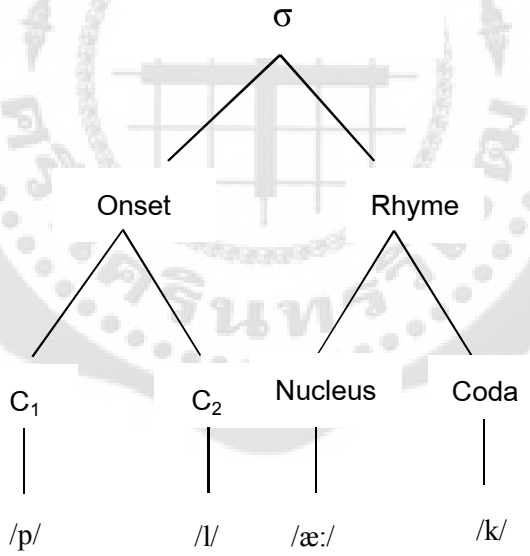
สมิธและแอลลี่ (Smith; & Elley. 1994) กล่าวว่า ในปี ค.ศ.1950 ประเทศนิวซีแลนด์ได้พยายามแก้ปัญหาการอ่านไม่ออก โดยกระทรวงการศึกษานิวซีแลนด์ไม่พอใจกับผลการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะการอ่านหนังสือไม่ออก ก่อนหน้านั้นประเทศนิวซีแลนด์ใช้วิธีการสอนภาษาแบบองค์รวมเพียงอย่างเดียวปรากฏว่านักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก และไม่ประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ จนกระทั่งได้มีการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียง โดยผสมผสานแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเข้ากับแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์เกิดเป็นแนวการสอนแบบใหม่ขึ้น คือ แนวการสอนแบบสมดุลภาษา และนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียง หลังจากใช้แนวการสอนดังกล่าวในการจัดการเรียนรู้มีการสำรวจการอ่านของนักเรียนชาวนิวซีแลนด์ จาก The International Association For The Evolution of Education of Educational Achievement /IEA/ ที่ประเมินทักษะความสามารถด้านการอ่านของกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ โดยนิตยสาร นิวส์ วีค (News Week. 1992) ปรากฏว่าประเทศนิวซีแลนด์มีโปรแกรมการสอนอ่านที่ดีที่สุด

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะด้านการอ่านนั้นต้องคำนึงถึงสองส่วน คือ การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รู้จักความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษรและมีความสามารถในการสะกดคำ ในขณะเดียวกันควรมีการจัดเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาโดยตรงด้วย เพื่อที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้องได้รับความเพลิดเพลิน และความสนุกสนานจากการอ่านหนังสือนิทานรวมทั้งมีนิสัยรักการอ่าน

2. พยัญชนะควบกล้ำภาษาไทย

พยัญชนะควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะต้นสองตัวเรียงกันหรือเรียกว่า ทาบหน้าสองเสียง ในการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำจะอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียวกัน เช่น พระ กลอง กวาด เป็นต้น ประสงค์ รายณสุข (กฤษณา สุภาพักตร์. 2551: 41-42; อ้างอิงจาก ประสงค์ รายณสุข. 2542: 37), และ สุกัญญา เรืองจรูญ (2560) กล่าวว่า หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทย หมายถึง หน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำที่ปรากฏอยู่ใน 2 ตำแหน่ง ได้แก่ หน่วยเสียงกักเป็นพยัญชนะต้นตัวที่ 1 หรือ C_1 และหน่วยเสียงพยัญชนะเหลว หรือเสียงเลื่อนเป็นพยัญชนะต้นตัวที่ 2

หรือ C_2 คือหน่วยเสียงพยัญชนะเหลว ล /l/, ร /r/ และหน่วยเสียงเลื่อน ว /w/ วิเชียร เกษประทุม (วิภาวรรณ ลิขิตบรรณศักดิ์. 2555: 80-81; อ้างอิงจาก วิเชียร เกษประทุม. 2545: 9) กล่าวว่า หน่วยเสียง /r/ เป็นหน่วยเสียงที่มีเสียงรัว (Trill) ออกเสียงโดยการยกลิ้นขึ้นไปแตะปุ่ มเหงือกเบาๆ เมื่อกระแสลมผ่านจุดนี้ ทำให้ปลายลิ้นสะบัดออกและกลับไปแตะปุ่ มเหงือกสลับกันหลายๆ ครั้ง เช่น ครบ ขรึม กราบ ส่วนหน่วยเสียง /l/ คือหน่วยเสียงข้างลิ้น (Lateral) เกิดจากการกักลมไว้ตรงกลางของปาก คือยกส่วนของลิ้นแตะตรงฐานบนให้สนิท แล้วปล่อยให้ลมผ่านออกมาด้านข้างของลิ้น ข้างใดข้างหนึ่งหรือทั้งสองข้าง เช่น แปลก กลัว โขลง ส่วนหน่วยเสียงเลื่อน (Glide) คือ หน่วยเสียง /w/ เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังสัมผัสกับเพดานอ่อน และห่อริมฝีปากเปล่งออกมาพร้อมกัน เช่น ขวาน กวาง ควาย เมื่อนำหน่วยเสียงกักพยัญชนะต้นตัวที่ 1 หรือ C_1 รวมกับพยัญชนะหน่วยเสียงเหลว หรือหน่วยเสียงเลื่อนในพยัญชนะต้นตัวที่ 2 หรือ C_2 ได้พยัญชนะควบกล้ำ จำนวน 15 รูป ประกอบไปด้วย ปร, พร, ตร, กร, ขร, คร, ปล, ผล, พล, กล, ขล, คล, กว, คว, ขว มีหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำจำนวน 11 หน่วยเสียง ประกอบไปด้วย หน่วยเสียง /pr/, /p^hr/, /tr/, /kr/, /k^hr/, /pl/, /p^hl/, /kl/, /k^hl/, /kw/, /k^hw/ เมื่อนำหน่วยเสียงควบกล้ำมารวมกันเป็นคำ เช่น คำว่า “แปลก” จะแสดงตำแหน่งของหน่วยเสียงควบกล้ำทั้ง C_1 และ C_2 ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยของคำว่า “แปลก”

จากภาพประกอบ 1 แสดงโครงสร้างหน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยของคำว่า “แปลก” ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะต้นที่ปรากฏในตำแหน่งต้นคำ (Onset) แยกได้เป็น 2 ส่วน ได้แก่ C_1 หน่วยเสียงพยัญชนะกัก คือ หน่วยเสียง /p/ และ C_2 คือหน่วยเสียงพยัญชนะเหลว คือ หน่วยเสียง /l/ ส่วนสัมผัสพยางค์ (Rhyme) ประกอบไปด้วย แกนพยางค์ (Nucleus) คือหน่วยเสียงสระ /æ:/ และพยัญชนะท้ายพยางค์ (Coda) คือ หน่วยเสียงพยัญชนะ /k/

กรมวิชาการ (วิภาวรรณ ลิขิตบรรณศักดิ์. 2555: 82; อ้างอิงจาก กรมวิชาการ. 2546: 168-170) กล่าวว่า การอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่คนส่วนใหญ่ไม่ค่อยให้ความสำคัญ โดยเฉพาะบุคลากรในวงการการศึกษาจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นักเรียน ขณะที่อ่านออกเสียงนั้นควรอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องและใช้ให้ตรงตามความหมาย เพราะถ้าอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง จะทำให้ความหมายเปลี่ยนไป ซึ่งผู้ฟังอาจจะเข้าใจความหมายผิดพลาดได้ เช่น ชื่อหรือนามสกุลของประธานชมรมผู้ประกอบการทีวีดิจิตอล คุณสุภาพ คลี่ขจาย ถ้าอ่านออกเสียงเป็น คุณสุภาพ ขี้ขจาย จะกระทบต่อความรู้สึกผู้รับฟัง หรือผู้รับชมรายการในทางลบ โดยคำว่า ขี้ มีความหมายไม่สุภาพ ไม่เหมาะแก่การนำเสนอผ่านสื่อวิทยุหรือโทรทัศน์ ดังนั้นการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป าชันสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำภาษาไทยได้ถูกต้อง

3. แนวการสอนแบบสมดุลภาษา

3.1 ประวัติและความเป็นมาของแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ชุติมา ฐิติกร (2555: 77), กันตวรรณ มีสมสาร (2554: 23), ดวงเด่น บุญชุม (2555: 62), และ คูเตอร์ (Zygouris. 2011: 10; อ้างอิงจาก Cooter. 2000) กล่าวว่า แนวการสอนแบบสมดุลภาษา คือการจัดการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านออกเสียง โดยใช้ประสบการณ์เดิมของนักเรียนและยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นครูจะต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น การจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เป็นคู่ เป็นกลุ่ม รวมถึงการจัดการเรียนรู้รวมกันทั้งระดับชั้น อารี สัณหฉวี (2550) กล่าวว่า แนวการสอนแบบสมดุลภาษาเป็นแนวการสอนที่เริ่มในปี ค.ศ. 1996 จากประเทศนิวซีแลนด์ โดยพัฒนามาจากการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Natural Language Approach) หรือการสอนภาษาแบบองค์รวมผสมผสานกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ซึ่งแนวการสอนแบบสมดุลภาษาเกิดจากนักการศึกษาและนักวิชาการชาวนิวซีแลนด์ร่วมกันพัฒนาการสอนทักษะด้านการอ่านและการเขียน เนื่องจากนักเรียนไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ เพราะว่าในช่วงเวลานั้นได้ใช้วิธีการสอนภาษาแบบองค์รวมเพียงอย่างเดียวและหนังสือเรียนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนก็ไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของนักเรียนชาวนิวซีแลนด์ จากสาเหตุดังกล่าวทำให้เกิดเหตุการณ์สำคัญในการพัฒนาแนวการสอนแบบสมดุลภาษา แบ่งเป็น 3 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ค.ศ.1962 รัฐบาลนิวซีแลนด์ต้องการจะแก้ปัญหา นักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ออก มีการเริ่มผลิตหนังสือฝึกอ่านแบบใหม่มาเริ่มใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีชื่อหนังสือว่า “Ready To Read Series” ซึ่งนักวิชาการชาวนิวซีแลนด์ให้การสนับสนุนและให้ความเห็นว่าการอ่านหนังสือออกนั้น จะต้องให้นักเรียนอ่านหนังสือมากๆ นอกจากนี้ โฮลดาเวย์ (Holdaway) และคณะผู้สอนชาวนิวซีแลนด์ใช้หนังสือเล่มเล็ก เพื่อเริ่มสอนนักเรียนอายุ 5 ขวบ และได้มีการปรับปรุงขนาดของหนังสือแบบเรียนให้ใหญ่กว่าเดิมเรียกว่า หนังสือเล่มใหญ่ (Big Book)

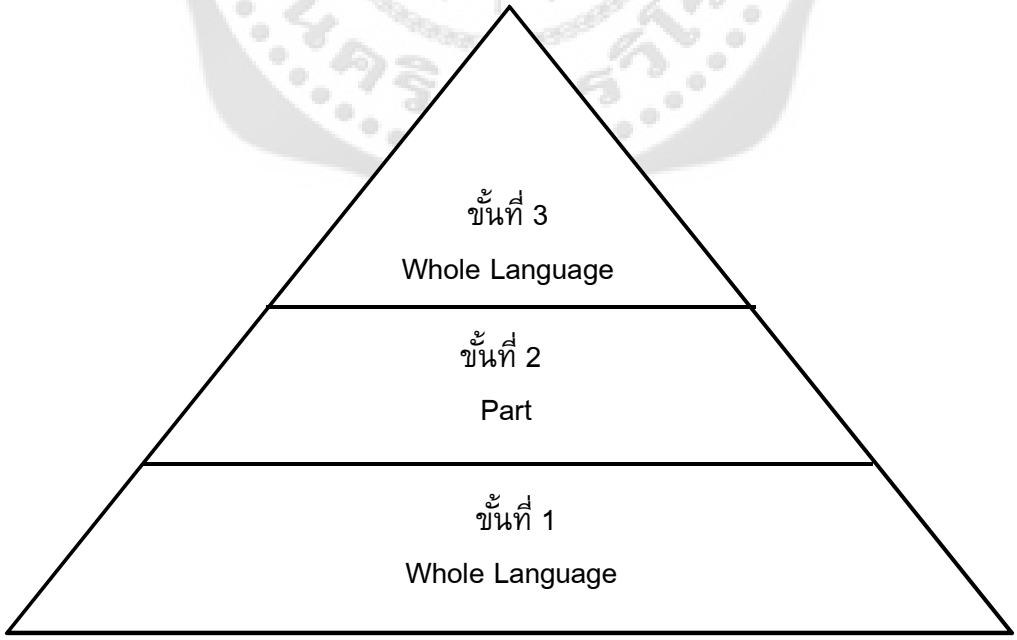
มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนฝึกอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) และการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มเล็กๆ (Guided Reading) มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนทุกคนสามารถอ่านเองตามลำพังได้ (Independent Reading) ปรากฏว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีดังกล่าวได้ผลอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนชาวนิวซีแลนด์อ่านออกเสียงเพิ่มขึ้นได้ถึงร้อยละ 80

ช่วงที่ 2 มารี เคลย์ (Marie Clay) ได้มีการจัดโปรแกรมการเรียนซ่อมเสริมทักษะการอ่านโดยใช้ชื่อว่า “Reading Recovery” เป็นวิธีการเรียนอ่านซ่อมเสริม หลังจากที่สังเกตเห็นว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านออกเสียง โดยจะมีการจัดการเรียนซ่อมเสริมวันละประมาณ 30 นาที และจะใช้หนังสือเล่มเล็กในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านเป็นระยะเวลาประมาณ 3 เดือน ซึ่งนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนแบบซ่อมเสริมดังกล่าว มีพัฒนาการด้านการอ่านดีขึ้น เมื่อนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ด้วยตนเองแล้ว ครูที่สอนซ่อมเสริมก็ไม่จำเป็นต้องช่วยเหลือนักเรียนอีกต่อไป

ช่วงที่ 3 ปี ค.ศ. 1973 รัฐบาลนิวซีแลนด์มีโครงการรณรงค์ให้นักเรียนอ่านออกได้ทุกคน และปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน การแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกโดยเริ่มจากการนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษามาแก้ปัญหา ปรากฏว่านักเรียนมีประสิทธิภาพการอ่านที่สูงขึ้น

3.2 กรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

เทรชเทนเบิร์ก (Sithi-Amnuai. 2011; อ้างอิงจาก Trachtenburg. 1990) ได้กำหนดกรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาเป็น 3 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part) และขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา 3 ขั้น

จากภาพประกอบ 2 เทรชเทนเบิร์ก ได้กำหนดกรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาไว้ 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการฟังและการอ่านวรรรณกรรม เข้าใจเนื้อเรื่องที่ฟัง โดยเลือกใช้วรรณกรรมที่มีความเหมาะสมกับวัยและระดับของนักเรียน

ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน หมายถึง ขั้นที่นักเรียนจะได้ฝึกการสะกดคำ โดยนำคำศัพท์จากนิทานที่ได้ฟังในขั้นที่ 1 มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ในขั้นสุดท้าย

ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม หมายถึง ขั้นที่นักเรียนจะได้ฟังและฝึกทักษะการอ่านออกเสียงผ่านวรรณกรรมเรื่องใหม่

สรุปได้ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษานั้น ในขั้นแรกนักเรียนได้รับความเพลินเพลินจากการฟัง นิทาน ก่อนที่นักเรียนจะได้รับการฝึกการสะกดคำ ซึ่งใช้คำศัพท์เป้าหมายจากนิทานในขั้นที่สอง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้ฟังและได้อ่านนิทานเรื่องใหม่ในขั้นสุดท้าย

สมิธ และแอลลี่ (Smith; & Elley. 1994) ได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาไว้ 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud) หมายถึง ขั้นที่ครูอ่านวรรณกรรม เช่น นิยาย นิทาน บันเทิงคดี ให้นักเรียนทั้งชั้นฟัง โดยการคัดเลือกวรรณกรรมต้องคำนึงถึงระดับของนักเรียน นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบภายนอกของวรรณกรรม เช่น รูปภาพประกอบ การพิมพ์ตัวอักษรที่ชัดเจน ในขั้นนี้ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการอ่านออกเสียง เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียน ขณะที่อ่านออกเสียงครูต้องอ่านให้ชัดถ้อยชัดคำและใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องในวรรณกรรมเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจการอ่านออกเสียงให้นักเรียน

2. ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) หมายถึง การให้นักเรียนร่วมกันอ่านวรรณกรรมพร้อมกันทั้งชั้น โดยครูต้องเลือกใช้สื่อที่ทุกคนสามารถมองเห็นอย่างชัดเจนมาใช้ในขณะที่อ่าน เช่น หนังสือเล่มใหญ่ หรือการแจกหนังสือเล่มเล็กให้ทุกคน ในขั้นการสอนอ่านร่วมกันทั้งชั้นนี้เป็นการส่งเสริมความมั่นใจด้านการอ่านให้นักเรียน

3. ขั้นการฝึกอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading) หมายถึง การแบ่งนักเรียนอ่านเป็นกลุ่มๆ เพื่อครูจะได้รู้ถึงปัญหาในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนและแก้ไขปัญหาได้ถูกต้อง เมื่อพบนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านจะแก้ไขโดยใช้การสอนสะกดคำตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

4. ขั้นการร่วมมือกันผลิตผลงานแล้วนำเสนอผลงานผ่านการอ่าน (Production and Sharing) หมายถึง การจัดการเรียนรู้หลังจากที่นักเรียนมีความรู้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับวรรณกรรมที่อ่านผ่านมาแล้วอย่างลึกซึ้ง และสามารถอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้ถูกต้อง หลังจากนั้นครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม เพื่อร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น การแต่งนิทาน

วาดภาพระบายสีประกอบเนื้อเรื่องในนิทาน แล้วนำเสนอผลงานที่ได้แต่งร่วมกันหน้าชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมทักษะการอ่านและแลกเปลี่ยนความรู้กันในชั้นเรียน

5. ขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading) หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเองได้ โดยที่ครูไม่ให้ความช่วยเหลือ นอกจากนี้ยังเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกวรรณกรรมมาอ่านเองตามความความสนใจ

สเตรช (Strech. 1995), แดนนี่ และคนอื่นๆ (Dany.; et al. 2003), เฟรย์ และคนอื่นๆ (Frey.; et al. n.d.) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ในขั้นแรกการอ่านให้ฟังนั้นเป็นขั้นที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาอย่างเป็นธรรมชาติโดยเริ่มจากการฟัง หลังจากนั้นจะให้นักเรียนอ่านร่วมกันทั้งชั้นเรียน โดยครูคอยสังเกตนักเรียนที่อ่านผิด และจัดลำดับนักเรียน ที่มีระดับความสามารถในการอ่านออกเสียงใกล้เคียงกันโดยให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่ม แล้วมาอ่านให้ครูฟังทีละคน เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านตามลำพังได้ โดยนักเรียนสามารถเลือกหนังสือนิทานมาอ่านเองได้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของเทรชเทนเบิร์ก (Sithi-Amnuai. 2011; อ้างอิงจาก Trachtenburg. 1990) เพื่อนำมาพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ประกอบด้วย 3 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เพลิดเพลินกับการอ่านวรรณกรรมโดยรวม ก่อนที่จะจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 คือ การสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำศัพท์ในวรรณกรรมที่ได้อ่านมาแล้วให้ถูกต้อง และเพื่อเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นขั้นที่นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนจากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานผ่านการทำงานเป็นกลุ่ม นอกจากนี้ผู้วิจัยศึกษาขั้นการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของ สมิธ และ แอลลี่ (Smith; & Elley. 1994) ดังนี้ ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud) ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again) ขั้นการสรุปและอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion) ขั้นการฝึกอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading) ขั้นการนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing) และขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading)

ในการพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการวางรากฐานให้นักเรียน ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยให้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ดังนี้

ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)

1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In) เป็นการเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud) เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนได้ฟังนิทาน โดยครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องให้แก่นักเรียนทั้งชั้นฟัง และเลือกวรรณกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียน

3. ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) เป็นการฝึกให้นักเรียนอ่านวรรณกรรมร่วมกันทั้งชั้นโดยครูอาจจะอ่านร่วมกับนักเรียน เพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านเป็นกลุ่ม

4. ขั้นการสรุปและอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion) เป็นขั้นที่ให้นักเรียนช่วยกันสรุปและอภิปรายเนื้อเรื่องในวรรณกรรมที่ได้อ่านร่วมกัน

ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part)

1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In) เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยใช้คำศัพท์เป้าหมายในวรรณกรรม เพื่อนำมาพัฒนาการสะกดคำและการอ่านออกเสียงของนักเรียน กิจกรรมในขั้นนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ การตระหนักรู้หน่วยเสียงและการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

2. การตระหนักรู้หน่วยเสียง (Phonological Awareness)

2.1 การระบุหน่วยเสียง (Identification Task) เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการระบุหน่วยเสียง

2.2 การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง (Categorization Task) เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกหน่วยเสียงในคำศัพท์ที่เข้ากลุ่มและไม่เข้ากลุ่ม

2.3 การผสมคำ (Blending Task) เป็นกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความสามารถในการนำหน่วยเสียงมาผสมรวมกันเป็นคำที่มีความหมาย

2.4 การแยกคำ (Segmenting Task) เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถแยกคำออกเป็นหน่วยเสียง

ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)

1. ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again) เป็นการทบทวนเนื้อหาที่นักเรียนได้อ่านจากวรรณกรรมที่ผ่านมาแล้ว และเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนอ่านร่วมกันทั้งชั้น

2. ขั้นการฝึกอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading) เป็นการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนอ่านเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

3. ขั้นการนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing) เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รับฟังข้อคิดเห็นของผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์ผ่านการสร้างผลงาน และเป็นการฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกโดยนำความรู้ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 1 และในขั้นที่ 2 มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

4. ขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading) เป็นการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้แก่นักเรียน โดยนักเรียนสามารถเลือกวรรณกรรมที่ชื่นชอบมาอ่านเอง ขั้นนี้เป็นขั้นที่นักเรียนมีความสามารถเพียงพอที่จะอ่านได้ตามลำพังได้

3.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

มีนักวิชาการและนักวิจัยหลายท่านศึกษาวิจัยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาและกำหนดกรอบแนวคิดมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ จากการศึกษางานวิจัยของ ศรัญญา ทารัตน์ (2556) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบสมดุลภาษาและวิธีการสอนแบบย้ำตัวอักษรเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 60 คน พบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา สามารถเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบย้ำตัวอักษรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กันตวรรณ มีสมสาร (2554) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวการสอนแบบสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 70 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 35 คน และกลุ่มทดลอง 35 คน มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 4 ขั้นคือ ขั้นสาธิต ขั้นการให้ความรู้ ขั้นการฝึก และขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ภาษา ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แอลซี (Elsea. 2001) ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 จำนวน 18 คน แบ่งเวลาทดลองออกเป็น 5 สัปดาห์ พบว่านักเรียนมีระดับประสิทธิภาพการอ่านสูงขึ้น โดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียนและนักเรียนให้ความร่วมมือกับการทำกิจกรรมแบบกลุ่มเป็นอย่างดี

ชุติมา ฐิติกรนวัติ (2555) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาสังคมของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวการสอนแบบสมดุลภาษา ศึกษากับกลุ่มทดลองจำนวน 9 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 9 คน จากการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กมีคะแนนเฉลี่ย 78.52 อยู่ในระดับดี 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านบทเรียนเล่มเล็กก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษามีผลสัมฤทธิ์แตกต่างจากนักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดวงเด่น บุญชุม (2555) ศึกษาผลการสอนตามแนวสมดุลภาษาเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่ลาววิทยาคม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้วิธีการสอนแบบสมดุลภาษาจำนวน 7 แผน แบบทดสอบทางภาษา 7 ชุด และแบบประเมินทักษะทางภาษา 10 ข้อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีทักษะทางภาษาอยู่ในระดับดี

นอกจากนี้ ฮวาน (Hwan. 2012) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะทางด้านการอ่านตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของภาษาฮัลกึล (Hangeul) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เด็กอายุ 5-6 ขวบ จำนวน 58 คน พบว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาช่วยกระตุ้นพัฒนาการทางด้านการอ่านของเด็กให้ดีขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ

สิทธิอำนวย (Sithi-Amnuai. 2011) ศึกษาเรื่องการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 14 สัปดาห์ โดยแบ่งขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาออกเป็น 3 ขั้น คือ การสอนภาษาแบบองค์รวม การสอนภาษาแบบแยกส่วน และการสอนแบบองค์รวมอีกครั้ง ผลของการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษสูงขึ้น

วรินทร โพนน้อย (2555) ศึกษานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบสมดุลภาษาสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาโดยใช้ชื่อการจัดการเรียนรู้ว่า เกรซ โมเดล (Grace Model) มาใช้ในการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 43 คน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนสมดุลภาษาจะเน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมแบบกลุ่ม และการจัดการเรียนรู้ที่แบ่งเป็นขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง โดยนักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการฟังนิทาน และฝึกการสะกดคำจากภาษาเป้าหมายที่สอดแทรกในนิทาน จนกระทั่งนักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการอ่านเองได้

4. แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

4.1 ประวัติและความเป็นมาของแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

ในช่วงศตวรรษที่ 17 มีการค้นพบหนังสือที่แต่งโดย จอห์น อามอส โคมินิอุส ซึ่งเป็นหนังสือที่สรุปคำอธิบายการสอนภาษาแบบองค์รวม โดยประกอบไปด้วย รูปภาพ ชื่อ และคำอธิบาย โคมินิอุส กล่าวว่า เด็กสามารถค้นพบข้อมูลใหม่ๆ ได้โดยการนำเสนอสิ่งที่คุ้นเคย และเข้าใจสิ่งของที่เป็นรูปธรรมในภาษาถิ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวัน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2550: 1-2; อ้างอิงจาก Goodman. 1970) นอกจากนี้ คราชเชน (Krashen. 2002: 1) กล่าวว่า การสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นการจัดการเรียนรู้ทางภาษาที่เน้นความหมายเป็นไปตามธรรมชาติ เป็นการบูรณาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จิตติมา เขียวพันธุ์ (2553: 11-12) กล่าวว่า การสอนภาษาแบบองค์รวมจะเน้นความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา โดยการจัดกิจกรรมจะยึดนักเรียนเป็นสำคัญและเป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทั้ง 4 ทักษะพร้อมกันคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ยินดี รามทอง (2550: 119) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมมีลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบเป็นไปตามธรรมชาติ โดยการนำประสบการณ์เดิมของนักเรียนมาช่วยในการอ่าน โดยการเรียนการสอนเป็นแบบสัมพันธ์ทักษะ เป็นการกระตุ้น และส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน

4.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

กู๊ดแมน (Goodman. 1986) กล่าวว่า แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ การสอนในสิ่งที่มีความหมายและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน โดยการสอนภาษาแบบองค์รวมมีพื้นฐานมาจากแนวคิดด้านจิตวิทยา (Psychology) และด้านภาษาศาสตร์ (Linguistics) เกิดเป็นจิตวิทยาภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเป็นการจัดการเรียนรู้จากบนลงล่าง คือเรียนรู้จากความคิดรวบยอดไปสู่องค์ประกอบย่อย มีหลักการดังต่อไปนี้

1. เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือและเรียนรู้ไปพร้อมๆกับนักเรียน

2. เป็นการจัดการเรียนรู้ด้านสติปัญญาไปพร้อมๆกับการเรียนรู้ทักษะทางสังคม

3. เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงของนักเรียน

4. เป็นการบูรณาการทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ ด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

อารี สัณหฉวี (ยินดี รามทอง. 2550: 54-55; อ้างอิงจาก อารี สัณหฉวี. 2535: 22-23) ได้กล่าวถึงรูปแบบตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมไว้ดังนี้

1. สร้างสภาพแวดล้อมการจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ซึมซับและคุ้นเคยกับหนังสือ โดยครูอ่านหนังสือให้นักเรียนฟังทุกวัน

2. การจัดการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูรู้ถึงความแตกต่างในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

3. การจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกหนังสือมาอ่านตามความสนใจ

5. การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันทั้งกับเพื่อนร่วมชั้นและครู เป็นการสนับสนุนให้กำลังใจ และช่วยเหลือกัน

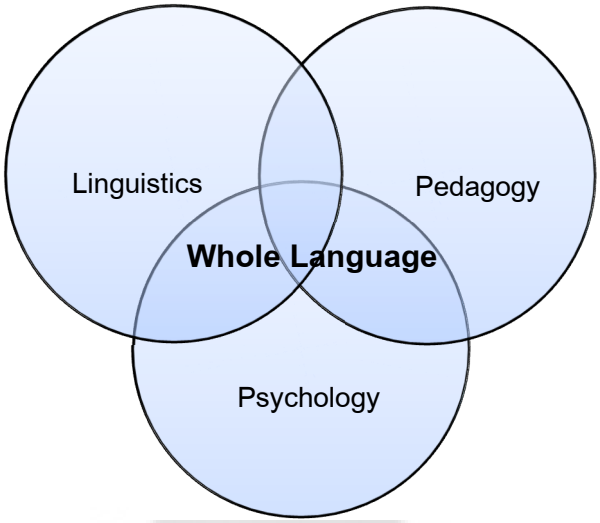
6. การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจ กล้าแสดงออก เช่น การอ่าน การพูด การนำเสนอ โดยไม่กลัวผิด

โฟรเซ (จิตติมา เขียวพันธุ์. 2553: 13; อ้างอิงจาก Froese. 1991) ได้กำหนดรูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวม ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistics)

2. ด้านจิตวิทยา (Psychology)

3. ด้านการสอน (Pedagogy) ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 องค์ประกอบ 3 ด้าน ตามทฤษฎีของโฟรเซ

ที่มา: จิตติมา เขียวพันธุ์. (2553: 19). อ้างอิงจาก Victor Froese. (1991). *Whole Language Practice and Theory*. Ontario: Prentic - Hall Canada, INC. p. 6.

จากภาพประกอบ 3 แสดงความสัมพันธ์ของรูปแบบการสอนภาษาแบบองค์รวมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษาศาสตร์ คือ การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ระดับความยากง่ายของคำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยค ที่เหมาะสมกับระดับและวัยของนักเรียน ด้านจิตวิทยา คือ การจัดการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์กับบทอ่าน เช่น การใช้ภาพประกอบที่สวยงาม สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้จะต้องสร้างความกระตือรือร้น และความสนใจให้แก่นักเรียน และด้านการสอน คือ ครูต้องยึดนักเรียนเป็นสำคัญและให้คำปรึกษาแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้

4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม ดังเช่น จิตติมา เขียวพันธุ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมแบบมัลติมีเดียสำหรับส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน พบว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมแบบมัลติมีเดียมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ยินดี รามทอง (2551) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 26 คน พบว่าการสอนภาษาแบบองค์รวม

โดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ศศิประภา ลิ่มกุล (2556) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน พบว่านักเรียนได้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 31.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 25

วิกานดา จักรอิศราพงศ์ (2556) ศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแบบองค์รวมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 46 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การสอนภาษาแบบองค์รวมจำนวน 10 แผน และแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการอ่านภาษาอังกฤษจำนวน 20 ข้อ พบว่าคะแนนความสามารถทางด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 82.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คิดเป็นร้อยละ 70.00

ดรุณี บริจาค (2551) ศึกษาการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาระดับชั้นปริญญาบัตรวิชาชีพชั้นสูงสาขาภาษาต่างประเทศธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 18 คน ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับดีและความสามารถของการเขียนสรุปความอยู่ในระดับปานกลาง

เปยลิง (Pei-Ling. 2011) ที่ศึกษาผลของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมของนักศึกษาชาวไต้หวันชั้นปีที่ 1 จำนวน 212 คน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ผลการเรียนระดับต่ำและกลุ่มที่มีผลการเรียนระดับสูง พบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีระดับผลการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นโดยนักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ระดับต่ำเพิ่มขึ้นสูงกว่านักศึกษาที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวมนั้นช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความหมายและมีลักษณะเป็นไปตามธรรมชาติ โดยนักเรียนสามารถใช้ประสบการณ์เดิมเพื่อทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้นและส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน

5. แนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

5.1 ประวัติและความเป็นมาของแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

เจมส์ และเพชทริชเชีย (จารุวรรณ สายสิงห์ 2546: 36; อ้างอิงจาก James & Patricia. 1967: 75), และ ดาราศิริ ศิวิลัย (2557: 46-47) กล่าวว่า การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ คือการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษร เริ่มมีการสอนและพัฒนามาตั้งแต่สมัยศตวรรษที่ 17 มีหนังสือและตำรามากมายที่ถูกพิมพ์ขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในปี ค.ศ.1830

จนถึง ค.ศ.1920 เริ่มใช้ McGuffey's Eclectic First Reader For Young Children อย่างไรก็ตาม วิลสัน (จารุวรรณ สายสิงห์ 2546: 37-38; อ้างอิงจาก Wilson. 2000) กล่าวว่า ในช่วงสงความโลกครั้งที่ 1 นั้น 25% ของนักเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา ไม่สามารถอ่านและเขียนในระดับง่ายๆได้ และจากการทดสอบด้วยระบบการวัดคะแนนมาตรฐานแบบใหม่ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีปัญหาในเรื่องการอ่านและการเขียนเช่นกัน จากนั้นโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาเริ่มมีการสอนแบบ "Look-And-Say" เป็นวิธีการสอนอ่านที่เน้นการจดจำคำ (Memoration of Sight Words) โดยการจำจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ ต่อมา Scott Foresman ได้ตีพิมพ์หนังสือชุด "Dick and Jan" มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีรูปแบบง่ายขึ้นและไม่ซับซ้อน หลังจากนั้นการจัดการเรียนรู้แบบ "Look-and-Say" จึงค่อยๆเสื่อมความนิยมลงในปี ค.ศ. 1995

ในปี ค.ศ. 1980 มีการนำวิธีการสอนภาษาแบบใหม่มาใช้ คือ การสอนภาษาแบบองค์รวม มีการสนับสนุนวิธีการสอนพูดตามแบบซ้ำๆ และใช้การสอนภาษาแบบโฟนิกส์เพื่อฟื้นฟูการสอน "Look-and-Say" วิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์กลับมาได้รับความนิยมอีกครั้ง โดยมีการปรับปรุงรูปแบบการสอนให้มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น (Systematic Phonics Instruction or Teacher Direct) ทำให้เกิดสถาบันอบรมการอ่านขึ้น โรงเรียนหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาได้ลงทุนจ้างครูมาสอนเสริมทักษะการอ่าน มีสถาบันอบรมครูหลายแห่งที่ยอมรับแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ในขณะที่ครูสมัยปัจจุบันสนับสนุนการสอนภาษาแบบองค์รวม ภายหลังได้เกิดการถกเถียงกันอย่างรุนแรงเกี่ยวกับเรื่องการสอนภาษาแบบองค์รวมในวงกว้างไม่ใช่แค่วงการการศึกษาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงวงการเมืองและวงการศาสนาอีกด้วย เนื่องจากความไม่พอใจที่นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทางภาษาไม่เพียงพอ นอกจากนี้ผู้ปกครองต่างเห็นว่าทักษะด้านการสะกดคำนั้นด้อยลงอย่างมาก โดยดูจากคะแนนการสอบข้อสอบมาตรฐานระดับรัฐในประเทศสหรัฐอเมริกา จึงได้มีการกลับมาใช้วิธีการสอนแบบเก่า นั้นคือการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ทำให้ธุรกิจการขายหนังสือและโรงเรียนสอนภาษาแบบโฟนิกส์เกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง รัฐแคลิฟอร์เนียได้ประกาศให้มีการเรียนการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ในโรงเรียนจากนั้นรัฐอื่นๆในประเทศสหรัฐอเมริกาจึงได้นำไปปฏิบัติตาม

5.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

แอมบรัสเตอร์ และคนอื่นๆ (Ambruster; et al. 2000: 11) กล่าวว่า เป้าหมายของการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ คือ การช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและสัญลักษณ์ของตัวอักษรในภาษาเขียนและภาษาพูด โดยการเรียนรู้ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะช่วยให้เกิดการจดจำคำอย่างแม่นยำโดยอัตโนมัติ และสามารถถอดรหัสในคำใหม่ได้ วนิดา โนนคำ (2554: 38) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์จะช่วยให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรแต่ละตัวและสามารถออกเสียงตัวอักษรได้ถูกต้อง เคลลี่ (ดาราศิริ ศิวิลัย. 2557: 48-49; อ้างอิงจาก Kelly. 2011), และ สุไปรมา ลีลามณี (2553: 48) กล่าวว่า การสอนภาษาแบบโฟนิกส์มี 2 รูปแบบ ได้แก่

1. Synthetic Phonics หรือ Explicit Phonics จารุวรรณ สายสิงห์ (2546: 40), แดนนี่ และคนอื่นๆ (Dany; et al. 2003) กล่าวว่า Synthetic Phonics คือ การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนรู้จักหน่วยเสียงและตัวอักษรทีละตัว หลังจากนั้นนำหน่วยเสียงหรือตัวอักษรมารวมกันเป็นคำศัพท์ สอดคล้องกับลีวิสและแอลลิส (Lewis; & Ellis. 2006) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Synthetic phonics นักเรียนจะได้เรียนรู้หน่วยเสียง (Sounds) ที่สัมพันธ์กับตัวอักษร (Letters) โดยนักเรียนจะได้เรียนรู้การรวมหน่วยเสียงให้เป็นคำ เช่น หน่วยเสียง /h/, /ɛ/, /n/ นักเรียนสามารถแยกได้ว่ามี 3 หน่วยเสียง และเมื่อนำหน่วยเสียงเหล่านั้นมารวมกันจะได้คำว่า “hen” ในการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนออกเสียงคำนั้นๆ ครูต้องสอนตั้งแต่ขั้นพื้นฐานเริ่มจากหน่วยเสียงและการผสมหน่วยเสียงจนกระทั่งการนำหน่วยเสียงประกอบกันเป็นคำที่มีความหมาย

2. Analytic Phonics หรือ Implicit Phonics คือ การจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนอ่านเป็นคำหรือเป็นประโยค ไม่สอนแยกเป็นหน่วยเสียงย่อยๆ แต่จะเน้นการสอนความหมายในคำและในบริบท เอรี่ (Ehri. 2003) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Analytic Phonics จะช่วยให้นักเรียนตระหนักรู้หน่วยเสียงโดยรวมในคำหรือประโยค เช่น put, pig, play, pet หน่วยเสียงคำในประโยคดังกล่าวที่ออกเสียงเหมือนกันคือหน่วยเสียง /p/ ส่วนลีวิส และแอลลิส (Lewis; & Ellis. 2006) กล่าวถึงการสอนแบบ Analytic phonics ว่าเป็นการเรียนรู้คำโดยรวมและไม่มีการสอนแยกหน่วยเสียง เช่น hen, house, hill ทุกคำมีเสียงแรกเหมือนกันคือเสียง /h/ และในคำว่า tin, sin, win, pin มีเสียงสระและเสียงพยัญชนะท้ายเหมือนกันคือ “i-n” รัดเดลล์ (สุไปรมา ลีลามณี 2553: 47; อ้างอิงจาก Ruddell. 2011: 192) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนรู้จักตัวอักษรนั้นไม่จำเป็นต้องสอนแยกทีละหน่วยเสียง โดยสามารถเรียนรู้จากประโยคได้ เช่น “The small boy hit the ball with the big bat” นักเรียนได้เรียนรู้หน่วยเสียง คำ และคาดเดาความหมายจากบริบทในประโยค

แอมบรัชเตอร์ และคนอื่นๆ (Ambruster; et al. 2000: 11), แอลซี่ (Elsea. 2001: 15), มาลนิส (Malnnis. 2008), ซิฮอน (Cihon. n.d.: 152), สุไปรมา ลีลามณี (2553), และชลารินทร์ สุรินจักร์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ให้แก่นักเรียนที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก ควรเริ่มที่กิจกรรมการตระหนักรู้หน่วยเสียงก่อน (Phonemic Awareness) ซึ่งจะช่วยฝึกทักษะในการแยกเสียงทำให้นักเรียนสามารถแยกแยะหน่วยเสียงหรือถอดรหัสหน่วยเสียงได้ก่อนที่จะสอนให้นักเรียนนำหน่วยเสียงมาเชื่อมโยงกับตัวอักษร (Letter Sound Correspondence) และการอ่านเป็นคำในขณะที่เคย์ และรูท (Kay; & Ruth. 2009: 1) กล่าวว่า การตระหนักรู้หน่วยเสียงกับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์มีความแตกต่างกัน เพราะว่าการตระหนักรู้หน่วยเสียง คือ การจัดการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนสามารถแยกแยะหน่วยเสียงที่ได้ยิน รู้จักโครงสร้างหน่วยเสียงของคำโดยที่นักเรียนยังไม่เห็นตัวอักษร ส่วนการสอนภาษาแบบโฟนิกส์นั้น นักเรียนจะได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษรไปพร้อมๆกัน

กิลลอน (Gillon. 2004: 1-2; 2008: 5) กล่าวถึง การตระหนักรู้หน่วยเสียง คือ ความสามารถในการตระหนักรู้ และรับรู้ระบบโครงสร้างของหน่วยเสียง (Phonological Structure) และได้กำหนดกิจกรรมการตระหนักรู้หน่วยเสียงไว้ 8 ขั้นดังนี้

1. กิจกรรมการแยกหน่วยเสียง (Phoneme Isolation) เป็นกิจกรรมที่ใช้จัดการเรียนรู้ให้นักเรียนรู้จักหน่วยเสียงแต่ละหน่วยในคำ เช่น คำว่า “bin” ประกอบด้วยหน่วยเสียง /b/, /I/, /n/

2. กิจกรรมการระบุหน่วยเสียงที่เหมือนกัน (Phoneme Identity) เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการระบุหน่วยเสียง เช่น fix, fall, และ fun มีหน่วยเสียงที่เหมือนกันคือหน่วยเสียง /f/

3. กิจกรรมการจัดหมวดหมู่หน่วยเสียงที่เหมือนกันและแตกต่างกัน (Phoneme Categorization) คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถแยกหน่วยเสียงที่แตกต่างกัน เช่น bus, bun, rug หน่วยเสียง /r/ ในคำว่า “rug” แตกต่างจากหน่วยเสียงอื่น

4. กิจกรรมการรวมหน่วยเสียงให้เป็นคำ (Phoneme Blending) กิจกรรมนี้ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการนำหน่วยเสียงมารวมกันให้เป็นคำ เช่น /b/, /I/, /g/ เมื่อนำทั้งสามหน่วยเสียงมาผสมกันจะได้คำว่า “big”

5. กิจกรรมการแยกคำออกเป็นหน่วยเสียง (Phoneme Segmentation) กิจกรรมนี้ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการนำคำมาแยกออกเป็นหน่วยเสียงย่อยๆ เช่นการคำว่า “dog” สามารถแยกเป็นหน่วยเสียงได้ดังนี้ /d/, /ɒ/, /g/

6. กิจกรรมการลดหน่วยเสียง (Phoneme Deletion) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีความสามารถในการตัดหน่วยเสียง เช่นคำว่า cat ถ้าตัดหน่วยเสียง /k/ ออกจะได้เป็นคำว่า at

7. กิจกรรมการเพิ่มหน่วยเสียงในคำ (Phoneme Addition) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนมีความสามารถในการเพิ่มหน่วยเสียง เช่นคำว่า “at” ถ้าเพิ่มตัว /b/ ข้างหน้า “at” จะเป็นคำว่า “bat”

8. กิจกรรมการเปลี่ยนหน่วยเสียง (Phoneme Substitution) เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนเปลี่ยนหน่วยเสียง เช่นคำว่า “bug” ถ้าลบหน่วยเสียง /g/ แล้วเติมหน่วยเสียง /n/ จะเป็นคำว่า “bun”

5.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

จากการศึกษางานวิจัยของ น้ำทิพย์ ขจรบุญ (2553) ที่ศึกษาการสอนภาษาแบบโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการอ่านออกเสียงและความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 6 แผน แบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบวัดความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษและเรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น

รุจิรา ลายเมฆ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยวิธีการสอน ภาษาแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการสอนแบบคู่มือครูของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน

ทั้งสิ้น 10 คน ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 5 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 แผน และใช้แบบทดสอบแบบมี 4 ตัวเลือก พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกร มีความสามารถในการอ่านออกสะกดคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้การสอนภาษาแบบโฟนิกส์มีความสามารถในการอ่านสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิรินยา สังข์โกมล (2553) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและเขียนภาษาไทยในนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ จำนวน 15 แผน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัยทางสถิติที่ระดับ .05

สุไปรมา ลีลามณี (2553) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาด้านการอ่าน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับสติปัญญาปานกลางหรือสูงกว่าปานกลางและไม่มีความพิการซ้ำซ้อนหรือความปกติด้านอื่นๆ จำนวน 6 คน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการสอนอ่านคำโดยผสมผสานวิธีการสอนภาษาแบบโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านคำ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการอ่านคำ พบว่าความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยอยู่ในระดับสูงขึ้นและแรงจูงใจในการอ่านคำของนักเรียนหลังการเรียนอยู่ในระดับดีมาก

แสงวิไล จารุวาที (2554) ศึกษาการพัฒนาและประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทยในการส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนปฐมวัยโรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคีโดยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับอนุบาลที่เรียนผ่านกลุ่มผู้ปกครองชาวไทยและนักเรียนระดับปฐมวัยจำนวน 11 คน โดยให้มีการสอนเสริมที่บ้าน ผลการวิจัย พบว่านักเรียนระดับปฐมวัยมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษอยู่ในระดับสูงขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .01

ไว (Wai. 2005: 25) กล่าวว่า การตระหนักรู้หน่วยเสียงเป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ตระหนักรู้ว่าคำหรือพยางค์นั้นสามารถแยกออกเป็นหน่วยเสียงและหน่วยเสียงสามารถรวมกันเป็นคำหรือพยางค์ได้ โดยนักเรียนที่มีความสามารถในการตระหนักรู้หน่วยเสียงอยู่ในระดับดีทำให้คาดการณ์ได้ว่า จะมีประสิทธิภาพด้านการอ่านที่ดีและประสบความสำเร็จในการอ่าน

ณัฏฐา พิรุณสวรรค์ (2554) ศึกษาการตระหนักรู้หน่วยเสียงของนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนกรณีศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 21 คน โดยใช้แบบทดสอบการตระหนักรู้หน่วยเสียง จากการศึกษาพบว่าการแปรพยัญชนะท้ายจากการอ่านและการเขียน สะท้อนให้เห็นข้อผิดพลาดด้านการอ่านและด้านการเขียนพยัญชนะท้ายหลายรูปแบบ ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด คือการอ่านแบบเดาคำ

จากการวิเคราะห์เสียงอ่าน พบว่าหน่วยเสียง /t/ เป็นเสียงพยัญชนะท้ายที่เกิดการแปรเสียงเป็นเสียงพยัญชนะท้ายเสียงอื่นมากที่สุด คือแปรเป็นเสียงพยัญชนะท้ายอื่นทุกหน่วยเสียง

นอกจากนี้ ปราจรีย์ แท่นทอง (2546) ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้หน่วยเสียงกับประสิทธิภาพในการอ่านหนังสือของนักเรียนไทยอายุ 10 ปี โดยใช้แบบทดสอบ 2 ชุด คือ แบบทดสอบการอ่านคำที่เป็นคำและไม่เป็นคำจำนวน 90 คำ และแบบทดสอบการหาคำที่ไม่เข้าพวกจำนวน 40 ข้อ ผลการวิจัย พบว่าประสิทธิภาพในการอ่านรายการคำที่เป็นคำและไม่เป็นคำมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ประสิทธิภาพในการอ่านกับการหาคำที่ไม่เข้าพวกมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประสิทธิภาพในการอ่านกับการตระหนักรู้ระบบเสียงมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่าการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ ช่วยส่งเสริมทักษะทางด้านการสะกดคำ และการอ่านออกเสียง การจัดกิจกรรมโดยเริ่มจากการให้นักเรียนได้รับการฝึกการตระหนักรู้หน่วยเสียงเพื่อให้นักเรียนสามารถแยกแยะหน่วยเสียงหรือถอดรหัสหน่วยเสียงได้ ก่อนที่จะสอนให้นำหน่วยเสียงมาเชื่อมโยงกับตัวอักษรและฝึกการสะกดคำ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

6. การใช้คำถามพัฒนาการคิด

6.1 ความหมายของการคิด

ดิวอี้ ได้ให้ความหมาย “การคิด” ว่าเป็นกระบวนการและกลไกการทำงานอย่างเป็นธรรมชาติในสมองของมนุษย์แต่ละคน โดยการคิดจะเริ่มเกิดเมื่อมีสิ่งเร้าและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เข้ามากระทบส่งผลให้เกิดความคิดในการแก้ปัญหา กับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยสมองสามารถคิดได้ตั้งแต่ระดับพื้นฐาน ได้แก่ การคิดที่ไม่สลับซับซ้อนไปจนถึงการคิดระดับสูงซึ่งเป็นการคิดที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้น (ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. 2556: 4; อ้างอิงจาก Dewey. 1933: 306) นอกจากนี้ ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556: 4) ได้กล่าวไว้ว่า การคิดเป็นระบบการทำงานภายในสมองของมนุษย์ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา เป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์แต่ละคน ซึ่งเกิดจากสิ่งต่าง ๆที่มากระทบจึงส่งผลให้มนุษย์เกิดการคิดในการแก้ปัญหา รวม ถึงการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ

บลูม (Bloom. 1956) นักวิชาการชาวอเมริกาได้คิดค้นทฤษฎีระบบการคิดและการเรียนรู้ (Bloom’s Taxonomy) โดยแบ่งเป็นการจัดระบบการคิดและการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยไว้ทั้งหมด 6 ขั้น ดังนี้

1. ระดับความรู้ ความจำ (Knowledge) คือ ความสามารถในการดึงข้อมูลจากสิ่งที่เคยจดจำในส่วนลึกของจิตใต้สำนึกออกมาได้

2. ระดับความเข้าใจ (Comprehensive) คือ ความสามารถในการเข้าใจความหมายจากคำพูด หนังสือ รูปภาพ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มาตีความ จัดกลุ่ม สรุป ยกตัวอย่าง เปรียบเทียบ และอธิบายได้

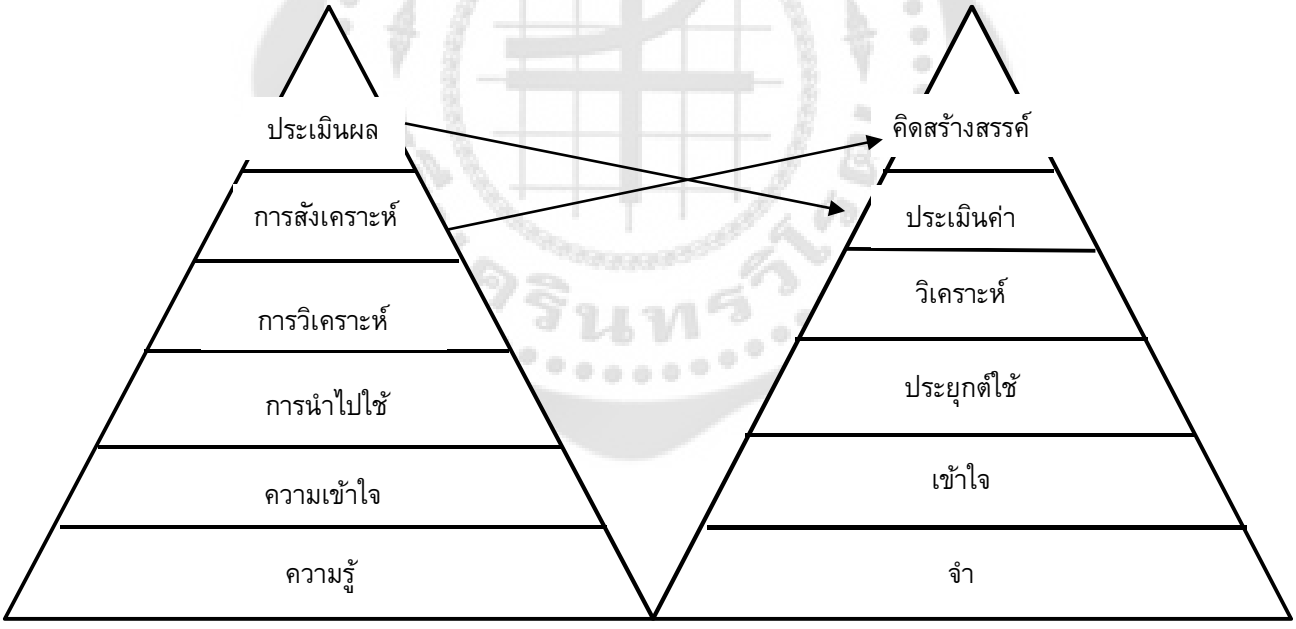
3. ระดับการนำไปใช้ (Application) คือ ความสามารถในการนำสิ่งต่างๆไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น การวาด การเขียน การคำนวณ การเติมคำ และการนำเสนอผลงาน

4. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ในระดับใหญ่ๆ ออกเป็นระดับย่อยๆ จัดประเภท จัดกลุ่ม เปรียบเทียบ หรือบอกเหตุผลได้

5. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ความสามารถในการนำสิ่งที่มีอยู่แล้วมาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวใหม่ที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม

6. ระดับการประเมินค่า (Evaluation) คือ การตัดสิน เปรียบเทียบ ประเมินสิ่งต่างๆ โดยมีเกณฑ์ และมาตรฐานในการอธิบาย

ลอริน แอนเดอร์สัน (Lorin Anderson) ได้ปรับปรุงลำดับขั้นความรู้บางส่วนของบลูมขึ้นมาใหม่ คือเปลี่ยนขั้นสังเคราะห์เป็นขั้นสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ลำดับความความคิดของบลูมและแอนเดอร์สัน

ที่มา: Forehead Mary. (2010). *Bloom's Taxonomy. The University of Georgia*. P.9

จากภาพประกอบ 4 ลอริน แอนดิสัน ได้สลับและปรับเปลี่ยนขั้นการเรียนรู้ของ บลูม ในขั้นการสังเคราะห์กับการคิดสร้างสรรค์ ในการที่จะให้นักเรียนบรรลุทั้ง 6 ระดับนั้นต้องเริ่มจากการกำหนดความมุ่งหมายอย่างเหมาะสมและนักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย การช่วยกันตัดสินใจและแก้ปัญหา เมื่อนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละระดับขั้นแล้วจะเกิดการปรับเปลี่ยนในขั้นสูงต่อไป ทำให้เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆและสามารถคิดในระดับสูงต่อไปได้

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556: 4) ได้สรุประดับความคิดออกเป็น 3 ระดับดังนี้

1. ความคิดระดับพื้นฐาน เป็นการคิดเรื่องทั่วไป ไม่มีความซับซ้อนเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ทักษะการสื่อสารต่างๆ ที่เป็นความสามารถทางการรับรู้และการถ่ายทอดความรู้

2. การคิดระดับกลาง เป็นการคิดที่ต้องใช้ในการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน เป็นทักษะสำคัญที่จะนำไปใช้ในระดับสูงที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

3. การคิดระดับสูง เป็นการคิดที่ต้องอาศัยความชำนาญ เพราะมีความซับซ้อนและต้องใช้ความรู้ที่หลากหลายมาประกอบกันเป็นกระบวนการคิด มีการคิดอย่างเป็นขั้นตอนและเป็นระบบ

6.2 ความสำคัญของการใช้คำถามพัฒนาการคิด

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2557: 1-4) กล่าวว่า การตั้งคำถามนั้น เป็นการกระตุ้นทำให้นักเรียนมีความรู้ ได้แง่คิดใหม่ๆ และอภิปรายนำไปสู่ความเข้าใจ นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูได้สำรวจความรู้เดิมและเป็นการประเมินผลการเรียนการสอน ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556), และ ไวเล็น (Wilen. 1987: 25) กล่าวว่า การคิด และการถามเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการการจัดการเรียนรู้ การตั้งคำถามเพื่อพัฒนาการคิดนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการตั้งคำถามนั้นช่วยกระตุ้นช่วยเร้าความสนใจ ทำให้นักเรียนเกิดการคิดในสิ่งใหม่ๆ โดยครูควรจะมีความรู้และความเข้าใจในการใช้คำถามเป็นอย่างดี เพื่อเป็นการช่วยในประเมินการจัดการเรียนรู้ เป็นการศึกษาภูมิหลังในด้านต่างๆ ของนักเรียนแต่ละคนเพื่อเป็นการวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อย นำไปปรับใช้ในการสอนและเป็นการขยายแนวคิด แนวทางในการเรียนรู้ให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ เกิดการอภิปรายผลขยายผลอย่างต่อเนื่อง

6.3 ลักษณะของคำถามที่ดี

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556: 329) กล่าวว่า การตั้งคำถามที่ดีนั้นจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ การตั้งคำถามควรมีลักษณะ ดังนี้

1. สั้น มีความสมบูรณ์ และมีความหมายที่ชัดเจน ภาษาเข้าใจง่ายไม่เยิ่นเย้อ

2. คำถามต้องมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับระดับของนักเรียน เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับนักเรียน

3. คำถามควรจะมีคำตอบที่หลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ตอบ

4. คำถามควรจะตรงประเด็น เพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้

5. คำถามชวนให้คิด คำถามที่ดีนั้นต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดหาคำตอบ

6. คำถามที่ดีควรส่งเสริมการคิดระดับที่สูง เป็นการตั้งคำถามที่ให้นักเรียนคิดในเชิงนามธรรม โดยอาศัยข้อเท็จจริงหรืออธิบายเพื่อนำไปสู่บทสรุปหาความสัมพันธ์ การอ้างอิง เปรียบเทียบหาเหตุผล

7. คำถามที่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ โดยให้นักเรียนร่วมกันระดมสมอง และร่วมมือกันปฏิบัติงาน จะช่วยให้บรรยากาศในการเรียนการสอนมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น

6.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำถามพัฒนาการคิด

โสริญา เอียดจุ้ย (2548) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 32 คน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลองนักเรียนมีคะแนนในการคิดแบบคล่องสูงที่สุด 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถามมีความสามารถในการคิดสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ในลักษณะการคิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้คำถามมีความสามารถในการคิดสูงกว่าก่อนการทดลองในทุกลักษณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชุลีรัตน์ สายัณห์รุจี (2555) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคการใช้คำถามต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 42 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 21 คน และกลุ่มควบคุม 21 คน โดยใช้แผนการสอนแบบเทคนิคการใช้คำถาม ด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ และแผนการสอนแบบปกติ วัดผลสัมฤทธิ์โดยใช้ข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังการใช้แผนการสอนแบบเทคนิคการใช้คำถามสูงกว่าหลังการเรียนโดยใช้แผนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วาสนา อามาตย์ (2557) ทำการศึกษา การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยใช้คำถามของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 คน โดยใช้แผนการสอน จำนวน 15 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 30 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจ พบว่า 1) รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.22/87.78 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้; 2) ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้การอ่านจับใจความ โดยการใช้คำถาม เท่ากับ 0.8358 คิดเป็นร้อยละ 83.58; 3) นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05; 4) นักเรียนมีทักษะการอ่านจับความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05; และ 5) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

นอกจากนี้ ทณัฐกร ดำรงค์คงชัย (2558) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์คำถามและคำสั่งที่พัฒนาทักษะการคิดในหนังสือเรียน Project: Play and Learn ชั้น ป.2 และ ป.5 โดยศึกษากับครูที่ใช้หนังสือเรียนชุดนี้จำนวน 40 คน ผลการศึกษา พบว่า Project: Play & Learn ป.2 ใช้คำถามและคำสั่งที่พัฒนาทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน (จำ, เข้าใจ, ประยุกต์ใช้) คิดเป็นค่าร้อยละ 74 ในขณะที่คำถามและคำสั่งที่พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง (วิเคราะห์, ประเมิน, สร้างสรรค์) คิดเป็นค่าร้อยละ 21 นอกจากนี้จากการศึกษาใน Projects: Play & Learn ป.5 พบคำถามและคำสั่งที่พัฒนาทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน (จำ, เข้าใจ, ประยุกต์ใช้) คิดเป็นค่าร้อยละ 75 ในขณะที่คำถามและคำสั่งที่พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง (วิเคราะห์, ประเมิน, สร้างสรรค์) คิดเป็นค่าร้อยละ 24 และจากการศึกษาด้านความตระหนักรู้ของครูต่อคำถามและคำสั่งที่พัฒนาทักษะการคิดระดับชั้น ป. 2 อยู่ในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 3.90 และชั้น ป. 5 อยู่ในระดับมากคิดเป็นค่าร้อยละ 3.50 ส่วนผลสำรวจด้านการใช้คำถามและคำสั่งในชั้นเรียนของครูระดับชั้น ป. 2 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 3.43 และชั้น ป.5 อยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 3.34

สรุปได้ว่าการใช้คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการคิด เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้นทักษะด้านการคิดของนักเรียน โดยเริ่มจากการใช้คำถามในระดับง่ายๆ จนกระทั่งการใช้คำถามในระดับที่ใช้ความคิดที่สูงขึ้น จากการใช้คำถามเพื่อพัฒนาการคิดทำให้นักเรียนได้แง่มุมความคิดที่แปลกใหม่ เกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวางนำไปสู่ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

7. การสอนแบบปกติ

7.1 ความหมายของการสอนแบบปกติ

การสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนในคู่มือครูวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านปาชัน ตำบลปาชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์

7.2 ขั้นตอนการสอนแบบปกติ

1. ขั้นการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน (Motivation) เป็นขั้นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนก่อนการเรียนการสอน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนรำลึกถึงความรู้เดิม

2. ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน (Reading Activities) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฟังและอ่านออกเสียงตามครู และมีการถามคำถามหลังจากการอ่านนิทาน

3. ขั้นการสอนออกเสียงโดยใช้หลักการคู่เทียบเสียง (Minimal Pair) คือ ครูเลือกคำขึ้นมาเป็นคู่และเป็นคำที่แตกต่างกันเพียงเสียงเดียว แล้วเปรียบเทียบเสียงเพื่อให้นักเรียนเห็นความแตกต่างของทั้ง 2 คำ เช่น ตา-ตรา, ปะ-ประ, คบ-ครบ

4. ขั้นการฝึกแทนคำในช่องว่างช่องเดียว (Single-Slot Substitution Drill) คือ ครูจะกล่าวประโยคมา 1 ประโยคจากบทสนทนา จากนั้นจะให้นักเรียนฝึกพูดซ้ำกับคำหรือวลีใหม่

โดยจะต้องนำคำมาแทนที่คำในประโยคให้ถูกต้อง เช่น “กระบอก กระทะ” แล้วให้นักเรียนพูดโดยนำคำดังกล่าวมาแทนที่ควบกล้ำในประโยค เช่น “ฉันชอบดื่มน้ำในกระบอก”

5. ขั้นการฝึกเปลี่ยนรูปประโยค (Transformation Drill) คือ การที่ครูบอกประโยคมา 1 ประโยค แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคนั้นให้เป็นประโยคอื่น เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ “ฉันชอบกินปลาดุก” เปลี่ยนเป็น “ฉันไม่ชอบกินปลาดุก”

6. ขั้นการฝึกเพิ่มส่วนของประโยค (Expansion Drill) คือ การที่ครูแบ่งประโยคออกเป็นส่วนๆ และให้นักเรียนพูดตามทีละส่วน โดยนักเรียนจะได้ฝึกการเพิ่มส่วนใหม่เข้าไปในประโยคพร้อมกับส่วนอื่นๆในประโยค เช่น “ฉันกลับบ้านช้า” เป็น “ฉันกลับบ้านช้าเพราะต้องกวาดห้องเรียน”

7. ขั้นการประเมิน (Evaluation) หมายถึง ครูประเมินจากการสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านออกเสียงแล้วสอนให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามซ้ำๆจนกระทั่งนักเรียนอ่านได้

จากการจัดกิจกรรมตามการเรียนการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมดังกล่าวมีรูปแบบคล้ายกับกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาแบบฟัง-พูด โดยอรุณี วิริยะจินตรา และคณะ กล่าวว่า การสอนภาษาแบบฟัง-พูด เกิดขึ้นในสมัยสงความโลกครั้งที่ 2 กำเนิดจากแนวคิดนักภาษาศาสตร์ชื่อเลียวนาร์ด บลูมฟิลด์ (Leonard Bloomfield) เชื่อว่า ภาษาพูดคือภาษาที่แท้จริงโดยทุกภาษาในโลกจะมีระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค และระบบความหมาย การสอนภาษาแบบฟัง-พูด เกิดจากการประยุกต์แนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้แบบพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ที่เชื่อว่าภาษานั้นเป็นพฤติกรรม โดยนักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ต้องมีสิ่งเร้า นั่นคือครูที่เป็นแบบอย่างทางภาษาในการพูด เมื่อนักเรียนฟังและอ่านแล้วจะมีพฤติกรรมตอบสนองโดยการพูด และครูจะประเมินจากการพูด แล้วให้นักเรียนฝึกมากยิ่งขึ้นเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) และใช้วิธีการฝึกโครงสร้าง (Pattern) ซ้ำกันหลายๆครั้ง จนกระทั่งนักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างอัตโนมัติ การสอนภาษาแบบฟัง-พูด จะเน้นการออกเสียงที่วิเคราะห์ว่าเป็นปัญหาสำหรับนักเรียน โดยครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนจะเลียนแบบและปฏิบัติตามโดยการพูดซ้ำๆ จนกระทั่งพูดได้โดยอัตโนมัติ เช่น การให้ท่องจำบทสนทนา การฝึกแบบลูกโซ่ การฝึกตั้งคำถามและตอบคำถาม และการฝึกแบบเพิ่มทีละส่วนของประโยค (วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร. 2555: 16; อ้างอิงจาก อรุณี วิริยะจินตรา และคณะ. 2555: 19-20)

เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์ (วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร 2555: 92-97; อ้างอิงจาก เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์. 2538) และเฟทมาวาติ (Fatmawati. 2011: 26) กล่าวถึงเทคนิคการสอนภาษาแบบฟัง-พูดว่า จะเริ่มการสอนโดยให้นักเรียนฝึกจากบทสนทนาในบริบทชีวิตประจำวัน โดยครูเป็นผู้วิเคราะห์หน่วยเสียงที่นักเรียนมีปัญหา แล้วมาเริ่มสอนในส่วนของคำศัพท์และโครงสร้างภาษา โดยมีเทคนิคในการสอนภาษาแบบฟัง-พูด ดังต่อไปนี้

1. เทคนิคการเลียนแบบและการท่องจำ (Mimicry-Memorization) คือ การที่นักเรียนเลียนแบบการออกเสียงในประโยคจนสามารถจำบทสนทนาได้ทั้งหมด จากนั้นให้ฝึกเปลี่ยนคำศัพท์อื่นในบทสนทนาจนนักเรียนสามารถพูดโต้ตอบได้อย่างอัตโนมัติ ในขั้นแรกครูอ่านบทสนทนา

แล้วให้นักเรียนอ่านตามจนจำได้ ขั้นที่สอง แบ่งนักเรียนในห้องออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ โดยให้กลุ่มที่ 1 เป็นผู้สนทนาของคนแรก และกลุ่มที่ 2 เป็นผู้สนทนาของคนที่สอง หลังจากฝึกกลุ่มใหญ่แล้วจะมีการฝึกกลุ่มเล็กๆจนกระทั่งนักเรียนได้ฝึกบทสนทนาเป็นคู่

2. เทคนิคการสอนออกเสียงโดยใช้หลักการคู่เทียบเสียง (Minimal Pair) คือ การเลือกคำขึ้นมาเป็นคู่และเป็นคำที่แตกต่างกันเพียงเสียงเดียว แล้วเปรียบเทียบเสียงเพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความแตกต่างของทั้ง 2 คำ เช่น fan-van, tree-three

3. เทคนิคการฝึกแทนคำในช่องว่างช่องเดียว (Single-Slot Substitution Drill) คือ ครูจะกล่าวประโยคมา 1 ประโยคจากบทสนทนา หลังจากนั้นจะให้นักเรียนฝึกพูดซ้ำกับคำหรือวลีใหม่โดยจะต้องนำคำมาแทนที่คำในประโยคให้ถูกต้อง เช่น I'm going to school today. ครูเป็นคนกำหนดคำศัพท์ให้นักเรียนเพื่อนำมาแทนที่คำว่า school เช่น zoo, cinema, และ library

4. เทคนิคการฝึกแทนคำในช่องว่างหลายๆที่ (Multiple-Slot Substitution Drill) คือ การฝึกให้นักเรียนแทนที่คำที่ทำหน้าที่ต่างกัน การฝึกชนิดนี้จะมีลักษณะเหมือนการฝึกแทนที่คำในช่องว่างช่องเดียว จำนวนของคำหรือวลีที่ต้องแทนที่จะมีมากกว่า 1 ตำแหน่ง เช่น I am going to school today. ครูอ่านประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านประโยคตามจนสามารถอ่านได้ถูกต้อง จากนั้นแสดงคำศัพท์ you, he, she, is, are และ home, cinema, supermarket เพื่อให้นักเรียนสร้างประโยคใหม่

5. เทคนิคการฝึกเปลี่ยนรูปประโยค (Transformation Drill) คือ การที่ครูบอกประโยคมา 1 ประโยค แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคนั้นให้เป็นประโยคอื่น เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถาม "They are going to school." เปลี่ยนเป็น "Are they going to school?"

6. เทคนิคการฝึกพูดซ้ำ (Repetiton Drill) คือ การที่นักเรียนฝึกพูดตามครู เทปหรือซีดี ทีละประโยคโดยเริ่มจากประโยคสั้นๆ แล้วค่อยๆเพิ่มวลี อนุประโยค พยายามให้นักเรียนพูดให้เหมือนต้นแบบมากที่สุด

7. เทคนิคการฝึกเพิ่มส่วนของประโยค (Expansion Drill) คือ การที่ครูแบ่งประโยคออกเป็นส่วนๆ และให้นักเรียนพูดตามทีละส่วน โดยนักเรียนจะได้ฝึกการเพิ่มส่วนใหม่เข้าไปในประโยคพร้อมกับส่วนอื่นๆในประโยค เช่น My father drinks coffee. เพิ่มคำว่า always เป็น My father always drinks coffee.

8. เทคนิคการรวมประโยค (Sentence Combining) คือ การให้นักเรียนฝึกรวมประโยค โดยการทำให้เป็นประโยคใหม่ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์และสามารถสร้างประโยคที่ซับซ้อนได้ เช่น "David goes to school." และ "James goes to school." รวมประโยคเป็น "David and James go to school."

9. เทคนิคการแทนที่คำ (Infection Drill) คือ การฝึกแทนที่คำโดยใช้คำชนิดเดียวกันในประโยค เช่น เปลี่ยนคำสรรพนามในตำแหน่งประธาน He bought the book. เป็น She bought the book. การเปลี่ยนจากคำนามพหูพจน์เป็นคำนามเอกพจน์ She bought the ticket. เป็น She bought the tickets.

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสอนแบบปกติตามตามคู่มือครูในหลักสูตรโรงเรียนบ้านป าชัน จังหวัดบุรีรัมย์ มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่คล้ายกับแนวการสอนภาษาแบบฟัง-พูด 4 ขั้น ได้แก่ ขั้นที่ 1) การสอนออกเสียงโดยใช้หลักการคู่เทียบเสียง 2) การฝึกแทนคำในช่องว่างช่องเดียว 3) การฝึกเปลี่ยนรูปประโยค 4) การฝึกเพิ่มส่วนของประโยค

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ใบบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย โดยเริ่มจากหัวข้อที่ 1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง หัวข้อที่ 2 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย อธิบายเกี่ยวกับการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการนำมาพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และการสร้างเครื่องมือการสอนแบบปกติ จากนั้นกล่าวถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลในหัวข้อที่ 3 และการจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อที่ 4 ซึ่งแต่ละหัวข้อมีรายละเอียดดังนี้

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชัน ตำบลป่าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 27 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 56 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชัน ตำบลป่าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จากการทดสอบโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงในหนังสือควบกล้ำภาษาไทยเรื่อง คำควบกล้ำมีนิทานแสนสนุก แต่งโดย นฤชา ดิฐเบญจกุล (2554) มีคำควบกล้ำภาษาไทยจำนวน 44 คำ แล้วบันทึกเสียงเพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจให้คะแนน ดังนี้ 1. ดร. ภาวดี สายสุวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2. นางสาวไพรินทร์ แสงดี ครูสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชัน และผู้วิจัยร่วมตรวจให้คะแนนในครั้งนี้ด้วย นำคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยมาคัดเลือก โดยนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 จำนวนทั้งสิ้น 40 คน ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีการจับฉลาก (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา จำนวน 7 แผน เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วันๆละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้นจำนวน 21 ชั่วโมง ผู้วิจัยสอนหลังเลิกเรียน และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนแบบปกติ จำนวน 7 แผน เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง โดยครูสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการณ์ในชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาจำนวน 7 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติจำนวน 7 แผน
3. แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 3 หัวข้อใหญ่ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติ และแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน หนังสือนิทานควบกล้ำจำนวน 15 เล่ม ผู้วิจัยแบ่งการสร้างเครื่องมือเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ระยะที่ 2 สร้างเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ระยะที่ 3 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนภาษาแบบองค์รวม
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
3. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้คำถามเพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556: 4) ได้สรุประดับความคิดออกเป็น 3 ระดับดังนี้ ระดับพื้นฐาน ระดับกลาง และระดับสูง ผู้วิจัยนำรูปแบบการตั้งคำถามมาสังเคราะห์ใช้ในกิจกรรมการเล่านิทาน
4. ศึกษารูปแบบกิจกรรมตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาตามกรอบแนวคิดของเทรชเทนเบิร์ก (Sithi-Amnuai. 2011; อ้างอิงจาก Trachtenburg. 1990) ที่กำหนดกรอบแนวคิดไว้ 3 ขั้นคือ ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการฟังนิทาน โดยคัดเลือกนิทานที่มีภาพประกอบที่สวยงามเหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 2 คือการสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการตระหนักรู้หน่วยเสียง และสามารถสะกดคำศัพท์ในนิทานได้ถูกต้อง และเป็นการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ในขั้นที่ 3 คือ การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ฟังนิทานอีกครั้งในนิทานเล่มใหม่แต่ยังคงใช้คำศัพท์เดิมเพื่อให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้เรียนจากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานในการจัดกิจกรรมกลุ่มและฝึกทักษะการอ่านผ่านการนำเสนอผลงาน

5. ศึกษาขั้นตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของ สมิธ และแอลลี่ (Smith; & Elley. 1994) ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 7 ขั้น ดังนี้ ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud) ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again) ขั้นการสรุปและอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion) ขั้นการฝึกอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading) ขั้นการนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing) และขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading)

6. พยัญชนะควบกล้ำภาษาไทยที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 15 รูป 11 หน่วยเสียง ได้แก่ ปร /pr/, พร /p^hr/, ตร /tr/, กร /kr/, ขร, คร /k^hr/, ปล /pl/, ผล, พล /p^hl/, กล /kl/, ขล, คล /k^hl/, กว /kw/, ควว, ขว /k^hw/

ระยะที่ 2 สร้างเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

1. คัดเลือกหนังสือควบกล้ำภาษาไทยที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย

การคัดเลือกหนังสือนิทานควบกล้ำภาษาไทยมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ใช้เกณฑ์ตามแนวคิดของ โฟรเซ (จิตติมา เขียวพันธุ์. 2553: 13; อ้างอิงจาก Froese. 1991) แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ด้านภาษาศาสตร์ (Linguistics) คือ การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่อง ระดับความยากง่ายของคำศัพท์ วลี โครงสร้างประโยค ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ด้านจิตวิทยา (Psychology) คือ การจัดการเรียนรู้ให้มีความสัมพันธ์กับบทอ่าน มีภาพประกอบที่สวยงาม สร้างความกระตือรือร้นให้แก่นักเรียน ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และด้านการสอน (Pedagogy) คือ หนังสือนิทานที่ใช้มีเนื้อเรื่องประกอบไปด้วยควบกล้ำภาษาไทยที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเกณฑ์การคัดเลือกหนังสือนิทานควบกล้ำผู้วิจัยแสดง ดังตาราง 2

ตาราง 2 หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกหนังสือนิทานควบกล้ำภาษาไทย

ลักษณะหนังสือนิทานที่คัดเลือก	นำมาใช้ได้	นำมาใช้ไม่ได้
ด้านภาษาศาสตร์		
1. ระดับภาษามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	/	
2. ตัวอักษรพิมพ์ชัดเจน อ่านง่าย	/	
3. โครงสร้างของเรื่องไม่ซับซ้อนและไม่ยากจนเกินไป	/	
4. เนื้อหาสัมพันธ์กับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้	/	

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะหนังสือนิทานที่คัดเลือก	นำมาใช้ได้	นำมาใช้ไม่ได้
ด้านจิตวิทยา		
1. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการของนักเรียน	/	
2. มีภาพประกอบสวยงามและกระตุ้นความสนใจของนักเรียน	/	
3. ฝึกให้นักเรียนคิดอย่างมีวิจารณญาณ	/	
ด้านการเรียนการสอน		
1. เนื้อเรื่องในนิทานประกอบไปด้วยคำควบกล้ำ	/	
2. เป็นหนังสือนิทานที่ผู้วิจัยสนใจ	/	

จากตาราง 2 ผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการคัดเลือกหนังสือนิทานควบกล้ำภาษาไทย จำนวน 15 เล่ม ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา คือ หนังสือนิทานควบกล้ำที่แต่งโดย ขัติยดา ไชยโย (2558) สำนักพิมพ์คิดส์บวก จำนวน 15 เล่ม ได้แก่ 1. มะปริงมะปราง 2. พรุ่งนี้วันอะไร 3. ตราของราชา 4. ใครๆก็ชอบข้าวเกรียบ 5. เจ้าขรัวขรึม 6. เอ๊ะเสียงอะไรครับ 7. นักมวยปล้ำ 8. กลับคำแสนสนุก 9. ใครเอ่ยผลุบๆโผล่ๆ 10. เพลี้ยสีเพลิง 11. เจ้าเขลาขี้ขลาด 12. คลอรีนแมวกตัญญู 13. ใครเร็วกว่ากัน 14. ขี่ควายข้ามแคว้น 15. ขวานทองอยู่ไหน

2. ผู้วิจัยสำรวจควบกล้ำในหนังสือนิทานที่สอดคล้องกับพยัญชนะควบกล้ำภาษาไทย ทั้ง 15 รูป 11 หน่วยเสียง แสดงดังตาราง 3

ตาราง 3 รายชื่อหนังสือนิทานที่สอดคล้องกับพยัญชนะควบกล้ำภาษาไทย

รายชื่อหนังสือนิทานควบกล้ำ	**พยัญชนะควบกล้ำ**														
	ปร	ปล	ผล	พล	พร	ตร	กล	กร	กว	ขล	คล	ขร	คร	ขว	คว
	/pr/	/pl/	/p^hl/		/p^hr/	/tr/	/kl/	/kr/	/kw/	/k^hl/		/k^hr/		/k^hw/	
1. มะปริงมะปราง	/														
2. พรุ่งนี้วันอะไร					/										
3. ตราของราชา						/									
4. ใครๆก็ชอบข้าวเกรียบ								/							
5. เจ้าขรัวขรึม												/			
6. เอ๊ะเสียงอะไรครับ													/		
7. นักมวยปล้ำ		/													
8. กลับคำแสนสนุก							/								
9. ใครเอ่ยผลุบๆโผล่ๆ			/												
10. เพลี้ยสีเพลิง				/											
11. เจ้าเขลาขี้ขลาด										/					
12. คลอรีนแมวกตัญญู											/				
13. ใครเร็วกว่ากัน									/						
14. ขี่ควายข้ามแคว้น															/
15. ขวานทองอยู่ไหน														/	

3. ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ได้แก่ ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน และขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม ดังตาราง 4

ตาราง 4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (1 ชั่วโมง)

ขั้นที่	กิจกรรม	จุดมุ่งหมาย
1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In)	- เตรียมความพร้อมเพื่อนำเข้าสู่บทเรียน - แสดงรูปภาพหน้าปกหนังสือนิทาน ควบกล้ำ แล้วตั้งคำถามให้โดยใช้คำถามระดับพื้นฐาน - ให้นักเรียนเดาเรื่องราวในหนังสือนิทาน	- เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมก่อนที่จะเริ่มการเรียนการสอน
2. ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud)	- ครูอ่านหนังสือนิทานให้นักเรียนฟัง - ในขณะที่อ่านครูตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทานที่กำลังอ่านเป็นระยะๆ - ใช้น้ำเสียงในขณะที่อ่านให้สนุกและอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้อง	- เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการอ่านออกเสียงควบกล้ำที่ถูกต้อง
3. ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading)	- ให้นักเรียนอ่านหนังสือนิทานควบกล้ำร่วมกันทั้งชั้น - ครูอาจจะอ่านร่วมกับนักเรียนด้วย	- เพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำผ่านการอ่านร่วมกันทั้งชั้น
4. ขั้นการสรุปและอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion)	- ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม - ช่วยกันสรุปเนื้อเรื่อง ข้อคิดและคติสอนใจที่ได้จากการอ่านนิทาน - แต่ละกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน - ให้นักเรียนกลุ่มอื่นประเมินผล	- เพื่อทบทวนเรื่องที่อ่านโดยให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง - เป็นการฝึกสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน

ตาราง 5 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน (1 ชั่วโมง)

ขั้นที่	กิจกรรม	จุดมุ่งหมาย
1. ขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In)	- ถามเกี่ยวกับคำควบกล้ำในนิทานที่เรียนมาแล้ว - เขียนคำควบกล้ำที่นักเรียนบอกลงบนกระดาน - แสดงรูปภาพพร้อมกับออกเสียงให้นักเรียนฟัง - ให้นักเรียนเล่นเกม	- เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อเรื่องที่อ่านในขั้นที่ 1 – เป็นการนำเข้าสู่กิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นที่ 2
2. การระบุหน่วยเสียง (Identification Task)	- กิจกรรมการจัดการเรียนรู้การตระหนักรู้หน่วยเสียง และความสามารถในการระบุหน่วยเสียง - ให้นักเรียนทำใบงานที่ 1	- ฝึกให้นักเรียนรู้จักระบุหน่วยเสียงควบกล้ำ - ฝึกทักษะการฟังหน่วยเสียงผ่านใบงาน
3. การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง (Categorization Task)	- กิจกรรมการจัดการเรียนรู้การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง ฝึกแยกหน่วยเสียงที่เข้ากลุ่มและไม่เข้ากลุ่ม - ให้นักเรียนทำใบงานที่ 2	- เพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการแยกหน่วยเสียงที่เข้ากลุ่ม และหน่วยเสียงที่ไม่เข้ากลุ่ม
4. การผสมคำ (Blending Task)	- กิจกรรมการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษร - กิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนมีความสามารถการนำพยัญชนะมาผสมเป็นคำ - ให้นักเรียนทำใบงานที่ 3	- เพื่อให้นักเรียนเข้าใจการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยเสียงและตัวอักษร - เพื่อให้นักเรียนสามารถนำหน่วยเสียงมาผสมรวมกันเป็นคำ
5. การแยกคำ (Segmenting Task)	- การจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีความสามารถในการนำคำศัพท์มาแยกเป็นพยัญชนะและสระ - ให้นักเรียนทำใบงานที่ 4	- สามารถแยกคำควบกล้ำเป็นพยัญชนะ สระ และตัวสะกด

ตาราง 6 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม (1 ชั่วโมง)

ขั้นที่	กิจกรรม	จุดมุ่งหมาย
1. ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again)	- ครูอ่านหนังสือนิทานควบกล้ำเรื่องใหม่ให้นักเรียนฟัง - ถามคำถามเกี่ยวกับคำควบกล้ำที่ได้เรียนในนิทาน - ให้นักเรียนทำใบงาน	- เพื่อเป็นการทบทวนนิทานควบกล้ำที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วในหนังสือนิทานเรื่องใหม่
2. ขั้นการฝึกอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading)	- ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม - ให้นักเรียนอ่านนิทานควบกล้ำให้เพื่อนฟัง โดยใช้นิทานเรื่องเดิม 2 เรื่อง และนิทานเรื่องใหม่ 1 เรื่อง	- เพื่อฝึกการอ่านออกเสียงจากนิทานควบกล้ำเป็นกลุ่ม
3. ขั้นการนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing)	- ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มแต่งนิทานควบกล้ำสั้นๆ และวาดภาพ ระบายสีประกอบ - นำเสนอผลงาน โดยเล่านิทานที่นักเรียนช่วยกันแต่งหน้าชั้นเรียน - ให้เพื่อนกลุ่มอื่นประเมินให้คะแนนกลุ่มที่นำเสนอ	- ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นและรับฟังข้อคิดเห็นของผู้อื่น - แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งนิทาน - ฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออก
4. ขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading)	- ให้นักเรียนเลือกหนังสือนิทานควบกล้ำที่สนใจ หรือนิทานที่มีควบกล้ำที่นักเรียนมีปัญหาในการอ่านมาฝึกอ่านในช่วงเวลาว่างและสามารถยืมกลับไปอ่านที่บ้านได้ - แนะนำเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับคำควบกล้ำภาษาไทยและให้นักเรียนฝึกการหาข้อมูลด้วยตนเอง	- เพื่อให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่านตามลำพังโดยเลือกหนังสือที่มีคำควบกล้ำที่เป็นปัญหามาฝึกเองที่บ้าน - ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน - ฝึกการค้นหาข้อมูลเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำตามความสนใจ

ระยะที่ 3 ประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ทั้ง 7 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี จันทร์เสม
2. รองศาสตราจารย์ วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร
3. อาจารย์ Dolly Sethi

2. ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้อง และความเหมาะสมระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับแนวการสอนแบบสมดุลภาษา โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็น

+ 1 = แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง
0 = ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้อง
- 1 = แน่ใจว่าไม่มีความสอดคล้อง

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนการจัดการเรียนรู้กับแนวการสอนแบบสมดุลภาษา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence: IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษามาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 ขั้นการสอนภาษาแบบองค์รวม โดยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. เพิ่มสาระสำคัญความสำคัญของคำควบกล้ำในขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

6. เพิ่มวัตถุประสงค์ปลายทางในแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 7 แผนตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

7. นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาไปใช้กับกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ของกลุ่มควบคุมตามแนวการสอนแบบปกติ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนในคู่มือครูวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ตามหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านป่าชัน ตำบลป่าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์

1.1 ขั้นการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน (Motivation) เป็นขั้นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรำลึกถึงความรู้เดิม

1.2 ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน (Reading Activities) คือ ขั้นที่นักเรียนได้ฟังและอ่านออกเสียงตามครู มีการถามคำถามหลังจากอ่านนิทาน

1.3 ขั้นการสอนออกเสียงโดยใช้หลักการคู่เทียบเสียง (Minimal Pair) การเลือกคำขึ้นมาเป็นคู่และเป็นคำที่แตกต่างกันเพียงเสียงเดียว แล้วเปรียบเทียบเสียงเพื่อให้นักเรียนเห็นความแตกต่างของทั้ง 2 คำ

1.4 ขั้นการฝึกแทนคำในช่องว่างช่องเดียว (Single-Slot Substitution Drill) ครูกล่าวประโยคมา 1 ประโยคจากบทสนทนา หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกพูดซ้ำกับคำหรือวลีใหม่ โดยจะต้องนำคำมาแทนที่คำในประโยคให้ถูกต้อง

1.5 ขั้นการฝึกเปลี่ยนรูปประโยค (Transformation Drill) การที่ครูบอกประโยคให้นักเรียนฟัง 1 ประโยค แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคนั้นให้เป็นประโยคอื่น เช่น ประโยคคำถาม

1.6 ขั้นการฝึกเพิ่มส่วนของประโยค (Expansion Drill) การที่ครูแบ่งประโยคออกเป็นส่วนๆ แล้วให้นักเรียนพูดตามทีละส่วน โดยนักเรียนได้ฝึกการเพิ่มส่วนใหม่เข้าไปในประโยคพร้อมกับส่วนอื่นๆในประโยค

1.7 ขั้นการประเมิน (Evaluation) ครูประเมินจากการสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านออกแล้วสอนให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามซ้ำๆจนกระทั่งนักเรียนอ่านได้

2. การจัดการเรียนรู้ตามการสอนภาษาแบบปกติใช้หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ภาษาพาที และหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย วรรณคดีลำนำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2557)

3. หนังสือที่ใช้จัดการเรียนรู้ในกลุ่มควบคุม ได้แก่ วรรณคดีลำนำและภาษาพาที โดยหนังสือแบบเรียนทั้งสองเล่มประกอบไปด้วย นิทานสุภาษิต นิทานบทร้อยกรอง บทอาขยาน ผู้วิจัยสำรวจพยัญชนะควบกล้ำในหนังสือแบบเรียนทั้ง 2 เล่ม ประกอบด้วยพยัญชนะควบกล้ำภาษาไทยจำนวน 15 รูป 11 หน่วยเสียง ได้แก่ ปร /pr/, พร /p^hr/, ตร /tr/, กร /kr/, ขร, คร /k^hr/, ปล /pl/, ผล, พล /p^hl/, กล /kl/, ขล, คล /k^hl/, กว /kw/, ควว, ขว /k^hw/

3. แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้หนังสือนิทานควบกล้ำภาษาทย เรื่อง คำควบกล้ำมีนิทานแสนสนุก แต่งโดย นฤชา ดิฐเบญจกุล (2554) สำนักพิมพ์ Best 4 Kids จำนวน 1 เล่ม มาใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-Test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-Test) เนื่องจากมีพยัญชนะควบกล้ำภาษาไทยครบทั้ง 15 รูป 11 หน่วยเสียง

ตาราง 7 ระยะเวลาและแบบแผนการดำเนินการวิจัยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

วัน / สัปดาห์ที่	วันอังคาร		วันพุธ		วันพฤหัสบดี	
	08.30-9.30 น.	15.00-16.00 น.	10.00-11.00 น.	15.00-16.00 น.	09.00-10.00 น.	15.00-16.00 น.
	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง (ขั้นที่ 1)	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง (ขั้นที่ 2)	กลุ่มควบคุม	กลุ่มทดลอง (ขั้นที่ 3)
สัปดาห์ที่ 1	วรรณคดีลำนำ ■ กระต่ายไม่ตื่นตูม	■ มะปริง มะปราง ■ พรุ่งนี้วันอะไร	วรรณคดีลำนำ ■ กระต่ายแหย่เสือ	■ หน่วยเสียงควบกล้ำ ปร /pr/, พร /p^hr/	ภาษาพาที ■ ปฏิบัติการสายลับจิ๋ว	■ เจ้าแพรวพราวจอม ปราดเปรียว
สัปดาห์ที่ 2	วรรณคดีลำนำ ■ แม่ไก่อยู่ในตะกร้า	■ ตราของราชา ■ ใครๆก็ชอบข้าวเกรียบ	วรรณคดีลำนำ ■ แม่ ก กา	■ หน่วยเสียงควบกล้ำ ตร /tr/, กร /kr/	ภาษาพาที ■ มดดำ มดแดง	■ หนูกระรอกชอบกิน ข้าวเกรียบ
สัปดาห์ที่ 3	วรรณคดีลำนำ ■ โอ้เอ้วิหารราย	■ เจ้าขรัวขรึม ■ เอ๊ะเสียงอะไรครับ	วรรณคดีลำนำ ■ เด็กเอ๋ยเด็กน้อย	■ หน่วยเสียงควบกล้ำ ขร, คร /k^hr/	ภาษาพาที ■ แต่เด็กชื่อไว้	■ ครอบครัวจอมขรึม
สัปดาห์ที่ 4	วรรณคดีลำนำ ■ วิชาหนาเจ้า	■ นักมวยปล้ำ ■ กลับคำแสนสนุก	วรรณคดีลำนำ ■ นกกระจาบ	■ หน่วยเสียงควบกล้ำ ปล /p^hl/, กล /kl/	ภาษาพาที ■ เทพารักษ์กับคนตัดไม้	■ น้องปลีจอมกลับกลอก
สัปดาห์ที่ 5	วรรณคดีลำนำ ■ ลูกแกะของซาฟียะห์	■ ใครเอ่ยผลุบๆโผล่ๆ ■ เพลี้ยสีเพลิง	วรรณคดีลำนำ ■ หมาป่ากับลูกแกะ	■ หน่วยเสียงควบกล้ำ ผล, พล /p^hl/	ภาษาพาที ■ ป่านี้มีคุณ	■ ผลัดวันประกันพรุ่ง
สัปดาห์ที่ 6	วรรณคดีลำนำ ■ เด็กเลี้ยงแกะ	■ เจ้าเขลาขี้ขลาด ■ คลอรีนแมวกตัญญู	วรรณคดีลำนำ ■ ดาวประกายพรึก	■ หน่วยเสียงควบกล้ำ ขล, คล /k^hl/	ภาษาพาที ■ ป่าชายเลน	■ เจ้าคลานเป่าขลุ่ย
สัปดาห์ที่ 7	วรรณคดีลำนำ ■ ปั้นน้ำเป็นตัว	■ ใครเร็วกว่ากัน ■ ขี่ควายข้ามแคว้น ■ ขวานทองอยู่ไหน	วรรณคดีลำนำ ■ กาเหว่าที่กลางกรุง	■ หน่วยเสียงควบกล้ำ กว /kw/, คว, ขว /k^hw/	ภาษาพาที ■ อาหารดีชีวีมีสุข	■ กวางและควายจอม ไขว้เขว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบแผนการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment Design) ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Non-Equivalent Control Group Pretest-Posttest คือ การใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม มีการวัดผล 2 ครั้ง ได้แก่ ก่อนและหลังการทดลอง ไม่มีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Randomization) โดยมีแบบแผนการทดลอง (สุวิมล ติรกานันท์. 2555: 21) ดังตาราง 8

ตาราง 8 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T_1	X_1	T_2
C	T_3	X_2	T_4

E หมายถึง กลุ่มทดลองเรียนด้วยการสอนแบบสมดุลภาษา

C หมายถึง กลุ่มควบคุมเรียนด้วยการสอนแบบปกติ

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

T_3 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มควบคุม

T_4 หมายถึง การทดสอบหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ติดต่อขอดำเนินการวิจัยในโรงเรียนบ้านป่าชัน ตำบลป่าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

2. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชัน ตำบลป่าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 27 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 56 คน จากการทดสอบโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงในหนังสือควบกล้ำภาษาไทยเรื่องคำควบกล้ำมีนิทานแสนสนุก แต่งโดย นฤชา ดิฐเบญจกุล (2554) มีคำควบกล้ำภาษาไทยจำนวน 44 คำ ผู้วิจัยบันทึกเสียงโดยใช้แอฟพลิเคชั่น Voice Memos ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อ iPhone รุ่น 6s Plus ในการบันทึกเสียง เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจให้คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ดังนี้ 1) ดร.ภาวดี สายสุวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชา

ภาษาศาสตร์คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2) นางสาวไพรินทร์ แสงดี ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชันและ 3) ผู้วิจัยร่วมตรวจให้คะแนน หลังจากนั้นนำคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยมาคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้จำนวนนักเรียน 40 คน ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีการจับฉลาก ได้แก่กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนแบบปกติโดยครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนบ้านป่าชัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการณ์

3. ดำเนินการสอนตามแผนการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษากับกลุ่มทดลองจำนวน 7 แผน เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วันๆละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้นจำนวน 21 ชั่วโมง ผู้วิจัยสอนหลังเลิกเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นผู้วิจัยสังเกตการณ์ในชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้หนังสือนิทานเล่มเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มอ่านออกเสียงนิทานควบกล้ำภาษาไทยเป็นรายบุคคล และบันทึกเสียง เพื่อนำเสียงมาตรวจให้คะแนน โดยผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิคนเดิมจำนวน 3 คน ตรวจให้คะแนนความถูกต้องในการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังเรียนและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences Version 18.0) เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จากคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2 วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบ T-test for Dependent Samples

2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยพิจารณาคะแนนหลังการทดลองผ่านทางสถิติ T-test for Independent Samples

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งออกเป็น 3 หัวข้อ เริ่มจากหัวข้อที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง หัวข้อที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง และในหัวข้อที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของการสอนทั้ง 2 รูปแบบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง

ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาทั้งก่อนและหลังการทดลองผู้วิจัยใช้สถิติ T-test for Dependent Samples ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 9

ตาราง 9 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนการทดลอง	20	4.45	1.91	19.32	0.000*
หลังการทดลอง	20	24.00	4.44		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง หลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) สูงกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการทดลองมีค่าเท่ากับ 1.91 หลังการทดลองส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพิ่มขึ้นเป็น 4.44 และเมื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติแล้วปรากฏว่า ค่า Sig. 2-tailed ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยแสดงผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 20 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 44 ข้อ คิดเป็นค่าร้อยละ ดังตาราง 10

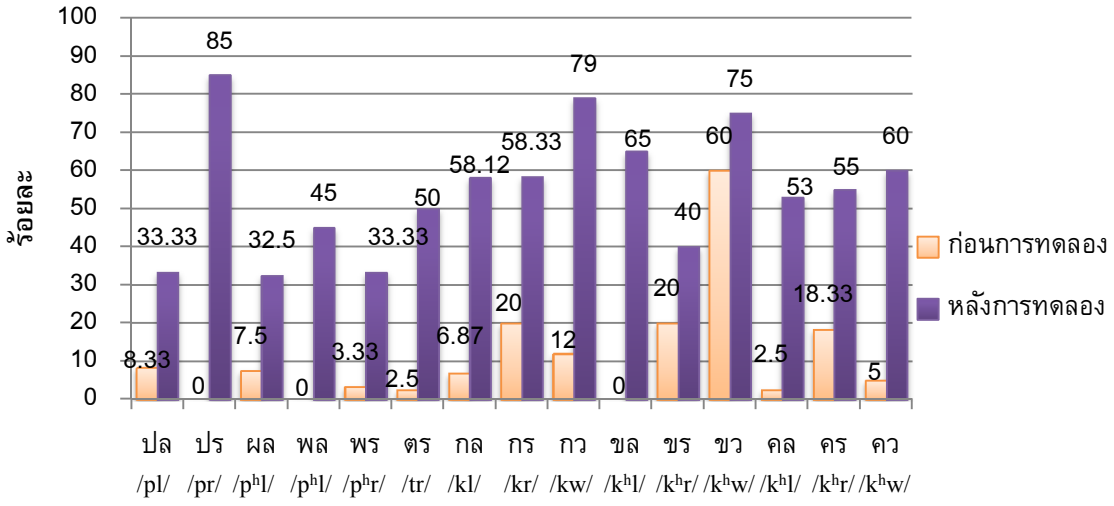
ตาราง 10 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่นักเรียน	คะแนนที่นักเรียนอ่านได้ก่อนการทดลอง		คะแนนที่นักเรียนอ่านได้หลังการทดลอง	
	คะแนนเต็ม (44 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนเต็ม (44 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ
1	4	9.09	24	54.54
2	8	18.18	26	59.09
3	4	9.09	21	47.72
4	3	6.81	30	68.18
5	5	11.36	21	47.72
6	3	6.81	18	40.91
7	3	6.81	18	40.91
8	4	9.09	24	54.54
9	5	11.36	19	43.18
10	4	9.09	24	54.54
11	5	11.36	26	59.09
12	1	2.27	21	47.72
13	9	20.45	19	43.18
14	6	13.63	27	61.36
15	4	9.09	27	61.36
16	7	15.90	33	75.00
17	3	6.81	23	52.27
18	3	6.81	31	70.45
19	5	11.36	28	63.64
20	3	6.81	20	45.45

จากตาราง 10 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษามีผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทุกคน โดยก่อนการทดลองมีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุด ได้แก่ เลขที่ 13 ได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.45 และนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุด ได้แก่ เลขที่ 12 ได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ส่วนหลังการทดลองนั้นพบว่านักเรียนได้คะแนนสูงสุด ได้แก่ เลขที่ 16 ได้ 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75 ในขณะที่นักเรียนที่ได้คะแนนต่ำสุด ได้แก่ เลขที่ 6 และ 7 ได้ 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40.91 อย่างไรก็ดีมีนักเรียนที่ได้คะแนนเกินร้อยละ 50 อยู่ 12 คน ได้แก่ เลขที่ 1, 2, 4, 8, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18 และ 19 ส่วนนักเรียนที่อ่านได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 มี 8 คน ได้แก่ เลขที่ 3, 5, 6, 7, 9, 12, 13 และ 20

1.2 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยสรุปข้อมูลควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้ ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษา ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาก่อนและหลังการทดลอง

จากภาพประกอบ 5 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองได้สูงกว่าก่อนการทดลองทั้ง 15 หน่วยเสียง โดยหน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้สูงที่สุด ได้แก่หน่วยเสียงควบกล้ำ ปร /pr/ คิดเป็นร้อยละ 85 ส่วนหน่วยเสียงควบกล้ำ กว /kw/, ขล /kʰl/, คว /kʰw/, กล /kl/, คล /kʰl/, ตร /tr/, พล /pʰl/, กร /kr/, คร /kʰr/, พร /pʰr/, ผล /pʰl/, ปล /pl/, ขร /kʰw/ และ ขว /kʰw/ นักเรียนอ่านออกเสียงได้คิดเป็นร้อยละ 67, 65, 55, 51.25, 50.5 47.5, 45, 38.33, 36.67, 30 25, 20, 5 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง

ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังการทดลอง ผู้วิจัยใช้สถิติ T-test for Dependent Samples ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 11

ตาราง 11 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
ก่อนการทดลอง	20	3.60	2.64	.709	.487
หลังการทดลอง	20	4.05	2.50		

จากตาราง 11 พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนการทดลองเท่ากับ 3.60 ส่วนหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อพิจารณาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ก่อนการทดลองมีค่าเท่ากับ 2.64 หลังการทดลองส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลดลงเป็น 2.50 อย่างไรก็ตามเมื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติแล้วปรากฏว่าค่า Sig. 2-tailed ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยแสดงผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 44 ข้อ คิดเป็นค่าร้อยละ ดังตาราง 12

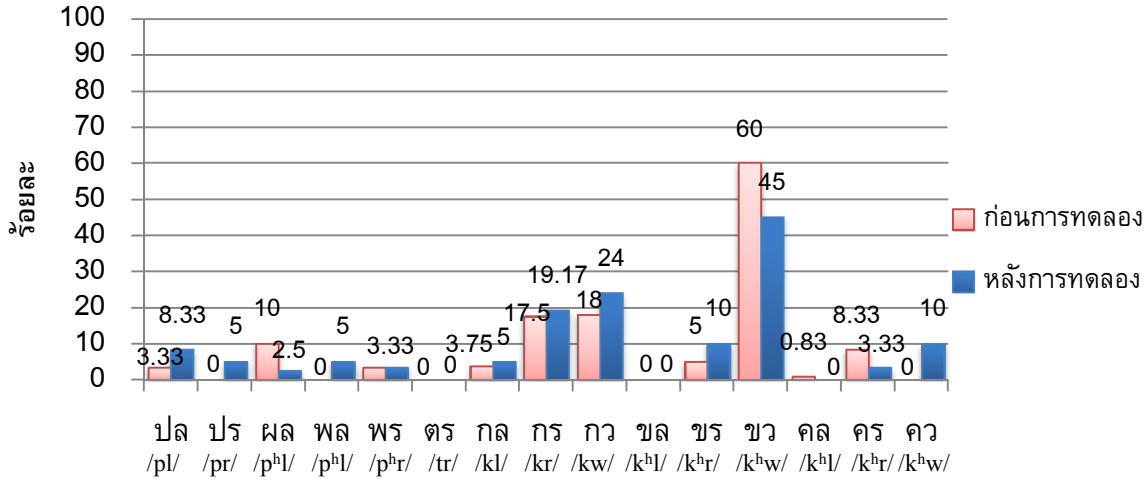
ตาราง 12 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง

เลขที่นักเรียน	คะแนนที่นักเรียนอ่านได้ก่อนการทดลอง		คะแนนที่นักเรียนอ่านได้หลังการทดลอง	
	คะแนนเต็ม (44 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ	คะแนนเต็ม (44 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ
1	1	2.27	6	13.63
2	2	4.45	3	6.82
3	4	8.90	3	6.82
4	2	4.45	6	13.63
5	2	4.45	2	4.45
6	1	2.27	7	15.90
7	1	2.27	2	4.45
8	8	18.18	5	11.36
9	5	11.36	3	6.82
10	4	8.90	2	4.45
11	3	6.82	8	18.18
12	1	2.27	4	8.90
13	2	4.45	1	2.27
14	4	8.90	1	2.27
15	3	6.82	1	2.27
16	8	18.18	7	15.90
17	2	4.45	2	4.45
18	8	18.18	9	20.45
19	2	4.45	3	6.82
20	9	20.45	6	13.63

จากตาราง 12 พบว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกคน ซึ่งก่อนการทดลองมีนักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดจำนวน 1 คน คือ เลขที่ 20 ได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.45 ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดมี 4 คน ได้แก่ เลขที่ 1, 6, 7 และ 12 ได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.27 ส่วนหลังการทดลอง พบว่านักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดมี 1 คน ได้แก่เลขที่ 18 ได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.45 และมีนักเรียนที่ได้คะแนนน้อยที่สุดจำนวน 3 คน ได้แก่เลขที่ 13, 14 และ 15 ได้ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.27

2.2 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยทั้ง 15 หน่วยเสียงของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง ดังภาพประกอบ 6

ภาพประกอบ 6 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลอง

จากภาพประกอบ 6 พบว่าหน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลองมี 4 รูปแบบ คือ หน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้สูงขึ้น หน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้เท่าเดิม หน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้ลดลง และหน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนอ่านไม่ได้

โดยหน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้สูงขึ้นมีทั้งหมด 8 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงควบกล้ำ ควw /kʰw/, กว /kw/ พบว่ามีนักเรียนอ่านออกเสียงได้คิดเป็นร้อยละ 10 และร้อยละ 6 ตามลำดับ ในขณะที่หน่วยเสียงควบกล้ำ ปล /pl/, ปร /pr/, พล /pʰl/ และ ขร /kʰw/ พบว่า นักเรียนอ่านออกเสียงได้คิดเป็นร้อยละ 5 และหน่วยเสียงควบกล้ำ กล /kl/, กร /kr/, นักเรียนอ่านออกเสียงได้คิดเป็นร้อยละ 1.67 และ 1.25 ส่วนหน่วยเสียงที่นักเรียนอ่านออกเสียงได้เท่าเดิมมี 1 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงควบกล้ำ พร /pʰr/ คิดเป็นร้อยละ 3.33 นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ลดลงมี 4 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียง ผล /pʰl/, ขว /kʰw/, คล /kʰl/, คร /kʰr/ นักเรียนอ่านออกเสียงได้ลดลงคิดเป็นร้อยละ 7.5, 15, 0.83 และ 5 ตามลำดับ ส่วนหน่วยเสียงควบกล้ำ ตร /tr/, และ ขล /kʰl/ นักเรียนไม่สามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำได้

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการทดลอง

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยใช้สถิติ T-test for Independent Samples ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตาราง 13

ตาราง 13 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
กลุ่มทดลอง	20	24.00	4.44	17.51	0.000*
กลุ่มควบคุม	20	4.05	2.50		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) หลังการทดลองเท่ากับ 24.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่าเท่ากับ 4.44 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 4.05 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 2.50 และเมื่อหาค่านัยสำคัญทางสถิติแล้วปรากฏว่าค่า Sig. 2-tailed ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษา และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการทดลอง

ผู้วิจัยแสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 20 คน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 44 ข้อ คิดเป็นค่าร้อยละ ดังตาราง 14

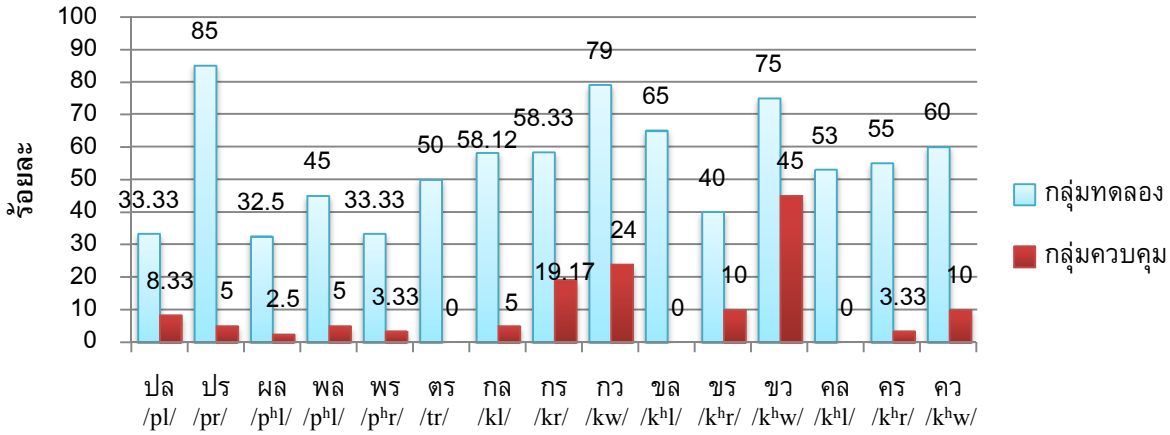
ตาราง 14 ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

เลขที่นักเรียน	กลุ่มทดลอง		เลขที่นักเรียน	กลุ่มควบคุม	
	คะแนนเต็ม (44 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ		คะแนนเต็ม (44 คะแนน)	คิดเป็นร้อยละ
1	24	54.54	1	6	13.63
2	26	59.09	2	3	6.81
3	21	47.72	3	3	6.81
4	30	68.18	4	6	13.63
5	21	47.72	5	2	4.54
6	18	40.91	6	7	15.90
7	18	40.91	7	2	4.54
8	24	54.54	8	5	11.36
9	19	43.18	9	3	6.81
10	24	54.54	10	2	4.54
11	26	59.09	11	8	18.18
12	21	47.72	12	4	9.09
13	19	43.18	13	1	2.27
14	27	61.36	14	1	2.27
15	27	61.36	15	1	2.27
16	33	75.00	16	7	15.90
17	23	52.27	17	2	4.54
18	31	70.45	18	9	20.45
19	28	63.64	19	3	6.81
20	20	45.45	20	6	13.63

จากตาราง 14 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมทุกคน โดยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้คะแนนสูงสุด คือ เลขที่ 16 ได้ 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75 ส่วนกลุ่มควบคุมนั้น นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุด คือ เลขที่ 18 ได้ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.45

3.2 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการทดลอง

ผู้วิจัยสรุปข้อมูลหน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยทั้ง 15 หน่วยเสียงของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ดังภาพประกอบ 7

ภาพประกอบ 7 ข้อมูลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม

จากภาพประกอบ 7 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลองได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมทั้ง 15 หน่วยเสียง โดยหน่วยเสียงควบกล้ำ ปร /pr/, ขล /kʰl/, กว /kw/, กล /kl/, คล /kʰl/, คร /kʰr/ และ พล /pʰl/ กลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้สูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 80, 65, 55, 53.12, 53, 51.67, และ 40 ตามลำดับ ส่วนหน่วยเสียงควบกล้ำ ตร /tr/ และ คว /kʰw/ กลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้เท่ากันกับกลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 50 ในขณะที่หน่วยเสียงควบกล้ำ กร /kr/ กลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้สูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 39.16 ส่วนหน่วยเสียงควบกล้ำ ผล /pʰl/, ขว /kʰw/, พร /pʰr/ และ ขร /kʰr/ กลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้สูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 30 และหน่วยเสียงควบกล้ำ ปล /pl/ กลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้สูงกว่ากลุ่มควบคุมคิดเป็นร้อยละ 25

เมื่อพิจารณาจากผลการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหลังการทดลอง พบว่ากลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ทั้ง 15 หน่วยเสียง ในขณะที่กลุ่มทดลองมีนักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้สูงกว่าร้อยละ 50 จำนวน 10 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงควบกล้ำ ปร /pr/, ตร /tr/, กล /kl/, กร /kr/, กว /kw/, ขล /kʰl/, ขว /kʰw/, คล /kʰl/, คร /kʰr/, และ คว /kʰw/ และมีหน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยที่กลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 อยู่ 5 หน่วยเสียง ได้แก่ หน่วยเสียงควบกล้ำ ปล /pl/, ผล /pʰl/, พล /pʰl/, พร /pʰr/ และ ขร /kʰr/

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ในบทที่ 5 นี้ผู้วิจัยสรุปสาระสำคัญ ได้แก่ ความมุ่งหมายของการวิจัย สมมติฐานในการวิจัย วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมุติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาและการสอนแบบปกติหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้จำนวนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป าชัน ตำบลป าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 27 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 56 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย จำนวน 40 คน ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยการจับฉลาก (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน

ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้เวลาในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาใช้ระยะเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยสังเกตการณ์ในชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาจำนวน 7 แผน
2. แผนการจัดการเรียนรู้การสอนแบบปกติจำนวน 7 แผน
3. แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ติดต่อขอดำเนินการวิจัยในโรงเรียนบ้านป่าชัน ตำบลป่าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาบุรีรัมย์เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559

2. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชัน ตำบลป่าชัน อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 27 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 56 คน จากการทดสอบโดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงในหนังสือควบกล้ำภาษาไทยเรื่องคำควบกล้ำมีนิทานแสนสนุก แต่งโดย นฤชา ดิฐเบญจกุล (2554) มีคำควบกล้ำภาษาไทยจำนวน 44 คำ ผู้วิจัยบันทึกเสียงโดยใช้แอฟพลิเคชั่น Voice Memos ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ยี่ห้อ iPhone รุ่น 6s Plus ในการบันทึกเสียง เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ตรวจให้คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ดังนี้ 1) ดร.ภาวดี สายสุวรรณ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2) นางสาวไพรินทร์ แสงดี ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านป่าชันและ 3) ผู้วิจัยร่วมตรวจให้คะแนน หลังจากนั้นนำคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยมาคัดเลือกนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าร้อยละ 50 ที่ได้จำนวนนักเรียน 40 คน ผู้วิจัยแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม โดยใช้วิธีการจับฉลาก ได้แก่กลุ่มทดลองจำนวน 20 คน ที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษาโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน และกลุ่มควบคุมจำนวน 20 คน ได้รับการสอนแบบปกติโดยครูผู้สอนวิชาภาษาไทยโรงเรียนบ้านป่าชัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตการณ์

3. ดำเนินการสอนตามแผนการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษากับกลุ่มทดลองจำนวน 7 แผน เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วันๆละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้นจำนวน 21 ชั่วโมง ผู้วิจัยสอนหลังเลิกเรียน ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นผู้วิจัยสังเกตการณ์

ในชั่วโมงการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 21 ชั่วโมง

4. ทำการทดสอบหลังเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้หนังสือนิทานเล่มเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มอ่านออกเสียงนิทานควบกล้ำภาษาไทยเป็นรายบุคคล และบันทึกเสียง เพื่อนำเสียงมาตรวจให้คะแนน โดยผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิคนเดิม จำนวน 3 คน ตรวจให้คะแนนความถูกต้องในการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังเรียนและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences Version 18.0) เพื่อวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จากคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2 วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากผลต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยก่อนและหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบ T-test for Dependent Samples

2.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยพิจารณาคะแนนหลังการทดลองผ่านทางสถิติ T-test for Independent Samples

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบสมดุลภาษามีผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการศึกษาการพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษามีประเด็นอภิปรายตามลำดับ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

1.1 การจัดกิจกรรมขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม

การที่ผู้วิจัยใช้หนังสือนิทานควบกล้ำภาษาไทยที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และความรักใคร่สามัคคี เช่น นิทานควบกล้ำเรื่องกลับคำแสนสนุก “เหมือนคนไทยที่รักใคร่กลมเกลียว” ทำให้นักเรียนได้ข้อคิดและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ในชุดหนังสือนิทานทั้ง 15 เล่ม มีคำควบกล้ำเป้าหมายในเนื้อเรื่องทุกเล่ม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้รูปแบบการใช้คำควบกล้ำในประโยคและความหมายของคำควบกล้ำในบริบทที่หลากหลายจากการที่ได้ฟังครูเล่านิทานควบกล้ำ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายถึง 4 ประเภท ได้แก่ 1) การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In) เป็นกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมให้แก่นักเรียนก่อนการเรียนการสอน 2) ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud) เป็นการอ่านออกเสียงนิทานควบกล้ำให้นักเรียนทั้งชั้นฟัง 3) ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading) เป็นกิจกรรมที่ฝึกการอ่านนิทานควบกล้ำร่วมกันทั้งชั้นทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ 4) ขั้นการสรุปและอภิปรายผลจากเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion) ทำให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ในนิทานพร้อมทั้งสามารถลำดับเหตุการณ์ อธิบายเหตุผลในเนื้อเรื่อง บุคลิกของตัวละคร สรุป และเสนอข้อคิดที่ได้จากการฟังนิทานควบกล้ำ จากรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจอยากที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยใช้การตั้งคำถามก่อนที่จะเล่านิทานเพื่อสำรวจความรู้พื้นฐาน (Background Knowledge) และประสบการณ์เดิมของนักเรียน เช่น นิทานควบกล้ำเรื่องเพลี้ยสีเพลิง “ใครรู้จักเพลี้ยบ้าง แล้วเพลี้ยมีประโยชน์หรือมีโทษต่อพืชของเกษตรกรอย่างไร” การตั้งคำถามก่อนเริ่มการเรียนการสอนนั้น ทำให้นักเรียนรู้ว่าสิ่งที่จะได้เรียนรู้นั้นเกี่ยวกับอะไรและเป็นการนำความรู้เดิมมาสัมพันธ์กับความรู้ใหม่ นอกจากนี้ในขณะเล่านิทานผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทานให้นักเรียนช่วยกันตอบเป็นระยะ ๆ โดยการตั้งคำถามปลายเปิดสลับกับการใช้คำถามปลายปิด เช่น การตั้งคำถามปลายปิดในนิทานเรื่องมะปริง มะปราง “ใครที่มาปรบมือชมพี่มะปรางและน้องมะปริง” และตัวอย่างการตั้งคำถามปลายเปิดในนิทานเรื่อง เจ้าขรัวขรึม “ถ้านักเรียนเป็นเจ้าขรัว นักเรียนจะมีวิธีอย่างไรที่จะทำให้ร่างกายแข็งแรง” จากการตั้งคำถามดังกล่าว เป็นการการกระตุ้นเร้าความสนใจทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและเป็นการสำรวจความเข้าใจ (Comprehension) ของนักเรียน สังเกตได้จากทุกคนยกมือแย่งกันตอบ ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางบวกในการฟังนิทานและช่วยฝึกให้นักเรียนหาคำตอบจากเนื้อเรื่องในนิทานที่ได้ฟัง

นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้กลวิธีการอ่านนิทานควบกล้ำให้มีความน่าสนใจโดยการแสดงสีหน้า ลีลา ท่าทาง และแววตาให้เข้ากับ บทบาท อารมณ์ของตัวละคร เช่น นิทานเรื่องตราของราชา “ราชามีตราประจำตัว พกติดตัวไปทั่วดูโก้หรู วันหนึ่งตราหายไป ราชาเลยตรอมตรม” เมื่ออ่านถึงคำควบกล้ำเป้าหมายผู้วิจัยจะแสดงสีหน้าเศร้า ขณะเดียวกันก็ทำท่าทางร้องให้ประกอบ ทำให้นักเรียนจดจำคำควบกล้ำเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การใช้ทำนองเสียงขึ้นลง (Suprasegmental) โดยการเปลี่ยนเสียงตามบทบาทและลักษณะของตัวละครแต่ละตัวในนิทานให้มีชีวิตชีวิตชีวา เพื่อเพิ่มสีสันในการฟังนิทานมากยิ่งขึ้น เช่น นิทานเรื่อง มะปริงมะปราง “มะปรางชอบฟ้าร้องเปรี้ยงเปรี้ยง แล้วมีฝนตก ปรอย ปรอย มะปริงชอบช้างร้อง แปร๋น แปร๋น แล้วพ่นน้ำโปรยปรอย” เมื่อถึงคำว่า “เปรี้ยง เปรี้ยง” “ปรอย ปรอย” “แปร๋น แปร๋น” และ “โปรยปรอย” ผู้วิจัยจะใช้วิธีการเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeia) เช่นการใช้เสียงในระดับสูงและดัง เพื่อให้เกิดความสมจริงและสร้างความบันเทิงให้นักเรียนขณะฟังนิทาน

จะเห็นได้ว่าการเล่านิทานให้นักเรียนฟังนั้นช่วยส่งเสริมจินตนาการ ส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รับรู้คำควบกล้ำเป้าหมายได้ดียิ่งขึ้นและได้ข้อคิดจากเนื้อเรื่องที่ได้ฟัง ทำให้นักเรียนสนใจที่จะอ่านหนังสือนิทานมากขึ้น สอดคล้องกับอารี สัณหฉวี (2550: 19) กล่าวว่า เด็กที่ผู้ปกครองเล่านิทานให้ฟังก่อนนอนจะสามารถอ่านหนังสือได้เร็วกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่สนใจ ซึ่งเด็กเหล่านี้จะมีการเรียนรู้ที่ช้าและไม่อยากอ่านหนังสือ

1.2 การจัดกิจกรรมขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน

การที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ฝึกกิจกรรมการตระหนักรู้หน่วยเสียง (Phonemic awareness) ที่มี 2 ขั้น ได้แก่ขั้นการระบุหน่วยเสียง (Identification Task) เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการฟังเพื่อให้นักเรียนสามารถระบุหน่วยเสียงควบกล้ำที่ได้ยิน และขั้นการจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง (Categorization Task) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนสามารถแยกหน่วยเสียงที่แตกต่างจากหน่วยเสียงควบกล้ำอื่น จากการฝึกกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนสามารถระบุหน่วยเสียงควบกล้ำที่ได้ยิน บอกความแตกต่างของหน่วยเสียงที่ไม่เข้ากลุ่มและนักเรียนตระหนักรู้ว่าเมื่อนำหน่วยเสียงมารวมกันจะเกิดเป็นคำควบกล้ำ ซึ่งในขั้นการตระหนักรู้หน่วยเสียงนักเรียนจะได้ฟังเพียงเสียงเท่านั้น ส่วนการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (Phonics) ผู้วิจัยได้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ขั้น ได้แก่ ขั้นการผสมคำ (Blending Task) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกการสะกดคำควบกล้ำ และขั้นการการฝึกแยกคำ (Segmenting Task) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนสามารถแยกคำควบกล้ำออกเป็นหน่วยเสียงได้ ผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมดังกล่าวทำให้นักเรียนสามารถสะกดคำควบกล้ำที่ไม่เคยพบมาก่อนได้ และนักเรียนสามารถแยกคำควบกล้ำออกเป็นหน่วยเสียงได้

การจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบแยกส่วนผู้วิจัยใช้สื่อในกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น รูปภาพและบัตรพยัญชนะ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยเสียงและพยัญชนะ (Letter Sound Correspondence) เช่น รูปปลา แทนด้วยหน่วยเสียง /p/ รูปเรือแทนด้วยหน่วยเสียง /r/ นอกจากนี้การฝึกให้นักเรียนผสมหน่วยเสียงเป็นพยัญชนะควบกล้ำ โดยการนำบัตรพยัญชนะ ป และ ร มารวมกันจะได้พยัญชนะควบกล้ำ ปร

จากการจัดกิจกรรมโดยใช้สื่อที่หลากหลาย พบว่านักเรียนจดจำหน่วยเสียงควบกล้ำจากรูปภาพได้อย่างแม่นยำ สามารถสะกดคำและอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นการสอนภาษาแบบแยกส่วน โดยเริ่มจากการให้นักเรียนได้ฝึกการตระหนักรู้หน่วยเสียงก่อน และนำหน่วยเสียงมาเชื่อมโยงกับพยัญชนะ แล้วฝึกการสะกดคำแบบโฟนิกส์ผ่านกิจกรรมที่สนุกสนาน และใบงานที่หลากหลาย ทำให้ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงขึ้นทุกหน่วยเสียง เช่น หน่วยเสียง ปร /pr/ มีนักเรียนอ่านออกเสียงได้สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 85 จากก่อนทดลองที่นักเรียนอ่านไม่ได้เลย จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย ทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้ถูกต้อง สอดคล้องกับ แอมบรัชเตอร์ และคนอื่นๆ (Ambruster; et al. 2000: 11), แอลซี่ (Elsea. 2001: 15), มาลนิส (Malnnis. 2008), ซิฮอน (Cihon. n.d.: 152), สุไปรมา ลีลามณี (2553), และ ชลารินทร์ สุรินจักร์ (2553) กล่าวว่า นักเรียนที่ยังอ่านไม่ออกควรเริ่มจากการจัดกิจกรรมการตระหนักรู้หน่วยเสียงก่อน หรือเริ่มจากการอ่านวรรณกรรมให้ฟัง เพื่อให้นักเรียนรู้จักและคุ้นเคยกับตัวหนังสือ จนกระทั่งสามารถระบุหน่วยเสียง แยกแยะหน่วยเสียงหรือถอดรหัสหน่วยเสียง ก่อนที่จะสอนให้นำหน่วยเสียงมาเชื่อมโยงกับพยัญชนะและฝึกสะกดคำ

1.3 การจัดกิจกรรมขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม

การให้นักเรียนได้อ่านนิทานเรื่องใหม่ในการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 เป็นการทบทวนและทำให้นักเรียนรู้จักการใช้คำควบกล้ำในประโยคหรือบริบทที่เปลี่ยนไป ได้แก่ ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again) เป็นการทบทวนคำควบกล้ำที่ได้เรียนไปแล้วในนิทานเรื่องใหม่ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมก่อนที่จะได้ฟัง ในขั้นการอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading) ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการอ่านออกเสียงมากยิ่งขึ้น เพราะบางครั้งนักเรียนรู้สึกอายถ้าอ่านออกเสียงคนเดียว ส่วนขั้นการนำคำควบกล้ำไปใช้ในการแต่งนิทานและแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing) เป็นการทำงานกลุ่ม โดยการแต่งนิทานควบกล้ำ วาดภาพระบายสีประกอบนิทาน ในการแต่งนิทานเองนั้นจะช่วยฝึกและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะความคิดในขั้นสูง (Higher-Order Thinking) ทำให้นักเรียนมีจินตนาการ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ วางแผน สรุปความ ประยุกต์ความรู้ที่ได้เรียนมาใช้แต่งนิทาน โดยการแลกเปลี่ยนความรู้และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ผู้วิจัย พบว่าขณะที่ทำกิจกรรมนั้น นักเรียนทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใสและสนุกสนาน ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันขณะทำงานภายในกลุ่มของตนเอง มีปฏิสัมพันธ์ และแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายของกลุ่ม การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ บลูม (Bloom. 1956) โดยแบ่งเป็นการจัดระบบการคิดและการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยหรือทางปัญญาไว้ทั้งหมด 6 ขั้น ดังนี้ 1) ความรู้ ความจำ (Knowledge) เป็นการระลึกถึงหรือจดจำสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งแบบรูปธรรมและสัญลักษณ์ 2) ความเข้าใจ (Comprehensive) เป็นการใช้ความรู้ที่มีอยู่มาขยายความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจ 3) การนำไปใช้ (Application) เป็นการนำความรู้ที่มีไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมอื่น 4) การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นการการแยกแยะเรื่องราวออกเป็นสิ่งย่อย 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำ

ความรู้มารวบรวมเป็นสิ่งใหม่ 6) การประเมินค่า (Evaluation) เป็นการตัดสินสิ่งต่างๆ โดยมีเกณฑ์และมาตรฐานในการอธิบาย ผู้วิจัยแสดงผลงานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังภาพประกอบ 8

ภาพประกอบ 8 ผลงานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากการจัดกิจกรรมฝึกทักษะที่ผ่านมาทำให้นักเรียนมีความมั่นใจที่จะอ่านเองตามลำพัง (Independent Reading) ในขั้นนี้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำเองได้อย่างมั่นใจ โดยผู้วิจัยให้นักเรียนเลือกนิทานควบกล้ำที่ชื่นชอบมาฝึกอ่านเอง อาจเป็นนิทานเรื่องเดิมหรือนิทานเรื่องใหม่ที่นักเรียนสนใจ นอกจากนี้การให้นักเรียนได้ยืมหนังสือนิทานที่มีคำควบกล้ำที่เป็นปัญหาให้นักเรียนไปฝึกอ่านเอง ทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาทั้ง 3 ขั้น โดยเริ่มจากนักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจากการฟังนิทานควบกล้ำในขั้นที่ 1 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำ ประโยค และความหมายของคำในประโยคใหม่ๆ ได้ กล่าวคือ นักเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาทำให้นักเรียนสามารถสร้างประโยคใหม่ๆได้อย่างไม่จบสิ้น (Competence) ส่วนในขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน เป็นการฝึกการตระหนักรู้หน่วยเสียงและการสะกดคำ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจในการอ่านออกเสียงควบกล้ำให้แก่นักเรียน จนกระทั่งนักเรียนสามารถสะกดคำ และอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง และสามารถนำความรู้ดังกล่าวมาใช้ในการแต่งนิทานในขั้นที่ 3 โดยการนำควบกล้ำที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ในการแต่งนิทาน วาดภาพระบายสีประกอบในนิทาน ซึ่งจากการจัดกิจกรรมทั้ง 3 ขั้น ทำให้นักเรียนสามารถอ่านเองตามลำพังและนำไปประยุกต์ใช้

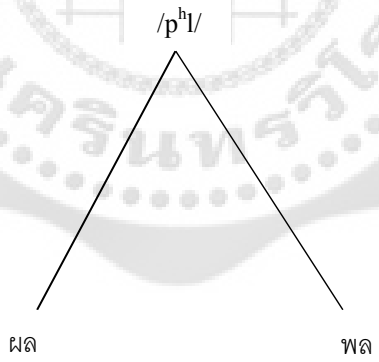
ในชีวิตประจำวันได้ (Performance) สอดคล้องกับงานวิจัยของ สิทธิอำนวย (Sithi-Amnuai. 2011) ที่ทำการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาทั้ง 3 ขั้น พบว่าช่วยส่งเสริมทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 1 ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

2. หน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยที่เป็นปัญหาในการจัดการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้พบว่ามีหน่วยเสียงควบกล้ำที่นักเรียนกลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 อยู่ 5 หน่วยเสียงได้แก่ หน่วยเสียงควบกล้ำ ปล /pl/, ผล /p^hl/, พล /p^hl/, พร /p^hr/, และ ขร /k^hr/ ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากหน่วยเสียงควบกล้ำ ปล /pl/ และ พร /p^hr/ มีคำควบกล้ำที่อ่านออกเสียงยากและนักเรียนไม่เคยพบในแบบเรียนและไม่เคยได้อ่านมาก่อน เช่น “กะปลกกะเปลี้ย ปลอมแปลง ปล่อยปละ พรึบพับ พรั่งพรู พร้อมพรัก” สาเหตุดังกล่าวทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำทั้ง 2 หน่วยเสียงเท่ากันคิดเป็นค่าร้อยละ 33.33

นอกจากนี้ผู้วิจัย พบว่าถ้าพยัญชนะควบกล้ำ 1 ตัว ที่มี 1 หน่วยเสียง (1:1) นั้นไม่เป็นปัญหามากสำหรับนักเรียน ในขณะที่พยัญชนะควบกล้ำ 2 ตัว ที่มี 1 หน่วยเสียง (2:1) นั้น จะเป็นปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากกว่า จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่าหน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทยที่เป็นปัญหา ได้แก่

2.1 หน่วยเสียงควบกล้ำพยัญชนะระเบิด ไม่ก้อง มีลม และเกิดจากริมฝีปาก (Voiceless Aspirated Bilabial Plosive) ได้แก่หน่วยเสียง ผล พล /p^hl/ และ ดังภาพประกอบ 9

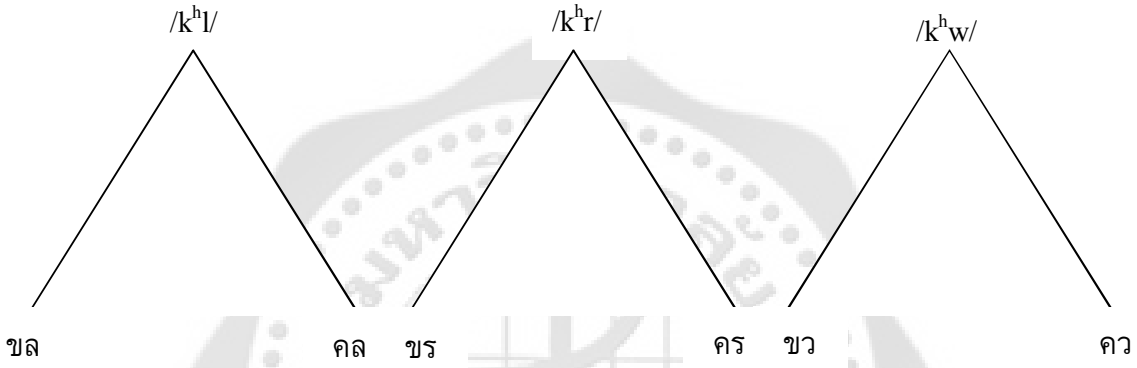

ภาพประกอบ 9 แสดงหน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทย /p^hl/

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง พบว่าหน่วยเสียงควบกล้ำ พล ผล /p^hl/ นักเรียนอ่านออกเสียงได้คิดเป็นร้อยละ 45 และร้อยละ 32.5 ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 ซึ่งมีสาเหตุมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นการตระหนักรู้หน่วยเสียง โดยนักเรียนไม่สามารถระบุหน่วยเสียงที่ได้ยินว่าเป็นหน่วยเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ผล พล /p^hl/ เช่นเมื่อผู้วิจัยออกเสียงคำว่า ผลัด กับ พลาด นักเรียน

จะตอบทั้ง 2 พยัญชนะเพราะไม่แน่ใจว่าเป็นตัวไหน นอกจากนี้ยังพบปัญหาดังกล่าวในขั้นการจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ขั้นการเชื่อมโยงหน่วยเสียงและพยัญชนะ โดยนักเรียนจะใช้หน่วยเสียงสลับกันระหว่าง ผ เป็น พ เช่นคำว่า ผลิต เป็นคำว่า พลิต ทั้งนี้เนื่องจากพยัญชนะดังกล่าวมีรูปพยัญชนะที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันทำให้เกิดความสับสน

2.2 หน่วยเสียงพยัญชนะระเบิด ไม่ก้อง มีลม ซึ่งเกิดจากเพดานอ่อน (Voiceless Aspirated Velar Plosive) ได้แก่ควบกล้ำ ขล คล มีหน่วยเสียงควบกล้ำเดียวกันคือ /k^hl/ พยัญชนะควบกล้ำ ขร คร มีหน่วยเสียงควบกล้ำเดียวกันคือ /k^hr/ และพยัญชนะควบกล้ำ ขว คว มีหน่วยเสียงควบกล้ำเดียวกันคือ /k^hw/ ดังภาพประกอบ 10

ภาพประกอบ 10 แสดงหน่วยเสียงควบกล้ำภาษาไทย /k^hl/, /k^hr/, /k^hw/

ผู้วิจัยพบปัญหาดังกล่าวในการจัดกิจกรรมการตระหนักรู้หน่วยเสียงโดยนักเรียนไม่สามารถระบุความแตกต่างของหน่วยเสียงได้ เช่น เมื่อผู้วิจัยออกเสียง /k^h/, /w/, /aa/, /n/ = ควาน ที่เป็นคำกริยา นักเรียนจะเข้าใจผิดเป็น คำว่า ขวาน ที่เป็นคำนาม เพราะนักเรียนจะจดจำคำควบกล้ำที่เป็นรูปธรรมได้ดีกว่าคำที่เป็นนามธรรม นอกจากนี้ปัญหาดังกล่าวยังพบในหน่วยเสียงควบกล้ำ ขร คร /k^hr/ เมื่อผู้วิจัยออกเสียงคำว่า /k^h/, /r/, /ua/ = ขรัว โดยนักเรียนจะใช้คำว่า “ครัว” มาแทนหน่วยเสียงควบกล้ำ ขร /k^hr/ เพราะนักเรียนจะเลือกใช้คำที่คุ้นเคยมาตอบ

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยแก้ปัญหา ดังกล่าวโดยการใช้รูปภาพที่มีสีสันสวยงามและบัตรพยัญชนะควบกล้ำมาใช้ในขั้นการสอนภาษาแบบแยกส่วน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพและหน่วยเสียงควบกล้ำและการนำรูปภาพมาเชื่อมโยงกับพยัญชนะควบกล้ำโดยการใช้รูปภาพนั้นช่วยสื่อความหมาย (Meaningful) ระหว่างหน่วยเสียงกับพยัญชนะได้ดีในกิจกรรมการตระหนักรู้หน่วยเสียงและสะกดคำในการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ มาแก้ปัญหาดังกล่าวทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยได้สูงขึ้นเกินร้อยละ 50

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในกิจกรรมการเล่านิทาน ครูควรใช้รูปภาพ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือนิทานเล่มใหญ่ (Big Book) เพื่อให้นักเรียนทุกคนมองเห็นทำให้นักเรียนสนใจขณะฟังนิทานมากยิ่งขึ้น

1.2 ในการทำใบงานขั้นการสอนแบบแยกส่วน (Part) ควรจะเพิ่มเวลาให้แก่นักเรียน เพราะบางกิจกรรมนักเรียนต้องระบายสี ดังนั้นถ้านำแผนการสอนไปใช้ในระดับชั้นอนุบาล หรือในระดับช่วงชั้นที่ 1 ควรต้องเพิ่มเวลามากขึ้นตามความเหมาะสม

1.3 ในการจัดกิจกรรมกลุ่มควรจัดให้มีสมาชิก 2-3 คนเพราะเมื่อมีจำนวนสมาชิกมากเกินไปนักเรียนจะไม่ช่วยกันทำงาน

1.4 ในการจัดกิจกรรมขั้นที่ 2 ควรสอนความหมายของคำควบกล้ำเพิ่มเติมโดยการใช้รูปภาพที่มีความหมายสอดคล้องกับคำควบกล้ำเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและรู้ความหมายคำควบกล้ำ

1.5 ในการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบแยกส่วนขั้นการตระหนักรู้หน่วยเสียง และขั้นการสอนภาษาแบบโฟนิกส์ พยัญชนะควบกล้ำ 2 ตัว ที่มี 1 หน่วยเสียง (2:1) ได้แก่ พยัญชนะควบกล้ำ ผล พล /p^{h}l/ พยัญชนะควบกล้ำ ขล คล /k^{h}l/ พยัญชนะควบกล้ำ ขร คร /k^{h}r/ และพยัญชนะควบกล้ำ ขว คว /k^{h}w/ ครูควรอธิบายความแตกต่างของหน่วยเสียงควบกล้ำดังกล่าวโดยใช้รูปภาพและบัตรพยัญชนะช่วยให้นักเรียนเข้าใจก่อนที่จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาในระดับช่วงชั้นที่สูงขึ้น

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยโดยใช้แผนการสอนคำควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในทักษะอื่นๆ เช่น ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน

2.3 ควรทำการศึกษาวิจัยคำควบกล้ำภาษาไทยในทักษะการอ่านตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาโดยการสร้างสื่อการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอนนิทานควบกล้ำ (CAI) หรือหนังสือนิทานควบกล้ำภาษาไทยแบบมัลติมีเดีย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กันตวรรณ มีสมสาร. (2554). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการแนวสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์ ค.ด. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). *แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ขัตติยดา ไชยโย. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; มะปริงมะปราง.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; พรุ่งนี้วันอะไร.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; ตราของพระราชา.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; ใครๆก็ชอบข้าวเกรียบ.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; เจ้าขรัวขรึม.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; เอ๊ะเสียงอะไรครับ.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; นักมวยปล้ำ.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; กลับคำแสนสนุก.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; .ใครเอ่ยผลุบๆโผล่ๆ.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; เพลี้ยสีเพลิง.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; เจ้าเขลาขี้ขลาด.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; คลอรีนแมวกตัญญู.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; ใครเร็วกว่ากัน.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; ขี่ควายข้ามแควัน.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

----------. (2558). *ชุดนิทานคำควบกล้ำ; ขวานทองอยู่ไหน.* กรุงเทพฯ: คิดส์บวก.

จารุวรรณ สายสิงห์. (2546). *การผสมผสานการสอนแบบโฟนิกส์และการสอนภาษาโดยรวมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเสียงความเข้าใจในการอ่านการเขียนสะกดคำและแสดงความคิดเห็นต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

จิตติมา เขียวพันธุ์. (2553). *การใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมแบบมัลติมีเดียเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2557). *เทคนิคการใช้คำถามพัฒนาการคิด.* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: วีพริ้น.

ชลารินทร์ สุรินจักร์. (2553). *การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ประกอบกับการสอนภาษาไทยแบบองค์รวมเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ชุติมา ฐิติกร. (2555). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านบทเรียนเล่มเล็กเสริมการอ่านวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวการสอนแบบสมดุลภาษา.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอนการศึกษาพิเศษ). ขอนแก่น: บัณฑิตวิยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

ชุลีรัตน์ สายัณห์รุจี. (2555). *ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์ ค.บ. (หลักสูตรและการสอน). เพรชบุรี: บัณฑิตวิยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพรชบุรี. ถ่ายเอกสาร.

ณัฏฐา พิรุณสวรรค์. (2554). *การศึกษาการสำเหนียกรู้ระบบเสียงของเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนกรณีศึกษาเสียงพยัญชนะท้ายภาษาไทย.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

ดาราศิริ ศิวิลัย. (2557). *ผลของการจัดกิจกรรมกลุ่มคำพ้องเสียงด้วยภาพคำศัพท์ที่มีต่อความสามารถในการออกเสียงตามหลักรหัสเสียงโฟนิกส์ (Phonics) ของเด็กปฐมวัย.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ดรุณี บริจาค. (2551). *การใช้แนวการสอนภาษาแบบองค์รวมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความสามารถในการเขียนสรุปความและความมั่นใจในตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ดวงเด่น บุญชุม. (2555). *ผลการสอนแนวสมดุลภาษาเพื่อฝึกทักษะทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแม่ลาววิทยาคม.* วิทยานิพนธ์ ค.บ. (การสอนภาษาไทย). เชียงใหม่: บัณฑิตวิยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ทณัฐกร ดำรงค์คงชัย. (2558). *การวิเคราะห์คำถามและคำสั่งที่พัฒนาทักษะการคิดในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชุด Projects: Play & Learn ป.2 และ ป.5.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

น้ำทิพย์ ขจรบุญ. (2553). *การใช้วิธีสอนโฟนิกส์เพื่อส่งเสริมการออกเสียงและความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

นฤชา ดิฐเบญจกุล. (2554). *ชุดเสริมทักษะทางภาษาเรื่องคำควบกล้ำมีนิทานแสนสนุก.* กรุงเทพฯ: Best 4 Kids.

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิดฉบับปรับปรุง.* พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: เทคนิค พริ้นติ้ง.

ปราจรีย์ แท่นทอง. (2546). *ความสัมพันธ์ระหว่างการสำเหนียกรู้ระบบเสียงกับสมิทธิภาพในการอ่านหนังสือของเด็กไทยกลุ่มอายุ 10 ปี.* วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ยินดี รามทอง. (2551). *การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการสอนภาษาแบบองค์รวมโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานที่มีผลต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). พัทลุง: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.

รุจิรา ลายเมฆ. (2552). *ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการสอนแบบคู่มือครู.* วิทยานิพนธ์ กศม. (จิตวิทยาการศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

วาสนา อามาตย์. (2557). *การพัฒการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยการใช้คำถามตามแนวคิดของบลูม (Bloom) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

วัชรี ธุวธรรม. (2553). *แบบฝึกอ่าน ร,ล และควบกล้ำระดับประถมศึกษา.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค.

วนิดา โนนคำ. (2554). *ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). นนทบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.

วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร. (2555). *การสอนตามแนวภาษาศาสตร์.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วรินทร โพนน้อย. (2555). *นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยแบบสมดุลภาษา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา.* ปริญญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วิกานดา จักรอิศราพงศ์. (2556). *การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแบบองค์รวม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

วิภาวรรณ ลิขิตบรรณศักดิ์. (2555). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่องคำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลนนทบุรี.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและวิชาการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกรุงธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.

ศรัญญา ทารัตน์. (2556). *การเปรียบเทียบวิธีการสอนแบบสมดุลภาษาและวิธีการสอนแบบย้ำตัวอักษรเพื่อเพิ่มความตระหนักรู้หน่วยเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.* ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศิรินยา สังข์โกมล. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบฝึกเทคนิคโฟนิกส์.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

ศศิประภา ลิ่มกุล. (2556). *การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แนวการเรียนรู้ภาษาแบบองค์รวม.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

สุกัญญา เรืองจรูญ. (2560). การวิเคราะห์ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชาวไทยปกากะญอ ตำบลตะนาวศรี จังหวัดราชบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ ปีที่ 39.* (1), (forthcoming).

สุไปรมา ลีลามณี. (2553). *ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสานวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi -Sensory Approach).* ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุวิมล ติรกานันท์. (2555). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์:แนวทางสู่การปฏิบัติ.* พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แสงวิไล จารุวาที. (2554). *การพัฒนาและประเมินการใช้โปรแกรมการให้ความรู้ผู้ปกครองไทยในการส่งเสริมทักษะทางการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยด้วยการสอนภาษาแบบโฟนิกส์โรงเรียนนานาชาติเซนต์แอนดรูส์สามัคคี.* ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. (การศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต. ถ่ายเอกสาร.

โสริญา เอียดจุ้ย. (2548). *การพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้คำถาม.* วิทยานิพนธ์ ค.บ. (หลักสูตรและการสอน). นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ถ่ายเอกสาร.

สมบูรณ์ เหล็กเพ็ชร. (2557). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* ปริญญานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ: สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทย: ตามแนวการเรียนรู้ภาษาอย่างธรรมชาติองค์รวม.* สืบค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2558, จาก, http://thesis.swu.ac.th/swuebook/h377207.pdf.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2557). *หนังสือรายวิชาภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค.

----------. (2557). *หนังสือรายวิชาภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต วรรณคดีลำนำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.* พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: องค์การค้าของ สกสค.

อานงค์ ใจรังกา. (2547). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกสียงคำควบกล้ำ ร ล ว.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). อุตรดิตถ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. ถ่ายเอกสาร.

อารี สัณหฉวี. (2550). *สอนภาษาไทยแนวสมดุลภาษา.* กรุงเทพฯ: สมาคมเพื่อการศึกษาเด็ก.

Ambruster, Bonnie B.; et al. (2000). *The Research Building Blocks for Teaching Children to Read Put Reading First Kindergarten Through Grade 3.* Retrieved April 29, 2015, from https://lincs.ed.gov/publications/pdf/PRFbooklet.pdf.

Bloom, Benjamin S. (1979). *Taxonomy of Education Objectives, Handbook I: Cognitive Domain*. New York : David McKay Company.

Calais. Gerald J. (2008). *Employing Sieler's Overlapping Waves Theory to Gauge Learning in Balanced Reading Instruction Framework*. Retrieved May 2, 2015, from eric.ed.gov/fulltext/ED501538.pdf.

Cihon, Traci M. (n.d.). *Using Visual Phonics as a strategic intervention to increase literacy behaviors for kindergarten participants at-risk for reading failure.* Retrieved May 9, 2015, from http://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ847485.pdf.

Dany, L.; et al. (2003). *Early Reading Strategy The Report of the Expert Panel On Early Reading in Ontario. Ontario: Ministry of Education*. Retrieved April 15, 2015, from http://www.edu.gov.on.ca/eng/document/reports/reading/reading.pdf.

Dewey, John. (1993). *How we think. Boston: D.C*. Health Company.

Ehri, Linnea C. (2003). *Systematic Phonics Instruction: Findings of the National Reading Panel*. Retrieved May 1, 2015, from http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED479646.pdf.

Elsea, Becky. (2001). *Increasing Students' Reading Readiness Skills through the Use of a Balanced Literacy Program*. Retrieved May 1, 2015, from http://files.eric.ed.gov/fulltextpdf.

Fatmawati, Erna. (2011). *Teaching simple past tense though Audio Lingual method.* Retrieved September 29, 2016, from http://repository.uinjkt.ac.id/dspace/bitstream/123456789/3088/1/ERNA%20FATMAWATI-FITK.pdf.

Forehead, Mary. (2010). *Bloom's Taxonomy. The University of Georgia*. Retrieved September 20, 2016, from http://epltt.coe.uga.edu/index.php?title=Bloom%27s_Taxonomy.

Frey, Bruce B.; et al. (n.d.). *Balanced Literacy in an Urban School District*. Retrieved April 29, 2015, from ks.ku.edu/bitstream/handle/1808/11674/balanced_literacy_in_an_urban_school_district.pdf?sequence=1.

Gillon, Gail T. (2004a). *Phonological Awareness From Research To Practice*. 9th ed. New York: The Guilford Press.

----------. (2008b). *The Gillon Phonological Awareness Training Programme*. Retrieved May 2, 2015, from http://www.education.canterbury.ac.nz/people/gillon/programme %20booklet%20%202008.pdf.

Goodman, Kenneth. (1986). *What's Whole in Whole Language?.* Potdmouth, NH: Heinemann.

Hwan, k.s. (2012). *The Balanced Approach Program Based on Hangeul Characteristics and its Impact on the Reading Motivation and Word Reading Ability of Young Children.* Retrieved April 15, 2015, from http://www.pecerajournal. com/data/?a=29795.

Joslin, H. Kimmell. (1994). *A comparison of the Effects of Pure and Modified Whole Language Instruction on the Decoding Skills of Kindergartners.* Retrieved April 15, 2015, from http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED372367.pdf.

Kim. James S. (2008). *Research and the Reading Wars.* Retrieved March 19, 2015, from http://www.jstor.org/stable/20442503.

Kay, Hallie Y.; & Ruth, Helen Y. (2009). *Phonological awareness in child's play*. Retrieved April 15, 2015, from BTJPhonologicahttps://www.naevc. org/vc/file/200901/ lAwareness.pdf.

Krashen, S. (2002). *Defending whole language: The limits of phonics instruction and the efficacy of whole language instruction. Reading Improvement.* Retrieved May 9, 2015, from http://www.sdkrashen.com/articles/defending _whole_language/defending_whole_language.pdf.

Ledoux , Amanda. (2007). *Investigating the Implementation of Whole Language: Strengths and weaknesses.* Research paper, Ms. E. (Master of Science in Education). California: School of Education Dominican University of California. Retrieved May 10, 2015, from Eric (April-2015) (ED No963339).

Lewis, Maureen; & Ellis, Sue. (2006). *Phonics: Practice, Research and Policy*. Retrieved April 26, 2015, from http://dx.doi.org/10.4135/9781446214428.n1.

Maddox, K.; & Feng, J. (2013). *Whole Language Instructions vs. Phonics Instruction: Effect on Reading Fluency and Spelling Accuracy of First Grade Students.* Retrieved April 26, 2015, from http://eric.ed.gov/?id=ED545621.

Malnnis, Alicia. (2008). *Phonemic awareness and sight word reading in toddlers*. Retrieved April 9, 2015, from http://etd.lsu.edu/docs/available /etd06062008144403/unrestricted/AMclnnisdiss2008.pdf.

Pei-Ling, Wang. (2011). *The Effect of Computer-Assisted Whole Language Instruction on Taiwanese University Students' English Learning*. Retrieved April 9, 2015, from http://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1081039.pdf.

Sithi-Amnuai, Chamaphat. (2011). *The Development Of Balanced English Instruction Course For Grade One Students In Bangkok*. Chulalongkorn University. Photocopy.

Smith, John W.A.; & Elley, W. B. (1994). *Learning to Read in New zealand.* Auckland : Longman Paul.

Strech, Lorie L. (1995). *Ability Grouping for Elementary Reading Instruction and its Relationship to the Balanced Literacy Approach.* California: California State University, Long Beach. Retrieved May 1, 2015, from http://files.eric.ed.gov/fulltext/ ED380783.pdf.

Wai, Youfu. (2005). *The Relationship between Phonological Awareness and Reading ability of Thai Students in English and Thai in Primary of Thailand*. Dissertation. (Ph.D.). U.K.: University of Maryland, Collage Park.

Wilen, William W. (1987). *Questioning skills, for teachers*. Retrieved March 9, 2016, from http://files.eric.ed.gov/fulltext/ED310098.pdf.

Wilson, Lesile, O. (2006). *Beyond Bloom – A new version of the cognitive taxonomy.* Retrieved November 3, 2009, from http://www.uwsp.edu/education/ iwilson/curric/newtaxonomy.htm

Zygouris, Vicky. (2011). *Balanced Reading Instructions in K-3 Classrooms.* Retrieved May 10, 2015, From http://www.education.ucf.edu/mirc/Research/ Balanced%20Reading.pdf.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแผนจัดการเรียนรู้

1. ชื่อ-นามสกุล ผศ.ดร.อัญชลี จันทร์เสม
   ตำแหน่ง รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์
   สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. ชื่อ-นามสกุล รศ.วรรณกานต์ ลิขิตรัตนพร
   ตำแหน่ง อาจารย์
   สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. ชื่อ-นามสกุล Dolly Sethi
   ตำแหน่ง อาจารย์พิเศษ
   สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจให้คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย

1. ชื่อ-นามสกุล ดร.ภาวดี สายสุวรรณ
   ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาศาสตร์
   สถานที่ทำงาน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ชื่อ-นามสกุล นางสาวไพรินทร์ แสงดี
   ตำแหน่ง ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
   สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านปาซัน

ภาคผนวก ข

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วันอังคาร ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)	เวลา 1 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง หน่วยเสียงควบกล้ำ ปร /pr/, พร /p^hr/	สัปดาห์ที่ 1
1. นิทานควบกล้ำเรื่องมะปริงมะปราง	เวลา 30 นาที
2. นิทานควบกล้ำเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร	เวลา 30 นาที

---

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยให้ถูกต้องมีความสำคัญอย่างยิ่ง การใช้นิทานควบกล้ำภาษาไทย และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาช่วยส่งเสริมการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนให้ถูกต้อง และปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่ได้อ่านและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านในนิทานควบกล้ำได้

3. สมรรถนะ

นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การตอบคำถาม การเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านและการทำงานเป็นกลุ่ม

4. ชิ้นงาน / ภาระงาน

1. การตอบคำถาม
2. ใบงาน
3. ทำงานกลุ่ม

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือนิทานควบกล้ำเรื่อง มะปริง มะปราง และพรุ่งนี้วันอะไร
2. บัตรเนื้อเรื่องมะปริง มะปราง
3. บัตรเนื้อเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร
4. ใบงาน
5. แบบประเมินการให้คะแนน

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม วันอังคาร 1 คาบ

1. นิทานควบกล้ำเรื่องมะปริง มะปราง เวลา 30 นาที

มะปริง มะปราง

มะปริงกับ**มะปราง**เป็นพี่น้องกัน **มะปราง**เป็นพี่ **มะปริง**เป็นน้องทั้งสองชอบต่างกัน

มะปรางชอบฟ้ าร้อง**เปรี้ยง เปรี้ยง** **มะปริง**ชอบช้างร้อง**แปร๋น แปร๋น**

มะปรางชอบ**ปรุง**อาหาร ให้คนในบ้านกินกัน**เปรมปรีดิ์**

มะปริงชอบดูทีวีติดงอมแงมจนอารมณ์**แปรปรวน มะปริง**ซนเป็นลิงเป็นค่างทำตามในทีวี

มะปรางอยากให้น้อง**ปรับปรุง**ตัวชวนเข้าครัว**ปรุง**อาหาร

มะปริงทำน้ำส้ม**เปรี้ยวปรี๊ด** แต่ทุกคนก็ชอบ

มะปริงดีใจเลิกดูทีวีหันมา**ปรุง**อาหาร

มะปริงปรุงเครื่องดื่ม**เปรี้ยวปรี๊ด** กับน้ำมะนาว**เปรี้ยวแปร๊ด**

ไปรษณีย์ผ่านมา**ปรบ**มือชมว่า สองพี่น้องรักใคร่**ปรองดอง**กันดี

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง เวลา 30 นาที

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In)	1. ครูถามนักเรียนว่า นักเรียนคิดว่าช้างร้อง จะมีเสียงอย่างไร (แปร๋น แปร๋น) เสียงฟ้าผ่าจะดังอย่างไร (เปรี้ยง เปรี้ยง) 2. ครูแสดงภาพหน้าปกนิทานเรื่องมะปริงมะปรางแล้วพูดว่านิทานที่เราจะฟังกันต่อไปนี้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับพี่น้องสองคนชื่อ มะปริง และมะปราง พี่มะปรางนิสัยดี เรียบร้อยและชอบทำอาหาร ส่วนน้องมะปริงนิสัยขี้เกียจและชอบดูทีวี หน้าปกนิทานมะปริง มะปราง ■ ก่อนที่นักเรียนจะฟังนิทาน ให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงเนื้อเรื่องมะปริง มะปราง 3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ■ ให้นักเรียนทำกิจกรรมเรียงเนื้อเรื่องในนิทานเรื่อง มะปริง มะปราง 4. ครูแจกบัตรเนื้อเรื่อง มะปริง มะปราง ให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ชุด แล้วบอกให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเรียงลำดับเหตุการณ์เนื้อเรื่องในนิทานเรื่องมะปริง มะปราง ให้ถูกต้อง	5 นาที	■ หนังสือนิทานมะปริง มะปราง ■ บัตรเนื้อเรื่องมะปริง มะปราง

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	กลุ่มที่ 1 มะปริงกับมะปรางเป็นพี่น้องกัน มะปรางเป็นพี่ มะปริงเป็นน้องทั้งสองชอบต่างกัน มะปรางชอบฟ้าร้องเปรี้ยง เปรี้ยง มะปริงชอบช้างร้องแปร๋น แปร๋น **กลุ่มที่ 2** มะปรางชอบปรุงอาหาร ให้คนในบ้านกินกันเปรมปรีดิ์ มะปริงชอบดูทีวีติดงอมแงมจนอารมณ์แปรปรวน		

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	กลุ่มที่ 3 มะปริงซนเป็นลิงเป็นค่างทำตามอย่างในทีวี มะปรางอยากให้น้องปรับปรุงตัวชวนเข้าครัวปรุงอาหาร มะปริงทำน้ำส้มเปรี้ยวปรี๊ดแต่ทุกคนก็ชอบ **กลุ่มที่ 4** มะปริงดีใจเลิกดูทีวีหันมาปรุงอาหาร มะปริงปรุงเครื่องดื่มเปรี้ยวปรี๊ด กับน้ำมะนาวเปรี้ยวแปร๊ด ไปรษณีย์ผ่านมาปรบมือชมว่า สองพี่น้องรักใคร่ปรองดอง		

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
2. ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud)	5. ครูอ่านหนังสือหน้า 2-3 มะปริง มะปราง เป็นพี่น้องกัน มะปรางเป็นพี่ มะปริงเป็นน้องทั้งสองชอบต่างกัน ■ ครูบอกนักเรียนว่า มะปรางเป็นพี่และมะปริงเป็นน้องทั้งสองชอบต่างกัน นักเรียนช่วยกันคิดสิ พี่มะปริงและน้องมะปรางชอบอะไรต่างกัน ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 ■ ครูถามว่าใครเอ่ยที่ชอบฟ้าร้องเปรี้ยง เปรี้ยง ฝนตกปรอยๆ ☐ มะปริง ☐ มะปราง ■ ครูถามว่าใครเอ่ยที่ชอบช้างร้อง แปร๋น แปร๋น พ่นน้ำโปรยปราย ☐ มะปริง ☐ มะปราง 6. ครูอ่านหน้า 4-5 มะปรางชอบฟ้าร้องเปรี้ยง เปรี้ยง แล้วมีฝนตกปรอย ปรอย มะปริงชอบช้างร้อง แปร๋น แปร๋น แล้วพ่นน้ำโปรยปราย ■ ครูบอกนักเรียนว่าคนที่ชอบฟ้าร้องเปรี้ยง เปรี้ยง แล้วมีฝนตกปรอย ปรอย คือ พี่มะปราง คนที่ชอบช้างร้อง แปร๋น แปร๋น พ่นน้ำโปรยปราย คือ น้องมะปริง 7. ครูอ่านหน้า 6-7 มะปรางชอบปรุงอาหารให้คนในบ้านกินกันเปรมปรีดิ์ มะปริงชอบดูทีวิติดงอมแงมจนอารมณ์แปรปรวน	10 นาที	 ■ ใบงาน มะปริงมะปราง

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	■ ครูถามนักเรียนว่าใครที่ชอบปรุงอาหาร (พี่มะปราง) แล้วใครที่ชอบดูทีวีจนอารมณ์แปรปรวน (น้องมะปริง) 8. หน้า 8-9 มะปริงซนเป็นลิงเป็นค่างชอบทำตามอย่างในทีวี ■ ครูถามนักเรียนว่าลองช่วยพี่มะปรางคิดซิว่า มีวิธีไหนบ้างที่จะทำให้น้องมะปริงปรับปรุงตัวเลิกดูทีวี เพราะอะไรนักเรียนจึงใช้วิธีดังกล่าว ก. ให้น้องมะปริงเข้าครัวปรุงอาหาร ข. พี่มะปรางไปดูทีวีกับน้องมะปริง 9. ครูอ่านหน้า 10-11 มะปรางอยากให้น้องปรับปรุงตัว ชวนเข้าครัวปรุงอาหาร มะปริงทำน้ำส้มเปรี้ยวปรี๊ด แต่ทุกคนก็ชอบ ■ ครูบอกนักเรียนว่าพี่มะปรางมีวิธีทำให้น้องมะปริงปรับปรุงตัว คือ ชวนน้องมะปริงเข้าครัวปรุงอาหาร ■ ครูถามนักเรียนว่าลองช่วยกันคิดสิว่าน้องมะปริงจะปรับปรุงตัว และเลิกดูทีวีได้ไหม แล้วทำไมนักเรียนจึงคิดว่าอย่างนั้น ก. น้องมะปริงเลิกดูทีวีได้ ข. น้องมะปริงเลิกดูทีวีไม่ได้		

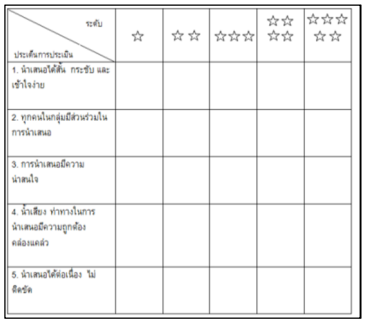
การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	10. ครูอ่านหน้า 12-13 มะปริงดีใจเลิกดูทีวีหันมาปรุงอาหาร มะปริงปรุงเครื่องดื่ม คือ น้ำส้มเปรี้ยวปรี๊ด กับน้ำมะนาวเปรี้ยวแปร๊ด ■ ครูบอกนักเรียนว่า น้องมะปริงเลิกดูทีวี มาปรุงอาหาร นักเรียนลองช่วยกันเดาสิพี่มะปรางและน้องมะปริงจะได้รับคำชมจากใคร ก. คุณพ่อคุณแม่ ข. บุรุษไปรษณีย์ 11. ครูอ่านหน้า 14 -15 บุรุษไปรษณีย์ผ่านมาปรบมือชมว่า สองพี่น้องรักใคร่กันดี ■ ครูบอกนักเรียนว่า คนที่มาชมพี่มะปรางและน้องมะปริง คือ บุรุษไปรษณีย์		
3. ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading)	12. เฉลยบัตรเนื้อเรื่อง โดยเริ่มอ่านจากกลุ่มที่ 1-5 ถ้ากลุ่มไหนเรียงเนื้อเรื่องผิดให้นักเรียนกลุ่มอื่นช่วยกันเรียงให้ถูกต้อง 13. ครูนำบัตรเนื้อเรื่องมะปริงมะปรางไปติดเรียงบนกระดานดำ แล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้น 1 รอบ	5 นาที	

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
4. ขั้นการสรุป และอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion)	14. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม ครูแจกบัตรกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ดังนี้ 1. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องที่ได้ฟังจากนิทานเรื่องมะปริง มะปราง 2. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันบอกลักษณะนิสัยของน้องมะปริงและพี่มะปราง เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร 3. ถ้านักเรียนเป็นพี่มะปราง นักเรียนจะมีวิธีอย่างไรให้น้องมะปริงเลิกดูทีวี แล้วทำไมจึงใช้วิธีดังกล่าว 4. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันบอกข้อคิดที่ได้จากการฟังนิทานเรื่องมะปริง มะปรางมา 1 ข้อ	10 นาที	■ บัตรกิจกรรม เรื่องมะปริง มะปราง

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	15. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โดยทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ใช้เวลาในการนำเสนอกลุ่มละ 1 นาที แล้วแจกใบประเมินให้กับกลุ่มที่ฟังการนำเสนอเพื่อให้คะแนน มีรายละเอียดการให้คะแนน ดังนี้ ☆ = น้อย ☆☆ = พอใช้ ☆☆☆ = ปานกลาง ☆☆☆☆ = ดี ☆☆☆☆☆ = ดีมาก 16. เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอเสร็จ ครูรวบรวมแบบประเมินที่นักเรียนช่วยกันประเมินแล้วนำคะแนนมารวมกัน ให้นักเรียนปรบมือให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนสูงที่สุด และบอกนักเรียนกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยสุดว่าไม่เป็นไร ครั้งต่อไปทำให้ดีกว่านี้ 17. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 โดยชี้แจงคำสั่ง ให้ทำเครื่องหมายถูกในข้อที่เป็นลักษณะนิสัยของมะปริงและมะปราง 1) ใครเอ่ยชอบฟ้าร้องเปรี้ยงๆ และฝนตกปรอย ปรอย 2) ใครเอ่ยชอบช้างร้องแปร๋น แปร๋น และพ่นน้ำโปรยปราย 3) ใครเอ่ยติดทีวีจนอารมณ์แปรปรวน 4) ใครเอ่ยชอบปรุงอาหารให้คนทั้งบ้านทานกันเปรมปรีดิ์ 5) ใครเอ่ยซนเป็นลิงเป็นค่างชอบทำตามอย่างในทีวี 6) ใครเอ่ยสามารถปรับปรุงตัว แล้วเข้าครัวทำน้ำส้มเปรี้ยวปรี๊ด		■ แบบประเมินให้คะแนน ■ ใบงานที่ 2 มะปริงมะปราง

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องมะปริง มะปราง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	18. เฉลยใบงานที่ 2 โดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ ครูอ่านประโยคแล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมให้ถูกต้อง 1) ใครเอ่ยชอบฟ้าร้องเปรี้ยงๆ และฝนตกปรอย ปรอย ตอบ มะปราง 2) ใครเอ่ยชอบช้างร้องแปร่น แปร่น และพ่นน้ำ โปรยปราย ตอบ มะปริง 3) ใครเอ่ยติดทีวีจนอารมณ์แปรปรวน ตอบ มะปริง 4) ใครเอ่ยชอบปรุงอาหารให้คนทั้งบ้านทานกันเปรมปรีดิ์ ตอบ มะปราง 5) ใครเอ่ยชนเป็นลิงเป็นค่างชอบทำตามอย่างในทีวี ตอบ มะปริง 6) ใครเอ่ยสามารถปรับปรุงตัวได้แล้วเข้าครัวทำน้ำส้มเปรี้ยวปรี๊ด ตอบ มะปริง		■ เฉลยใบงานที่ 2 เรื่องมะปริงมะปราง ลักษณะนิสัย / มะปริง / มะปราง 1. ชอบฟ้าร้อง เปรี้ยง เปรี้ยง และฝนตก ปรอย ปรอย — ✓ 2. ชอบช้างร้อง แปร่นๆ แล้วพ่นน้ำโปรยปราย — ✓ 3. ติดทีวีจนอารมณ์แปรปรวน — ✓ 4. ชอบปรุงอาหารให้คนทั้งบ้านทานกันเปรมปรีดิ์ — ✓ 5. ชนเป็นลิงเป็นค่าง ชอบทำตามอย่างในทีวี — ✓ 6. สามารถปรับปรุงตัวได้ และเข้าครัวปรุงน้ำส้มเปรี้ยวปรี๊ด — ✓

2. นิทานควบกล้ำเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร เวลา 30 นาที

พรุ่งนี้วันอะไร

ทุกวันอาทิตย์เดือนพฤศจิกา แม่ให้สัญญาเที่ยววัดเบิกบาน
ฟังธรรม**พร้อมเพรียง**เลี้ยงภัตตาหาร นั่งข้างนาย**พรานพระพรม**น้ำมนต์
วันนี้วันจันทร์นั่งเรียนกังวล เมื่อไหร่**พรึบ**พันถึงวันอาทิตย์
มองฝน**พรั่งพราย**ครูให้ทำงาน **พร้อมพรัก**การบ้าน**พรั่งพรู**เขียนไทย
เช้าวันอังคารเบิกบานแจ่มใส กินโจ๊กใส่ไข่**พร้อม**เหยาะ**พริก**ไทย
มีเรียนพละวิ่งชนะก่อนใคร คล่องแคล่วว่องไวมีชัยทุกคน
วันนี้วันพุธผุดลุกผุดนั่ง **พรวดพราด**เผลอพลั้งหกล้มในสวน
เพื่อนมา**พร้อม**หน้ามาเยี่ยมเป็น**พรวน** พร้อมลูก**พรุน**กวนขอให้หายไว
พฤหัสบดีมีสวดมนต์ใหญ่ เด็กเด็กตั้งใจไม่มี**บกพร่อง**
บ่ายเรียนดนตรีตีกลองในห้อง เสียงดังก็กก้อง**เพราะ**ดีทำนอง
วันศุกร์สุดท้ายครูให้จัดห้อง **พร้อม**เก็บข้าวของนำกลับไปซัก
ครูเรียกมาฟังนั่งกัน**พร้อมพรัก** ลาครูที่รักพบใหม่วันจันทร์
วันเสาร์วันหยุดรีบรุดช่วยกัน เตรียมของครบครันตั้งใจแน่วแน่
หลอดไฟเทียนไข ให้แสง**แพรวพราว** ธูปหอมอีกแถวและดอกไม้เอย

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร เวลา 30 นาที

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In)	1. ครูถามนักเรียนว่า หนึ่งสัปดาห์มีกี่วัน (มี 7 วัน) ถ้าวันนี้เป็นวันอังคาร นักเรียนคิดว่าพรุ่งนี้จะเป็นวันอะไร (วันพุธ) ■ ครูตั้งคำถามวันต่าง ๆให้ครบทั้ง 7 วัน 2. ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้เราจะมาฟังนิทานเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร นิทานเรื่องนี้เกี่ยวกับเด็กผู้หญิงคนหนึ่งที่ทำกิจกรรมต่าง ๆในหนึ่งสัปดาห์ มีทั้งกิจกรรมที่ดีและไม่ดี ก่อนที่นักเรียนจะไปฟังนิทาน ให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 3. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 โดยให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วเลือกพยัญชนะ ก-ช เขียนลงในช่องสี่เหลี่ยม ☐ ให้ถูกต้อง ■ ครูอ่านให้นักเรียนฟัง 1) วันนี้วันพุธ หกล้มในสวน 2) พอถึงวันจันทร์นั่งเรียนกังวล 3) เช้าวันอังคารกินโจ๊กใส่ไข่ 4) เที่ยววัดเบิกบานทุกวันอาทิตย์ 5) วันพฤหัสบดีมีสวดมนต์ใหญ่ 6) วันศุกร์เก็บของนำไปซักที่บ้าน 7) วันเสาร์เตรียมของไหว้พระ 4. ครูอ่านนิทานเรื่องพรุ่งนี้วันอะไรให้นักเรียนฟัง ■ ครูให้นักเรียนเฉลยใบงานตอนฟังนิทานจบ	5 นาที	■ นิทานเรื่อง พรุ่งนี้วันอะไร ■ ใบงานที่ 1 พรุ่งนี้วันอะไร

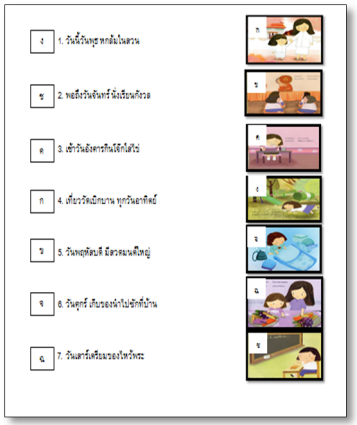
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
2. ขั้นการอ่านให้ฟัง (Read Aloud)	5. ครูอ่านหน้า 2-3 ทุกวันอาทิตย์ เดือนพฤศจิกา แม่ให้สัญญาเที่ยววัดเบิกบาน ฟังธรรมพร้อมเพรียง เลี้ยงภัตตาหาร นั่งข้างนายพราน พระพรมน้ำมนต์ ■ ครูถามนักเรียนว่าลองช่วยกันคิดสิ วันนี้เป็นวันอาทิตย์เป็นวันที่เด็กผู้หญิงคนนี้ไปวัด แล้วพรุ่งนี้จะเป็นวันอะไร ก. วันจันทร์ ข. วันอังคาร 6. ครูอ่านหน้า 3-4 วันนี้วันจันทร์ นั่งเรียนกังวล เมื่อไหร่พรีบพันถึงอาทิตย์หน้า มองฝนพร่างพราย ครูให้ทำงาน พร้อมพรักการบ้าน พรั่งพรูเขียนไทย ■ ครูบอกนักเรียนว่าเด็กผู้หญิงคนนี้นั่งเรียนกังวลรอให้ถึงวันอาทิตย์ วันนี้เป็นวันจันทร์นักเรียนช่วยกันคิดสิว่าพรุ่งนี้จะเป็นวันอะไร ก. วันอังคาร ข. วันพุธ 7. ครูอ่านหน้า 6-7 เช้าวันอังคาร เบิกบานแจ่มใส กินโจ๊กใส่ไข่ พร้อมเหยาะพริกไทย มีเรียนพละ วิ่งชนะก่อนใคร คล่องแคล่วว่องไว มีชัยทุกคน ■ ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้เป็นวันอังคารเด็กผู้หญิงคนนี้กินโจ๊กใส่ไข่ และเรียนวิชาพละ นักเรียนลองช่วยกันคิดสิว่าวันนี้เป็นวันอังคารพรุ่งนี้จะเป็นวันอะไร ก. วันพฤหัสบดี ข. วันพุธ	10 นาที	

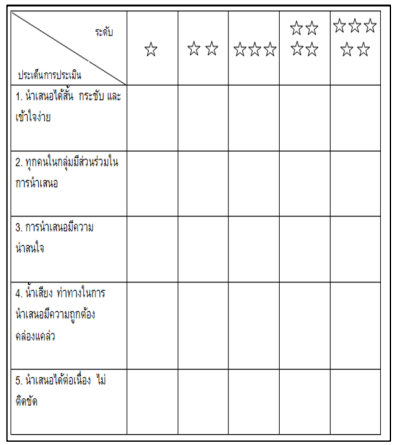
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	8. ครูอ่านหน้า 8-9 วันนี้วันพุธ ผุดลุกผุดนั่งพรวดพราดเผลอพลั้งหกล้มในสวน เพื่อนมาพร้อมหน้า มาเยี่ยมเป็นพรวน พร้อมลูกพรุนกวน ขอให้หายไว ■ ครูพูดว่าวันนี้เป็นวันพุธเด็กหญิงเผลอหกล้มในสวนเพื่อนๆมาเยี่ยมกันพร้อมหน้าและมีลูกพรุนกวนมาด้วยนักเรียนช่วยกันคิดสิวันนี้เป็นวันพุธแล้วพรุ่งนี้จะเป็นวันอะไร ก. วันศุกร์ ข. วันพฤหัสบดี 9. ครูอ่านหน้า 10-11 พฤหัสบดี มีสวดมนต์ใหญ่ เด็กๆตั้งใจ ไม่มีบกพร่อง บ่ายเรียนดนตรี ตีกลองในห้อง เสียงดังกึกก้อง เพราะดีทำนอง ■ ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้เป็นวันพฤหัสบดีเรียนดนตรีกันครึกครื้น นักเรียนช่วยกันเดาสิ วันนี้เป็นวันพฤหัสบดีแล้วพรุ่งนี้จะเป็นวันอะไร ก. วันศุกร์ ข. วันเสาร์ 10. ครูอ่านหน้า 12-13 วันศุกร์สุดท้าย ครูให้จัดห้องพร้อมเก็บข้าวของ นำกลับไปซัก ครูเรียกมาฟัง นั่งกันพร้อมพรักลาครูที่รัก พบใหม่วันจันทร์ ■ ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้เป็นวันศุกร์ ครูให้เตรียมข้าวของกลับบ้าน เพื่อนำไปซัก นักเรียนลองช่วยกันคิดสิว่าพรุ่งนี้เป็นวันอะไร ก. วันอาทิตย์ ข. วันเสาร์		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	11. ครูอ่านหน้า 14 -15 วันเสาร์วันหยุด รีบรุดช่วยกัน เตรียมของครบครัน ตั้งใจแน่วแน่ หลอดไฟเทียนไข ให้แสงแพรวพราว ธูปหอมอีกแถวและดอกไม้เอย ■ ครูบอกนักเรียนว่าวันนี้เป็นวันเสาร์ เด็กผู้หญิงคนนี้กำลังเตรียมหลอดไฟ เทียนไข ธูปหอม เพื่อจะไปวัดในวันอาทิตย์		
3. ขั้นการอ่านร่วมกันทั้งชั้น (Shared Reading)	12. ครูเฉลยใบงานที่ 1 โดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ ครูอ่านแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบ 1) วันนี้วันพุธ หกล้มในสวน (ตอบ ง) 2) พอถึงวันจันทร์นั่งเรียนกังวล (ตอบ ข) 3) เช้าวันอังคารกินโจ๊กใส่ไข่ (ตอบ ค) 4) เที่ยววัดเบิกบานทุกวันอาทิตย์ (ตอบ ก) 5) วันพฤหัสบดีมีสวดมนต์ใหญ่ (ตอบ จ) 6) วันศุกร์เก็บของนำไปซัก (ตอบ ฉ) 7) วันเสาร์เตรียมของไหว้พระ (ตอบ ช) 13. ครูแจกหนังสือนิทานเรื่องพรุ่งนี้วันอะไรให้นักเรียนคนละ 1 เล่ม 14. ครูและนักเรียนอ่านหนังสือนิทานพรุ่งนี้วันอะไรพร้อมกัน	5 นาที	■ ใบงานนิทาน เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร (ต่อ)

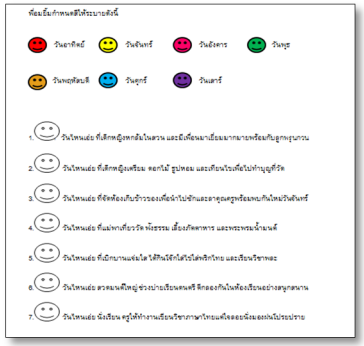
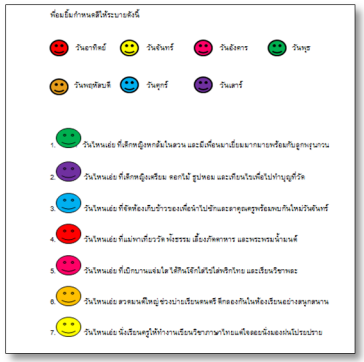
ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
4. ขั้นการสรุป และอภิปรายเรื่องที่อ่าน (Conclusion and Discussion)	15. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน แล้วให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม ครูแจกบัตรกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มดังนี้ 1. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสรุปเนื้อเรื่องที่ได้ฟังจากนิทานเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร 2. วันพุธเป็นวันที่เด็กผู้หญิงหกล้มในสวน นักเรียนมีวิธีอย่างไรในการป้ องกันตนเองไม่ให้หกล้ม 3. ถ้านักเรียนเห็นคนหกล้มได้รับบาดเจ็บ นักเรียนมีวิธีอย่างไรในการช่วยเหลือในขั้นแรก 4. นักเรียนคิดว่าเด็กผู้หญิงในเรื่องพรุ่งนี้วันอะไรเป็นเด็กดีไหม แล้วทำไมนักเรียนจึงคิดอย่างนั้น	10 นาที	■ บัตรกิจกรรม ■ แบบประเมินให้คะแนน

ระดับ / ประเด็นการประเมิน	☆	☆☆	☆☆☆	☆☆ ☆☆	☆☆☆ ☆☆
1. นำเสนอได้สั้น กระชับ และเข้าใจง่าย					
2. ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการนำเสนอ					
3. การนำเสนอมีความน่าสนใจ					
4. น้ำเสียง ท่าทางในการนำเสนอมีความถูกต้องคล่องแคล่ว					
5. นำเสนอได้ต่อเนื่อง ไม่ติดขัด					

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	5. เด็กผู้หญิงในเรื่องพรุ่งนี้วันอะไรชอบไปทำบุญที่วัด นักเรียนเคยไปวัดไหม แล้วนักเรียนทำอะไรที่วัดบ้าง 6. ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันบอกข้อคิดที่ได้จากการฟังนิทานเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร 1 ข้อ 16. ครูให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โดยทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ใช้เวลาในการนำเสนอกลุ่มละ 1 นาที แล้วแจกใบประเมินให้กับกลุ่มที่ฟังการนำเสนอเพื่อให้คะแนน ซึ่งมีรายละเอียดการให้คะแนน ดังนี้ ☆ = น้อย ☆☆ = พอใช้ ☆☆☆ = ปานกลาง ☆☆☆☆ = ดี ☆☆☆☆☆ = ดีมาก 17. เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอเสร็จ ครูรวบรวมแบบประเมินที่นักเรียนช่วยกันประเมินกลุ่มอื่นแล้วนำคะแนนมารวมกัน ให้นักเรียนปรบมือให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนการประเมินสูงที่สุด และบอกกลุ่มที่ได้คะแนนน้อยที่สุดว่าไม่เป็นไรครั้งต่อไปตั้งใจทำให้ดีขึ้น		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม เรื่องพรุ่งนี้วันอะไร (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	18. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 2 ครูชี้แจงคำสั่งโดยให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วระบายสีตามวันที่กำหนดให้ถูกต้อง 1) วันไหนเอ่ย ที่เด็กหญิงหกล้มในสวน และมีเพื่อนมาเยี่ยมมากมาย พร้อมกับลูกพรุนกวน 2) วันที่เด็กหญิงเตรียม ดอกไม้ ธูปหอม และเทียนไขเตรียมไปวัด 3) วันที่จัดห้อง เก็บข้าวของเพื่อนำไปซัก ลาคุณครูพร้อมพบกันใหม่วันจันทร์ 4) แม่พาเที่ยววัด ฟังธรรม เลี้ยงภัตตาหาร และพระพรมน้ำมนต์ 5) วันนี้เบิกบานแจ่มใส ได้กินโจ๊กใส่ไข่ ใส่พริกไทย และเรียนวิชาพละ 6) มีการสวดมนต์ใหญ่ ช่วงบ่ายเรียนดนตรี ตีกลองกันในห้องเรียน 7) วันที่เด็กหญิงนั่งเรียน และครูให้ทำงานเขียนวิชาภาษาไทย แต่ใจลอยนั่งมองฝน โปรยปราย 19. เฉลยใบงานที่ 2 โดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ 1) ตอบ วันพุธ สีเขียว 2) ตอบ วันเสาร์ สีม่วง 3) ตอบ วันศุกร์ สีฟ้า 4) ตอบ วันอาทิตย์ สีแดง 5) ตอบ วันอังคาร สีชมพู 6) ตอบ วันพฤหัสบดี สีส้ม 7) ตอบ วันจันทร์ สีเหลือง		■ ใบงานที่ 2 ■ เฉลยใบงานที่ 2

ใบงานที่ 1 มะปริง มะปราง

คำสั่ง : อ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมให้ถูกต้อง

ชื่อ……เลขที่……ชั้น……

1. ใครเอ่ยชอบ ฟ้าร้องเปรี้ยง เปรี้ยง ฝนตก ปรอย ปรอย

☐ มะปริง

☐ มะปราง

2.ใครเอ่ยชอบช้างร้องแปร๋น แปร๋น พ่นน้ำ โปรยปราย

☐ มะปริง

☐ มะปราง

เฉลยใบงานที่ 1 มะปริง มะปราง

คำสั่ง : อ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมให้ถูกต้อง

ชื่อ……เลขที่……ชั้น……

1. ใครเอ่ยชอบ ฟ้าร้องเปรี้ยง เปรี้ยง ฝนตก ปรอย ปรอย

☐ มะปริง

☑ มะปราง

2.ใครเอ่ยชอบช้างร้องแปร่น แปร่น พ่นน้ำ โปรยปราย

☑ มะปริง

☐ มะปราง

ใบงานที่ 2 มะปริง มะปราง

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่เป็นลักษณะนิสัยของมะปริง และมะปราง ให้ถูกต้อง

ชื่อ……เลขที่……ชั้น……

ลักษณะนิสัย	 มะปริง	 มะปราง
1. ชอบฟ้าร้อง เปรี้ยง เปรี้ยง และฝนตก ปรอย ปรอย		
2. ชอบช้างร้อง แปร๋นๆ แล้วพ่นน้ำโปรยปราย		
3. ติดทีวีจนอารมณ์แปรปรวน		
4. ชอบปรุงอาหารให้คนทั้งบ้านกินกันเปรมปรีดิ์		
5. ซนเป็นลิงเป็นค่าง ชอบทำตามอย่างในทีวี		
6. สามารถปรับปรุงตัวได้ และเข้าครัวปรุงน้ำส้มเปรี๊ยวปรี๊ด		

เฉลยใบงานที่ 2 มะปริง มะปราง

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่เป็นลักษณะนิสัยของมะปริง และมะปราง ให้ถูกต้อง

ชื่อ……เลขที่……ชั้น……

ลักษณะนิสัย	 มะปริง	 มะปราง
1. ชอบฟ้าร้อง เปรี้ยง เปรี้ยง และฝนตก ปรอย ปรอย		✓
2. ชอบช้างร้อง แปร๋นๆ แล้วพ่นน้ำโปรยปราย	✓	
3. ติดทีวีจนอารมณ์แปรปรวน	✓	
4. ชอบปรุงอาหารให้คนทั้งบ้านกินกันเปรมปรีดิ์		✓
5. ซนเป็นลิงเป็นค่าง ชอบทำตามอย่างในทีวี	✓	
6. สามารถปรับปรุงตัวได้ และเข้าครัวปรุงน้ำส้มเปรี๊ยวปรี๊ด	✓	

ใบงานที่ 1 พรุ่งนี้วันอะไร

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วเลือกพยัญชนะ ก-ช เขียนลงในช่องสี่เหลี่ยม ☐ ให้ถูกต้อง

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

☐ 1. วันพุธ หกล้มในสวน

☐ 2. พอถึงวันจันทร์ นั่งเรียนกังวล

☐ 3. เช้าวันอังคาร กินโจ๊กใส่ไข่

☐ 4. เที่ยววัดเบิกบาน ทุกวันอาทิตย์

☐ 5. วันพฤหัสบดี มีสวดมนต์ใหญ่

☐ 6. วันศุกร์ เก็บของนำไปซัก

☐ 7. วันเสาร์ เตรียมของไหว้พระ

ก

ข

ค

ง

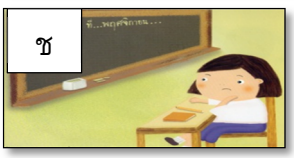
จ

ฉ

ช

เฉลยใบงานที่ 1 พรุ่งนี้วันอะไร

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วเลือกพยัญชนะ ก-ช เขียนลงในช่องสี่เหลี่ยม ☐ ให้ถูกต้อง

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

☐ 1. วันพุธ หกล้มในสวน

☐ 2. พอถึงวันจันทร์ นั่งเรียนกังวล

☐ 3. เช้าวันอังคาร กินโจ๊กใส่ไข่

☐ 4. เที่ยววัดเบิกบาน ทุกวันอาทิตย์

☐ 5. วันพฤหัสบดี มีสวดมนต์ใหญ่

☐ 6. วันศุกร์ เก็บของนำไปซัก

☐ 7. วันเสาร์ เตรียมของไหว้พระ

ก

ข

ค

ง

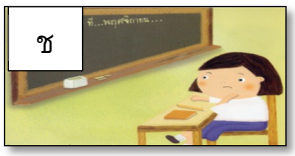
จ

ฉ

ช

ใบงานที่ 2 พรุ่งนี้วันอะไร

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วระบายสีในอมยิ้ม ตามวันที่กำหนดให้ถูกต้อง

ชื่อ……..เลขที่……..……ชั้น……..…

อมยิ้มกำหนดสีให้ระบายดังนี้

 วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ

 วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์

1. วันไหนเอ่ย ที่เด็กหญิงหกล้มในสวน และมีเพื่อนมาเยี่ยมมากมายพร้อมกับลูกพรุนกวน

2. วันไหนเอ่ย ที่เด็กหญิงเตรียม ดอกไม้ ธูปหอม และเทียนไขเพื่อไปทำบุญที่วัด

3. วันไหนเอ่ย ที่จัดห้องเก็บข้าวของเพื่อนำไปซักและลาคุณครูพร้อมพบกันใหม่วันจันทร์

4. วันไหนเอ่ย ที่แม่พาเที่ยววัด ฟังธรรม เลี้ยงภัตตาหาร และพระพรมน้ำมนต์

5. วันไหนเอ่ย ที่เบิกบานแจ่มใส ได้กินโจ๊กใส่ไข่ใส่พริกไทย และเรียนวิชาพละ

6. วันไหนเอ่ย มีสวดมนต์ใหญ่ ช่วงบ่ายเรียนดนตรี ตีกลองกันในห้องเรียนอย่างสนุกสนาน

7. วันไหนเอ่ย นั่งเรียน ครูให้ทำงานเขียนวิชาภาษาไทยแต่ใจลอยนั่งมองฝนโปรยปราย

เฉลยใบงานที่ 2 พรุ่งนี้วันอะไร

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วระบายสีในพื่อมยิ้ม ตามวันที่กำหนดให้ถูกต้อง

ชื่อ……..เลขที่……..……ชั้น……..…

พื่อมยิ้มกำหนดสีให้ระบายดังนี้

 วันอาทิตย์ วันจันทร์ วันอังคาร วันพุธ

 วันพฤหัสบดี วันศุกร์ วันเสาร์

1. วันไหนเอ่ย ที่เด็กหญิงหกล้มในสวน และมีเพื่อนมาเยี่ยมมากมายพร้อมกับลูกพรุนกวน

2. วันไหนเอ่ย ที่เด็กหญิงเตรียม ดอกไม้ ธูปหอม และเทียนไขเพื่อไปทำบุญที่วัด

3. วันไหนเอ่ย ที่จัดห้องเก็บข้าวของเพื่อนำไปซักและลาคุณครูพร้อมพบกันใหม่วันจันทร์

4. วันไหนเอ่ย ที่แม่พาเที่ยววัด ฟังธรรม เลี้ยงภัตตาหาร และพระพรมน้ำมนต์

5. วันไหนเอ่ย ที่เบิกบานแจ่มใส ได้กินโจ๊กใส่ไข่ใส่พริกไทย และเรียนวิชาพละ

6. วันไหนเอ่ย มีสวดมนต์ใหญ่ ช่วงบ่ายเรียนดนตรี ตีกลองกันในห้องเรียนอย่างสนุกสนาน

7. วันไหนเอ่ย นั่งเรียนครูให้ทำงานเขียนวิชาภาษาไทยแต่ใจลอยนั่งมองฝนโปรยปราย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วันพุธ ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part)	เวลา 1 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง หน่วยเสียงควบกล้ำ /pr/, /p^hr/	สัปดาห์ที่ 1
1. การตระหนักรู้หน่วยเสียง (Phonemic Awareness)	เวลา 30 นาที
2. การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (Phonics)	เวลา 30 นาที

---

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยให้ถูกต้อง มีความสำคัญอย่างยิ่ง การใช้คำควบกล้ำจากนิทานที่นักเรียนได้ฟัง และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาแบบแยกส่วนช่วยส่งเสริมการสะกดคำ และการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนให้ถูกต้อง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนมีความสามารถในการฟัง แยกแยะหน่วยเสียงควบกล้ำ สะกดและอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยหน่วยเสียง /pr/, /p^hr/ ได้ถูกต้อง

3. สมรรถนะ

ความสามารถในการตระหนักรู้ แยกแยะหน่วยเสียงควบกล้ำ การสะกดคำควบกล้ำ และการอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

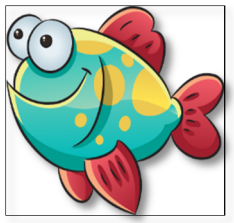
4. ชิ้นงาน / ภาระงาน

1. ใบงาน
2. ทำงานกลุ่ม

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. บัตรคำ
3. บัตรพยัญชนะควบกล้ำ
4. ใบงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง เวลา 30 นาที

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
1. การนำเข้าสู่บทเรียน (Lead In)	1. ครูแสดงรูปภาพ แล้วถามนักเรียนว่ารูปนี้เป็นรูปอะไร (ตอบรูปปลา) ครูออกเสียง /p/, /p/, /p/ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม ■ ครูแสดงรูปภาพปลาแล้วออกเสียง /p/, /p/, /p/ ดังตัวอย่าง /p/, /p/, /p/ 2. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ถ้าครูยกรูปภาพขึ้นให้นักเรียนออกเสียง /p/, /p/, /p/ ■ ครูยกรูปภาพ 5 ครั้ง เมื่อนักเรียนสามารถออกเสียง /p/ ได้แล้ว ครูนำรูปภาพไปติดบนกระดานดำ 3. ครูถามนักเรียนว่ารูปภาพนี้คือรูปอะไร (ตอบรูปภาพเรือ) ครูออกเสียง /r/, /r/, /r/ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม ■ ครูแสดงรูปภาพเรือแล้วออกเสียง /r/, /r/, /r/ ดังตัวอย่าง	10 นาที	■ รูปภาพ

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	 /r/, /r/, /r/ 4. ครูพูดว่า ถ้าครูยกรูปภาพขึ้นให้นักเรียนออกเสียง /r/, /r/, /r/ ■ ครูยกรูปภาพ 5 ครั้ง เมื่อนักเรียนออกเสียง /r/ ได้แล้ว ครูนำรูปภาพไปติดข้าง ๆ รูปภาพปลาบนกระดานดำ 5. ครูถามนักเรียนว่าเห็นรูปภาพปลาและรูปภาพเรือบนกระดานไหม ครูชี้ที่รูปภาพปลาแล้วออกเสียง /p/, /p/, /p/ และชี้ไปที่รูปภาพเรือแล้วออกเสียง /r/, /r/, /r/ 6. ครูบอกนักเรียนให้ออกเสียงพร้อมกัน ครูชี้ไปที่รูปภาพปลาและรูปภาพเรือสลับกัน 4 ครั้ง 7. ครูออกเสียง /p/, /p/, /p/ และ ออกเสียง /r/, /r/, /r/ อีกครั้ง แล้วพูดว่าเมื่อเรานำหน่วยเสียง /p/, /p/, /p/ และ /r/, /r/, /r/ มารวมกันจะได้เสียงควบกล้ำ /pr/		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	 + = /pr/ 8. ให้นักเรียนออกเสียง /pr/ ตาม และฝึกออกเสียงพร้อมกันให้คล่อง 9. ครูติดบัตรสระ ุ แล้วออกเสียง อุ ให้นักเรียนออกเสียงตาม แล้วนำรูปภาพไปติดบนกระดานดำ - ุ /ʊ/		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	10. ครูแสดงรูปภาพ งู แล้วถามนักเรียนว่านี้คือรูปภาพอะไร (รูปภาพงู) ครูออกเสียง /ŋ/, /ŋ/, /ŋ/ 11. ครูแสดงรูปภาพ งู แล้วให้นักเรียนฝึกออก /ŋ/, /ŋ/, /ŋ/ /ŋ/ 12. ครูติดรูปภาพงูบนกระดานต่อจากบัตรภาพสระ -ุ + + - ุ + 		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	13. ครูออกเสียงคำว่า /p/, /r/, /ʊ/, /ŋ/ = [prʊŋ] แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม [prʊŋ], [prʊŋ], [prʊŋ] 14. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้คล่องโดยออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น 15. ครูติดรูปภาพมะปริงกำลังปรุงอาหารบนกระดานแล้วอ่านออกเสียง [prʊŋ] [prʊŋ] 16. ครูให้นักเรียนออกเสียง [prʊŋ] และฝึกออกเสียงให้คล่อง 17. ครูแสดงรูปภาพ พระ แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพนี้เป็นรูปอะไร (ตอบรูปภาพพระ) ครูออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ ให้นักเรียนออกเสียงตาม ■ ครูแสดงรูปภาพ พระ แล้วออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ ดังตัวอย่าง		

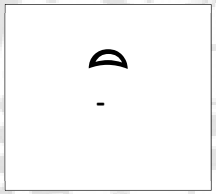
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	 /p^h/, /p^h/ , /p^h/ 18. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ถ้าครูยกรูปภาพ พระ ขึ้นให้นักเรียนออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ ถ้าครูเอารูปภาพลงนักเรียนไม่ต้องออกเสียง ครูยกรูปภาพ 5 ครั้ง เมื่อนักเรียนสามารถออกเสียงได้แล้ว ครูนำรูปภาพไปติดบนกระดานดำ 19. ครูแสดงรูปภาพเรือ แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพนี้คือรูปอะไร (รูปภาพเรือ) ครูออกเสียง /r/, /r/, /r/ แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม ■ แสดงรูปภาพเรือแล้วออกเสียง /r/, /r/, /r/ ดังตัวอย่าง /r/, /r/, /r/		

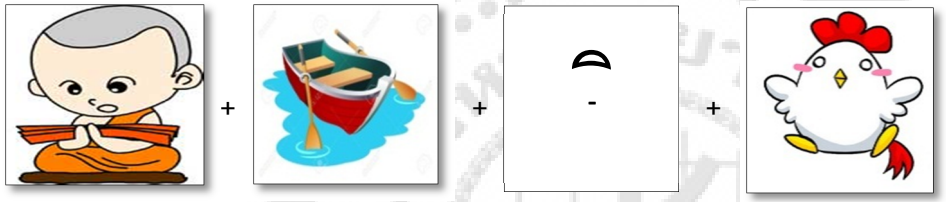
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	20. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม ถ้าครูยกรูปภาพขึ้นให้นักเรียนออกเสียง /r/, /r/, /r/ ■ ครูยกรูปภาพ 5 ครั้งเมื่อนักเรียนออกเสียงได้แล้ว ครูนำรูปภาพเรือไปติดบนกระดานดำ 21. ครูพูดว่านักเรียนเห็นรูปภาพ พระ และ รูปภาพ เรือ บนกระดานไหม ■ ครูชี้ที่รูปภาพพระ แล้วออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ และชี้ไปที่รูปภาพ เรือ แล้วออกเสียง /r/, /r/, /r/ 22. ครูชี้ไปที่รูปภาพ พระ และรูปภาพ เรือ ครูให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกัน 23. ครูออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ และ ออกเสียง /r/, /r/, /r/ อีกครั้ง แล้วพูดว่าเมื่อเรานำหน่วยเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ และ /r/, /r/, /r/ มารวมกันจะได้หน่วยเสียงควบกล้ำ /p^h r/ + /p^h r/		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	24. ให้นักเรียนออกเสียง /p^{h}r/ ตามครู แล้วฝึกออกเสียงพร้อมกันให้คล่อง 25. ครูติดบัตรสระ ิ แล้วออกเสียงว่า อิ ให้นักเรียนออกเสียงตาม แล้วครูนำบัตรสระไปติดบนกระดานดำ /I/ 26. ครูแสดงรูปภาพ ไก่ แล้วถามนักเรียนว่ารูปภาพคือรูปอะไร (รูปภาพไก่) แล้วครูออกเสียง /k/, /k/, /k/ 27. ครูแสดงรูปภาพไก่แล้วออก /k/, /k/, /k/ ให้นักเรียนออกเสียงตาม /k/		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	28. ครูนำรูปภาพ ไก่ ไปติดบนกระดานดำต่อจากบัตรสระ อิ 29. ครูออกเสียงคำว่า /p^{h}/, /r/, /ɪ/, /k/ = [p^{h}rɪk] แล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม [p^{h}rɪk], [p^{h}rɪk], [p^{h}rɪk] 30. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงให้คล่อง โดยออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น 31. ครูติดรูปภาพ พริก บนกระดานดำ แล้วอ่านออกเสียง [p^{h}rɪk] [p^{h}rɪk] 32. ให้นักเรียนออกเสียง [p^{h}rɪk] และฝึกออกเสียงให้คล่อง		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
2. การระบุหน่วยเสียง (Identification Task)	33. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมระบุหน่วยเสียง โดยครูออกเสียงควบกล้ำแล้วให้นักเรียนระบุว่าคือหน่วยเสียงอะไร เช่น ครูออกเสียงคำว่า ปรุง [proŋ] เป็นเสียงควบกล้ำ /pr/ ให้นักเรียนชี้ไปที่รูปภาพที่ 1 คือรูปภาพปลา และ เรือ 34. ครูออกเสียงคำว่า พริก [p^hrɪk] ให้นักเรียนชี้ไปที่ 2 คือรูปภาพ พระ และ เรือ 35. ครูออกเสียงควบกล้ำ แล้วให้นักเรียนเลือกรูปภาพให้ตรงกับเสียงควบกล้ำที่ได้ยิน ตัวอย่างเช่นคำว่า พรวน ปรบ พราก ตรงกับรูปภาพที่ 1 หรือรูปภาพที่ 2	10 นาที	■ บัตรภาพ

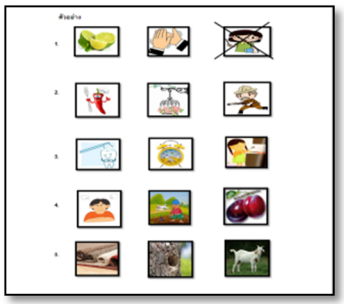
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	  รูปภาพที่ 1 รูปภาพที่ 2 36. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 1 ครูแจกใบงานให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น ■ ให้นักเรียนฟังเสียงควบกล้ำแล้วใส่เครื่อง ✓ ในกล่องสี่เหลี่ยมหน้ารูปภาพที่ตรงกับเสียงควบกล้ำที่ได้ยิน ครูอ่านออกสียงควบกล้ำข้อละ 2 ตามลำดับ 1) ปรุง 2) พริก 3) พรวน 4) เปรี้ยง เปรี้ยง 5) ปรับปรุง 37. เฉลยใบงานที่ 1 โดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ 1) ปรุง ตอบ ทำเครื่องหมายถูกที่ ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมรูปภาพปลา 2) พริก ตอบ ทำเครื่องหมายถูกที่ ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมรูปภาพพระ 3) พรวน ตอบ ทำเครื่องหมายถูกที่ ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมรูปภาพพระ 4) เปรี้ยง เปรี้ยง ตอบ ทำเครื่องหมายถูกที่ ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมรูปภาพปลา 5) ปรับปรุง ตอบ ทำเครื่องหมายถูกที่ ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมรูปภาพปลา		■ ใบงานที่ 1 ■ เฉลยใบงานที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
3. การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง (Categorization Task)	38. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ครูแจกตะกร้าให้กลุ่มละ 3 ใบ ใบละ 3 สี คือ สีแดง สีฟ้า และสีดำ และแจกรูปดาวให้นักเรียนกลุ่มละ 3 ดวง ดาวดวงสีแดงแทนเสียงควบกล้ำ ปร ดาวดวงสีฟ้าแทนเสียงควบกล้ำ พร และดาวดวงสีดำไม่ใช่เสียงควบกล้ำ ดาวดวงที่ 1 = ควบกล้ำ ปร ดาวดวงที่ 2 = ควบกล้ำ พร และดาวดวงที่ 3 = ไม่ใช่ควบกล้ำ 39. ครูยกตัวอย่างโดยออกเสียงควบกล้ำคำว่า พร้อม ซึ่งตรงกับดาวดวงสีฟ้านำดาวไปใส่ในตะกร้าสีฟ้า ครูออกเสียงควบกล้ำคำละ2 รอบ เฉลยและเขียนคะแนนให้กับกลุ่มที่ตอบถูกก่อนที่จะออกเสียงควบกล้ำข้อต่อไปดังนี้ 1) พระ (ดาวดวงสีฟ้า ใส่ตะกร้าสีฟ้า) 2) พาน (ดาวดวงสีดำ ตะกร้าสีดำ) 3) โปรย (ดาวดวงแดง ใส่ตะกร้าสีแดง) 4) ปาก (ดาวดวงสีดำ ตะกร้าสีดำ) 5) พราน (ดาวดวงสีฟ้า ใส่ตะกร้าสีฟ้า) 6) ปรองดอง (ดาวดวงแดง ใส่ตะกร้าสีแดง) 7) แพรวพราว (ดาวดวงสีฟ้าใส่ตะกร้าสีฟ้า) 8) พักพวก (ดาวดวงสีดำ ตะกร้าสีดำ) 9) โปรยปราย (ดาวดวงแดง ใส่ตะกร้าสีแดง) 10) พวดพราด (ดาวดวงสีฟ้า ใส่ตะกร้าสีฟ้า)	10 นาที	■ รูปดาว ■ ตะกร้า

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การตระหนักรู้หน่วยเสียง (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	40. ครูแจกใบงานที่ 2 ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น 41. ครูออกเสียง เปรี้ยว ปรบ ครู แล้วถามว่า เสียงควบกล้ำเสียงไหนที่ไม่เข้าพวก (ครู) แล้วทำไมเป็นคำว่า ครู (เพราะเสียงควบกล้ำ /k^{h}r/ แตกต่างจากเสียง /pr /) 1) เปรี้ยว ปรบ ครู 2) พริก กรง พราน 3) แปรง ปลุก ปรุง 4) พรวน โกรธ พรุน 5) พรม แพะ โพรง 42. เฉลยใบงานที่ 2 ให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ แจกใบงานที่ 2 ให้คนละ 1 แผ่น 1) เปรี้ยว ปรบ ครู <u>ตอบ</u> ครู 2) พริก กรง พราน <u>ตอบ</u> กรง 3) แปรง ปลุก ปรุง <u>ตอบ</u> ปลุก 4) พรวน โกรธ พรุน <u>ตอบ</u> โกรธ 5) พรม แพะ โพรง <u>ตอบ</u> แพะ		■ ใบงานที่ 2 การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง ■ เฉลยใบงานที่ 2 การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง

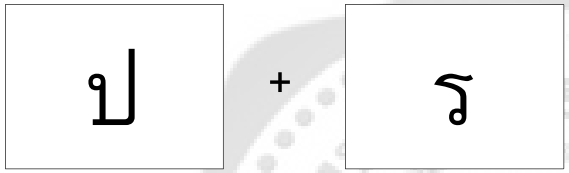
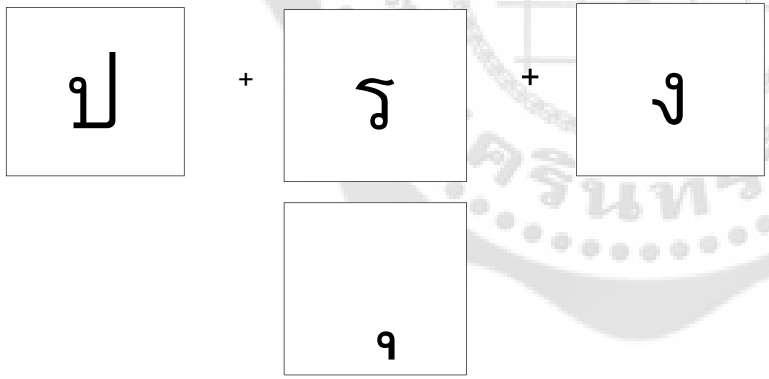
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ เวลา 30 นาที

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
1. การผสมคำ (Blending Task)	1. ครูแสดงรูปภาพปลาแล้วออกเสียง /p/, /p/, /p/ 2. ครูพลิกรูปภาพกลับด้านเป็นตัวพยัญชนะ ป อ่านออกเสียง /p/, /p/, /p/ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม ครูนำบัตรพยัญชนะไปติดบนกระดานดำ → ป /p/, /p/, /p/ 3. ครูแสดงรูปภาพเรือแล้วออกเสียง /r/, /r/, /r/ แล้วพลิกจากรูปภาพเรือมาเป็นพยัญชนะ ร ครูออกเสียง /r/, /r/, /r/ 4. ครูแสดงบัตรพยัญชนะ ร แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม พร้อมกับนำไปติดบนกระดานดำ	15 นาที	■ รูปภาพ ■ บัตรพยัญชนะ

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	 → ร /r/, /r/, /r/ 5. ครูออกเสียง /r/, /r/, /r/ แล้วให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำตาม 6. ครูนำบัตรพยัญชนะ ร ไปติดข้างๆบัตรพยัญชนะ ป บนกระดานดำ 7. ครูออกเสียง /p/, /p/, /p/ และ ออกเสียง /r/, /r/, /r/ อีกครั้ง แล้วพูดว่าเมื่อเรานำหน่วยเสียง /p/, /p/, /p/ และ /r/, /r/, /r/ มารวมกันจะได้เสียงควบกล้ำ /pr/ หรือควบกล้ำ ปร		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	 8. ครูอ่านออกเสียง /p/, /p/, /p/ และอ่านออกเสียง /r/, /r/, /r/ แล้วออกเสียงควบกล้ำ /pr/ ให้นักเรียนออกเสียง /pr/ แล้วครูให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกันให้คล่อง 9. ครูติดบัตรสระ ◌ุ บนกระดาน และ บัตรพยัญชนะ ง ลงบนกระดาน 		

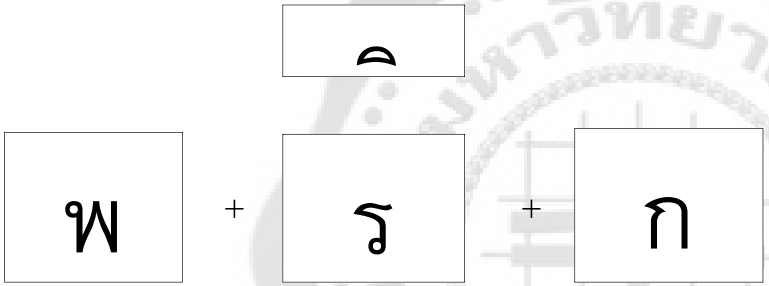
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	10. ครูอ่านออกเสียงคำว่า ปรุง แล้วนำบัตรคำศัพท์ไปติดบนกระดานดำ ปรุง 11. ครูอ่านออกเสียงคำว่า [proŋ] แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม 12. แสดงรูปภาพ พระ แล้วออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ 13. พลิกรูปภาพกลับด้านเป็นพยัญชนะ พ แล้วอ่านออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ ให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม แล้วนำบัตรพยัญชนะไปติดบนกระดานดำ → พ 14. ครูแสดงรูปภาพ เรือ พร้อมกับออกเสียง /r/, /r/, /r/ แล้วพลิกจากรูปเรือมาเป็นพยัญชนะ ร พร้อมกับออกเสียง /r/, /r/, /r/		

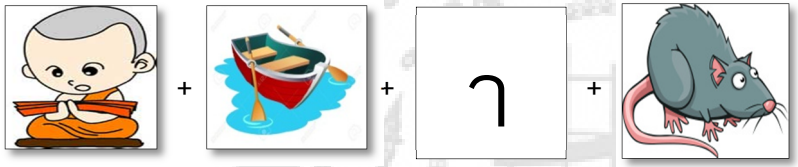
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	15. แสดงรูปภาพเรือ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม ครูนำบัตรพยัญชนะเรือไปติดบนกระดานดำ → ร 16. ครูอ่านออกเสียง /r/, /r/, /r/ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตาม 17. ครูนำบัตรพยัญชนะ ร ไปติดข้าง ๆบัตรพยัญชนะ พ บนกระดานดำ 18. ครูออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ และออกเสียง /r/, /r/, /r/ อีกครั้ง แล้วพูดว่าเมื่อนำหน่วยเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ และ /r/, /r/, /r/ มารวมกันจะได้เสียงควบกล้ำ /p^hr/ หรือควบกล้ำ พร พ + ร 19. ครูอ่านออกเสียง /p^h/, /p^h/, /p^h/ และอ่านออกเสียง /r/, /r/, /r/ แล้วอ่านออกเสียงควบกล้ำ /p^hr/ ให้นักเรียนออกเสียง /p^hr/ ตามพร้อมกับฝึกอ่านออกเสียงให้คล่อง		

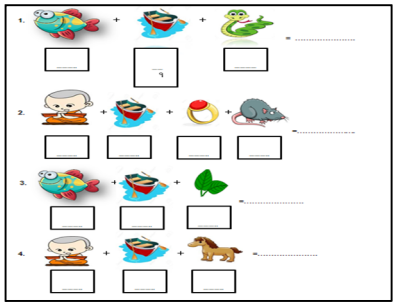
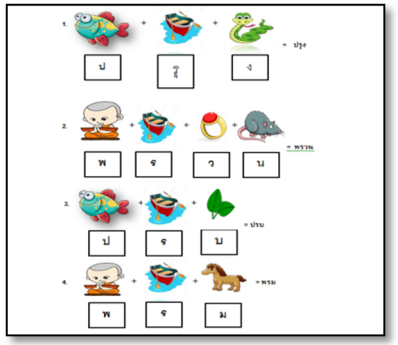
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	20. ครูติดบัตรสระ ิ บนกระดาน และบัตรพยัญชนะ ก ลงบนกระดานดำ 21. ครูนำบัตรคำควบกล้ำคำว่า พริก ไปติดบนกระดานดำ 22. ครูอ่านออกเสียงคำว่า [p^hrIk] แล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม ให้นักเรียนฝึกอ่านให้คล่อง		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	23. ครูติดรูปภาพบนกระดานดำดังตัวอย่าง ครูบอกนักเรียนว่า รูปภาพ พระ แทนด้วยพยัญชนะ พ รูปภาพ เรือ แทนด้วยพยัญชนะ ร สระอา และรูปภาพ หนู แทนด้วยตัวสะกด น อ่านว่า พราน พ + ร + า + น 24. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมการผสมคำ โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม ครูแจกบัตรพยัญชนะ และบัตรสระทุกกลุ่ม ครูอธิบายว่าให้นักเรียนฟังเสียงควบกล้ำแล้วให้ช่วยกันผสมสระและพยัญชนะเป็นคำควบกล้ำที่ได้ยินให้ถูกต้อง กลุ่มไหนผสมคำควบกล้ำเสร็จแล้วให้ยกมือขึ้น ครูอ่านออกเสียงคำควบกล้ำดังต่อไปนี้ 1) โปรย 2) พราว 3) มะปราง 4) เพราะ 5) ปรับ		

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	25. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ครูเฉลยโดยให้ตัวแทนกลุ่มที่ตอบถูกในแต่ละข้อออกมาผสมคำควบกล้ำ แล้วนำไปติดลงบนกระดานดำ ■ ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำพร้อมกัน และปรบมือให้กลุ่มที่ได้คะแนนสูงที่สุด 26. ครูให้นักเรียนทำใบงานที่ 3 27. ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเขียนพยัญชนะลงในช่องสี่เหลี่ยมให้ถูกต้อง 28. เฉลยใบงานที่ 3 โดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ 29. ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเขียนพยัญชนะลงในช่องสี่เหลี่ยมให้ถูกต้อง 1) <u>ตอบ</u> ปรุง 2) <u>ตอบ</u> พรวน 3) <u>ตอบ</u> ปรบ 4) <u>ตอบ</u> พรม		■ ใบงานที่ 3 ■ เฉลยใบงานที่ 3

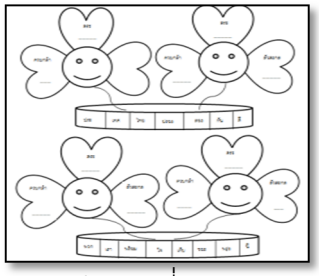
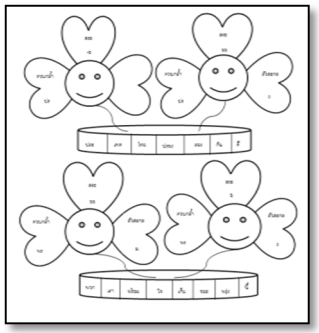
แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
2. การแยกคำ (Segmenting Task)	30. ครูนำบัตรประโยคไปติดบนกระดานดำ ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน ครูให้นักเรียนหาคำควบกล้ำในประโยค คุณแม่ให้เก็บข้าวของในห้อง**พร้อม**กับทำความสะอาด 31. ครูบอกนักเรียนว่าคำควบกล้ำในประโยค คือคำว่า พร้อม ครูถามนักเรียนว่าพยัญชนะควบกล้ำของคำว่า พร้อม มีอะไรบ้าง (พร) สระคืออะไร (สระ ออ) และ ตัวสะกดคืออะไร (ม) ครูนำบัตรพยัญชนะ สระ และตัวสะกดไปติดบนกระดานดำ **พร้อม** = **ควบกล้ำ** พร + **สระ** ออ + **ตัวสะกด** ม 32. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ครูแจกบัตรประโยคให้นักเรียนกลุ่มละ 2 ใบ ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันอ่าน และหาคำควบกล้ำในประโยค แล้วแยกพยัญชนะควบกล้ำ สระ และตัวสะกด เมื่อทุกกลุ่มทำเสร็จแล้วครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ	15 นาที	■ บัตรประโยค ■ บัตรพยัญชนะ

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	กลุ่มที่ 1 มีสวดมนต์ใหญ่ เด็กๆตั้งใจไม่มีบกพร่อง กลุ่มที่ 2 มะปริงซนเป็นลิงเป็นค่าง ชอบทำตามอย่างในทีวี กลุ่มที่ 3 บ่ายเรียนดนตรีร้องรำเสียงดังก็กก้องเพราะดีทำนอง กลุ่มที่ 4 น้องมะปริงเลิกดูทีวี หันมาปรุงอาหาร 33. ครูแจกแบบประเมินให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม ให้ช่วยกันประเมินกลุ่มที่นำเสนอ และครูอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนให้นักเรียนเข้าใจ		■ แบบประเมินให้คะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบโฟนิกส์ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	☆ = น้อย ☆☆ = พอใช้ ☆☆☆ = ปานกลาง ☆☆☆☆ = ดี ☆☆☆☆☆ = ดีมาก 34. ครูเฉลยใบงานเมื่อทุกกลุ่มนำเสนอเสร็จ กลุ่มที่ 1 พร่อง ควบกล้ำ พร สระ ออ ตัวสะกด ง กลุ่มที่ 2 ปริง ควบกล้ำ ปร สระ อิ ตัวสะกด ง กลุ่มที่ 3 เพราะ ควบกล้ำ พร สระ เอาะ ไม่มีตัวสะกด กลุ่มที่ 4 ปรุง ควบกล้ำ ปร สระ อุ ตัวสะกด ง ■ รวมคะแนนการประเมิน ปรบมือให้กลุ่มที่ได้คะแนนสูงที่สุด 35. ให้นักเรียนทำใบงานที่ 4 การแยกคำให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น 36. ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำให้คล่อง พร้อมกับแยกคำตามที่กำหนด 37. เฉลยใบงานที่ 4 การแยกคำ โดยให้นักเรียนเปลี่ยนกันตรวจ ฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำให้คล่อง พร้อมกับแยกคำ 1) ประเทศไทยปรองดองกันดี <u>ตอบ</u> ประ ควบกล้ำ ปร สระ -ะ ปรอง ควบกล้ำ ปร สระ ออ ตัวสะกด ง 2) พวกเราพร้อมใจเก็บขยะพรุ่งนี้ <u>ตอบ</u> พร้อม ควบกล้ำ พร สระ ออ ตัวสะกด ม พรุ่ง ควบกล้ำ พร สระ อุ ตัวสะกด ง		■ ใบงานที่ 4 ■ เฉลยใบงานที่ 4

เฉลยใบงานที่ 1 การระบุหน่วยเสียงที่ได้ยิน

คำสั่ง : ดูรูปภาพแล้วทำเครื่อง ✓ ในช่อง ☐ เลือกรูปภาพให้ตรงกับเสียงควบกล้ำที่ได้ยิน

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

ปรุง

1. ☑   ☐

พริก

2. ☑   ☐

พรวน

3. ☐   ☑

เปรี้ยง

4. ☐   ☑

ปรับปรุง

5. ☑   ☐

เฉลยใบงานที่ 1 การระบุหน่วยเสียงที่ได้ยิน

คำสั่ง : ดูรูปภาพแล้วทำเครื่อง ✓ ในช่อง ☐ เลือกรูปภาพให้ตรงกับเสียงควบกล้ำที่ได้ยิน

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

ปรุง

1. ☑   ☐

พริก

2. ☑   ☐

พรวน

3. ☐   ☑

เปรี้ยง

4. ☐   ☑

ปรับปรุง

5. ☑   ☐

ใบงานที่ 2 การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง

คำสั่ง : ฟัง และ กากบาท x ทับรูปภาพที่เสียงควบกล้ำต่างจากเสียงอื่น

ชื่อ……..เลขที่……..……ชั้น……..…

ตัวอย่าง

1.

2.

3.

4.

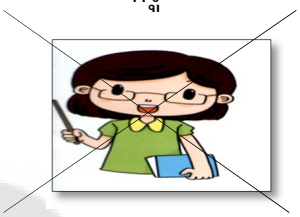
5.

เฉลยใบงานที่ 2 การจัดหมวดหมู่หน่วยเสียง

คำสั่ง : ฟัง และ กากบาท x ทับรูปภาพที่เสียงควบกล้ำต่างจากเสียงอื่น

ชื่อ……..เลขที่……..……ชั้น……..…

ตัวอย่าง เปรี้ยว ปรบ ครู

1.

พริก กรง พราน

2.

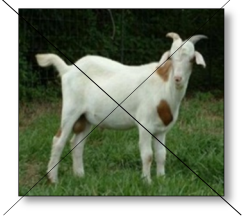
แปรง ปลุก ปรุง

3.

โกรธ พรวน พรุน

4.

พรม โพรง แพะ

5.

ใบงานที่ 3 การผสมคำ

คำสั่ง : ดูรูปภาพแล้วเขียนพยัญชนะในช่องลง ☐ แล้วฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ชื่อ……เลขที่……ชั้น……

---

1. + + =……..

…….	…… ๆ	…….

2. + + + =……..

…….	…….	…….	…….

3. + + =……

…….	…….	…….

4. + + =……

…….	…….	…….

ใบงานที่ 3 การผสมคำ

คำสั่ง : ดูรูปภาพแล้วเขียนพยัญชนะในช่องลง ☐ แล้วฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ชื่อ.....เลขที่.....ชั้น.....

---

1. + + = ปรุง

ป	รุ	ง

2. + + + = พรวน

พ	ร	ว	น

3. + + = ปรบ

ป	ร	บ

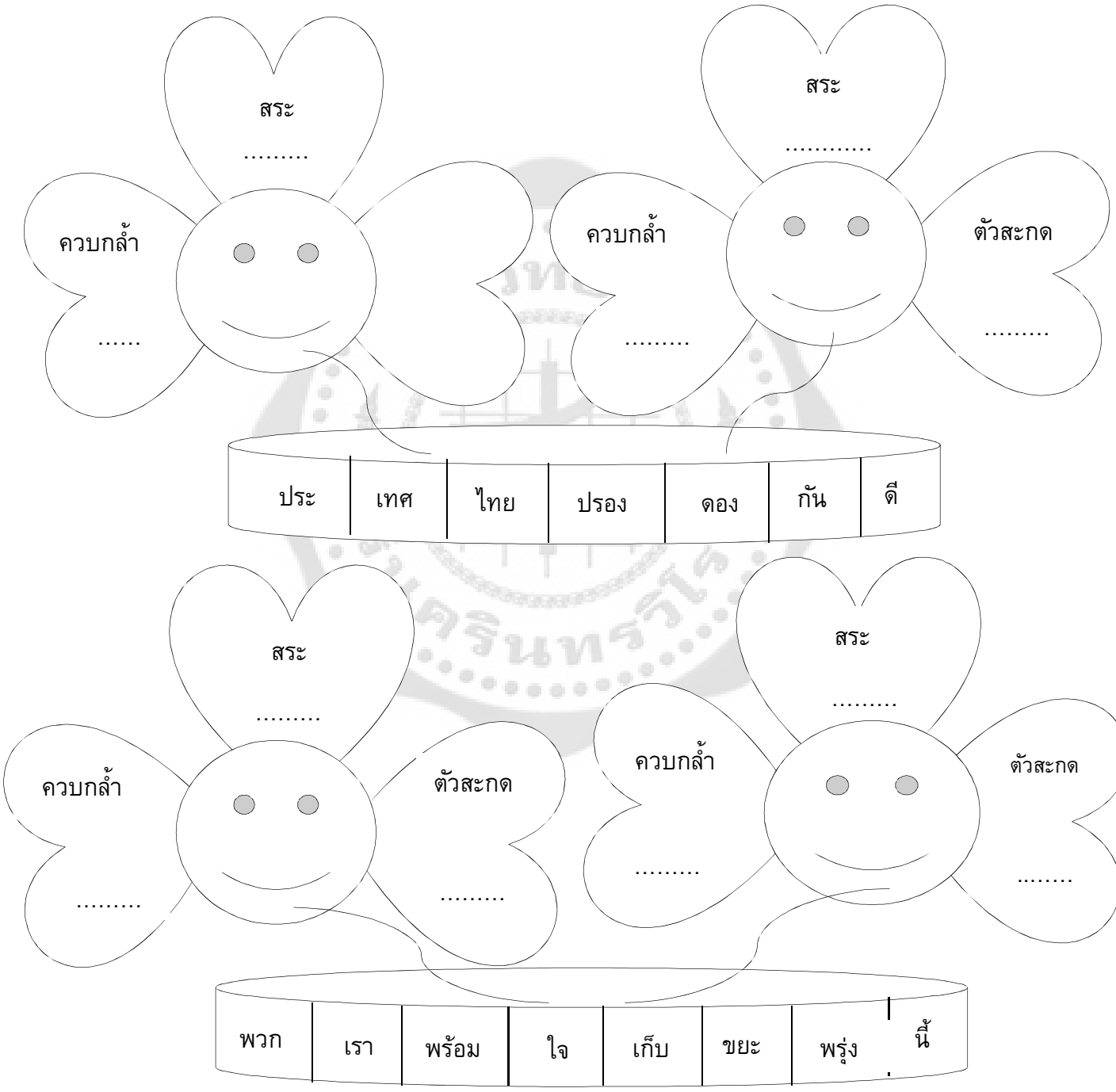
4. + + = พรม

พ	ร	ม

ใบงานที่ 4 การแยกคำ

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วหาคำควบกล้ำ แล้วแยกคำลงตามช่องว่างที่กำหนดให้ถูกต้อง

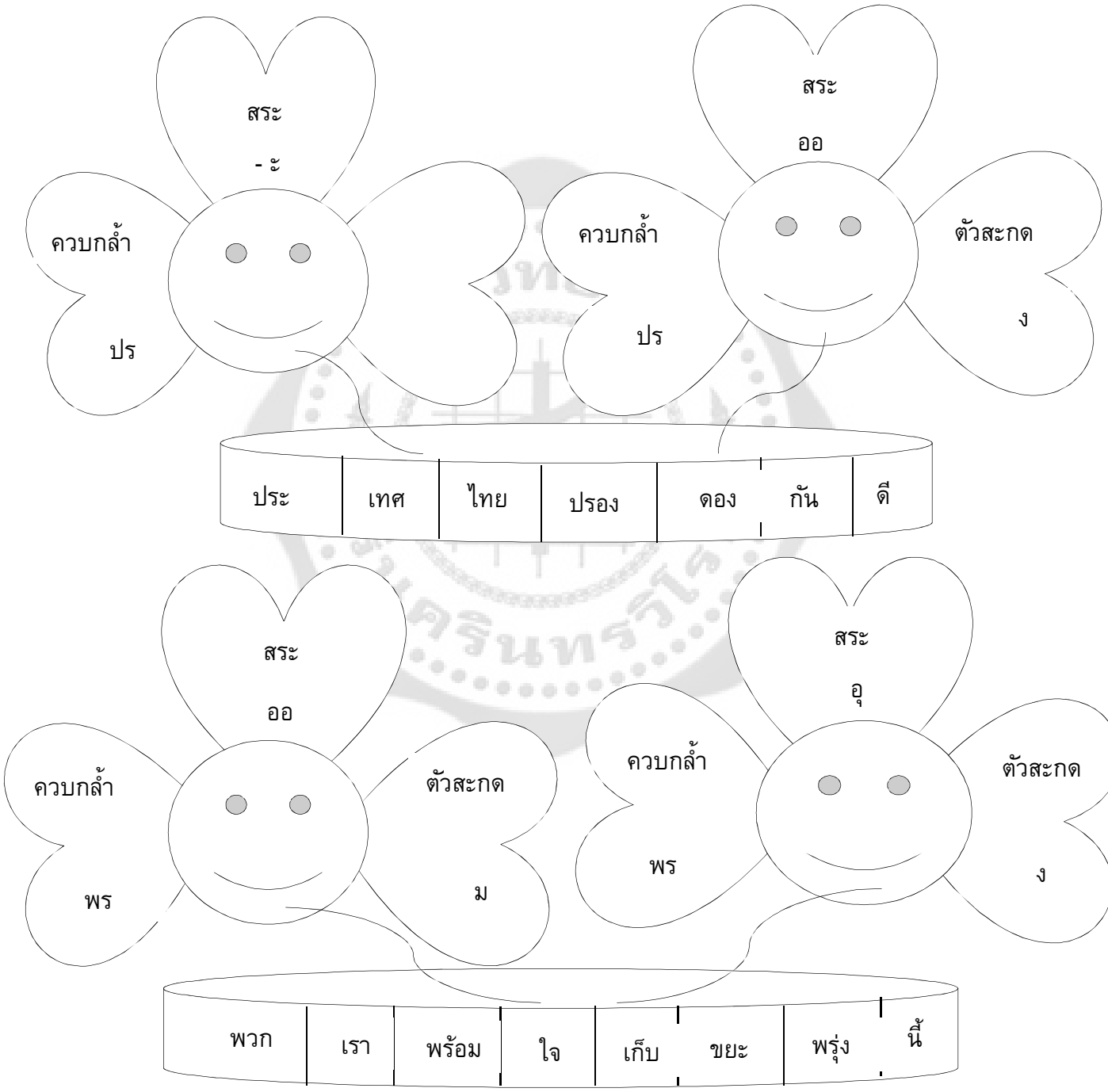
ชื่อ……เลขที่……..…..……ชั้น……..…

เฉลยใบงานที่ 4 การแยกคำ

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วหาคำควบกล้ำ แล้วแยกคำลงตามช่องว่างที่กำหนดให้ถูกต้อง

ชื่อ……เลขที่……..……ชั้น……..…

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วันพฤหัสบดี ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language) เวลา 1 คาบ
แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เรื่อง หน่วยเสียงควบกล้ำ ปร /pr/, พร /p^hr/ สัปดาห์ที่ 1

---

1. สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยให้ถูกต้อง มีความสำคัญอย่างยิ่ง นิทานควบกล้ำภาษาไทย และการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาช่วยส่งเสริมการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนให้ถูกต้อง และปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่ได้อ่าน ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านในนิทานควบกล้ำ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

3. สมรรถนะ

ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การตอบคำถาม การเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน การอ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง แต่งประโยค และเลือกใช้คำควบกล้ำได้เหมาะสม

4. ชิ้นงาน / ภาระงาน

1. การตอบคำถาม
2. ใบงาน
3. ทำงานกลุ่ม

5. วัสดุอุปกรณ์ สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือนิทานควบกล้ำเรื่อง มะปริง มะปราง พรุ่งนี้วันอะไร และเจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว
2. บัตรภาพ
3. บัตรคำ
4. บัตรพยัญชนะควบกล้ำ
5. บัตรเนื้อเรื่องเจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 วันพฤหัส การสอนภาษาแบบองค์รวม เวลา 1 คาบ

เรื่อง เจ้า**แพรวพราวจอมปราดเปรียว**

ยาย**ปริก**เป็นเจ้าของร้านสมุนไพรบ้านอยู่ใกล้**ไปรณีย์** ยาย**ปริก**มีแมวกำ**พร้า**ชื่อเจ้า**แพรวพราว** เจ้า**แพรวพราว**มีนิสัยชอบ**ประจบประแจง**ทำตัวไม่มี**ประโยชน์** และมีอารมณ์**แปรปรวน** วันหนึ่ง ยาย**ปริก**ปล่อยให้เจ้า**แพรวพราว**อยู่บ้านตามลำพัง ตอนฝนตก**ปรอย ปรอย**เจ้า**แพรวพราว**ตาลุกวาววิ่งซนไปรอบบ้าน วิ่งไปเหยียบต้น**พริก** และต้น**กะเพรา** ที่ยาย**ปริก**ปลูกไว้เสียหาย พอยาย**ปริก**กลับมาถึงบ้านเห็นเจ้า**แพรวพราว**วิ่ง**พรวดพราด**เข้ามายืนอยู่ข้าง ๆ**ประตู**แล้วทำตา**ปริบ ปริบ** ยาย**ปริก**ทำโทษเจ้า**แพรวพราว** **พรุ่ง**นี้ให้ช่วยเฝ้าสวนสมุน**ไพร**เพื่อ**ปรับปรุง**ตัว เจ้า**แพรวแพรว**ทำตัวดีจนใคร ๆ มา**ปรบมือ**อย่าง**พร้อมเพรียง**กันและชมว่าเจ้า**แพรวพราว** เป็นแมวที่**ปราดเปรียว** ยาย**ปริก**และเจ้า**แพรวพราวปรองดอง**กันดีและอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม นิทานควบกล้ำเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว เวลา 1 คาบ

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
1. ขั้นการอ่านอีกครั้ง (Read Again)	1. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ให้นักเรียนนั่งวงกลมครูแจกซองบัตรประโยค เรื่องเจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียวให้นักเรียน กลุ่มละ 1 ซอง โดยให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันจับคู่รูปภาพและเนื้อเรื่องในนิทานเจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียวให้สัมพันธ์กัน เจ้าแพรวพราววิ่งซนชนต้นพริก บ้านยายปริกอยู่ข้างไปรษณีย์	10 นาที	■ บัตรรูปภาพเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว ■ บัตรประโยคเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม นิทานควบกล้ำเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	 เจ้าแพรวพราวช่วยเฝ้าสวน ทุกคนมาปรบมือให้เจ้าแพรวพราว 2. ครูอ่านนิทานเรื่องเจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียวให้นักเรียนฟัง 1 รอบ เฉลยกิจกรรมโดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านให้เพื่อนกลุ่มอื่นๆฟัง 3. ให้นักเรียนทำใบงาน ครูแจกใบงานให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น ครูอ่านประโยคคำสั่งให้นักเรียนฟัง โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูก ✓ ในช่องสี่เหลี่ยม ☐ ให้ถูกต้อง		■ ใบงานเจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม นิทานควบกล้ำเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	1) บ้านยายปริกอยู่ใกล้โรงพยาบาล 2) ยายปริกเลี้ยงแมวชื่อเจ้าแพรวพราว 3) ยายปริกปลูกกล้วยและมะละกอในสวน 4) เจ้าแพรวพราววิ่งชนต้นพริกและต้นกะเพราในสวน 5) ยายปริกทำโทษให้เจ้าแพรวพราวเฝ้าสวน 6) ทุกคนมอบขนมให้เจ้าแพรวพราวที่ปรับปรุงตัว 4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนโดยนักเรียนแต่ละคนต้องไม่ได้ใบงานของตนเอง ครูให้นักเรียนอ่านประโยคคนละ 1 ประโยค แล้วให้เพื่อนๆช่วยกันตอบ ถ้านักเรียนตอบผิดครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง		
2. ขั้นการอ่านกลุ่มย่อย (Guided Reading)	5. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยแบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 6-7 คน ให้กลุ่มที่ 1 อ่านออกเสียงเรื่องมะปริง มะปราง กลุ่มที่ 2 อ่านออกเสียงเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร และกลุ่มที่ 3 อ่านออกเสียงเรื่องเจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว ■ ครูแจกใบประเมินให้นักเรียนทุกคนเพื่อประเมินการอ่านออกเสียงควบกล้ำของเพื่อน เมื่อทุกกลุ่มอ่านเสร็จ ครูรวบรวมใบประเมินแล้วรวมคะแนน ว่ากลุ่มไหนได้คะแนนสูงที่สุดแล้วเพื่อนๆปรบมือให้ 6. ครูสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ช่วยชี้แนะ และสอนซ่อมเสริม	10 นาที	 ■ นิทานเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม นิทานควบกล้ำเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
3. ขั้นการนำไปใช้และแลกเปลี่ยนความรู้ (Production and Sharing)	7. ให้นักเรียนทำกิจกรรมแต่งนิทาน โดยครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม 5 กลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ให้แต่ละกลุ่มนั่งเป็นวงกลม แจกบัตรคำควบกล้ำให้นักเรียนกลุ่มละ 4 ใบ กลุ่มที่ 1 ปรับปรุง ปรองดอง เพราะ พร้อมเพรียง กลุ่มที่ 2 ปรบมือ ประโยชน์ พรวน พรม กลุ่มที่ 3 โปรยปราย ปรับปรุง พรั่งพรู พรวดพราด	30 นาที	■ บัตรคำควบกล้ำ

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม นิทานควบกล้ำเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	กลุ่มที่ 4 ปรุง เปรี้ยว พริก ลูกพรุน กลุ่มที่ 5 ไปรษณีย์ แปรปรวน พระ กะเพรา 8. ครูแจกกระดาษเปล่าให้นักเรียนกลุ่มละ 1 แผ่น ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำคำควบกล้ำที่กำหนดมาแต่งเป็นนิทานและวาดภาพระบายสีประกอบให้สวยงาม 9. ให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอ โดยทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการนำเสนอ ■ ให้เวลาในการนำเสนอกลุ่มละ 1 นาที ครูแจกใบประเมินให้กับนักเรียนกลุ่มที่ฟังเพื่อให้คะแนนการนำเสนอ โดยครูอธิบายรายละเอียดการให้คะแนนให้นักเรียนเข้าใจ ☆ = น้อย ☆☆ = พอใช้ ☆☆☆ = ปานกลาง ☆☆☆☆ = ดี ☆☆☆☆☆ = ดีมาก		

การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม นิทานควบกล้ำเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
4. ขั้นการอ่านตามลำพัง (Independent Reading)	10. เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอผลงานเสร็จ ครูรวบรวมใบประเมินแล้วรวมคะแนนว่ากลุ่มไหนได้คะแนนสูงที่สุด ■ ให้นักเรียนปรบมือให้กับกลุ่มที่ได้คะแนนจากการแต่งเรื่องสูงที่สุด 11. ให้นักเรียนเลือกนิทานควบกล้ำที่ชื่นชอบมาฝึกอ่านเอง อาจเป็นนิทานเรื่องเดิมหรือนิทานเรื่องใหม่ 12. ครูแนะนำนิทานควบกล้ำในเว็บไซต์ www.youtube.com โดยครูแจกชื่อของเว็บไซต์ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น ■ นิทานควบกล้ำเรื่องมะปริงมะปราง https://www.youtube.com/watch?v=S4SZg4KbEPw&app=desktop ■ นิทานควบกล้ำเรื่องพรุ่งนี้วันอะไร https://www.youtube.com/watch?v=57zK_ulCIfk&app=deskto	10 นาที	 ■ นิทานเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมปราดเปรียว

ใบงานเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมซน

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วทำเครื่องหมายถูก ✓ ในช่องสี่เหลี่ยม ☐ ให้ถูกต้อง

ชื่อ……..เลขที่……..……ชั้น……..…

	จริง	เท็จ
1. บ้านยายปริกอยู่ใกล้โรงพยาบาล	☐	✓
2. ยายปริกเลี้ยงแมวชื่อเจ้าแพรวพราว	☐	☐
3. ยายปริกปลูกกล้วยและมะละกอในสวน	☐	☐
4. เจ้าแพรวพราววิ่งชนต้นพริกและต้นกะเพราในสวน	☐	☐
5. ยายปริกทำโทษให้เจ้าแพรวพราวเฝ้าสวน	☐	☐
6. ทุกคนมอบขนมให้เจ้าแพรวพราวที่ปรับปรุงตัว	☐	☐

เฉลยใบงานเรื่อง เจ้าแพรวพราวจอมซน

คำสั่ง : อ่านประโยคแล้วทำเครื่องหมายถูก ✓ ในช่องสี่เหลี่ยม ☐ ให้ถูกต้อง

ชื่อ……เลขที่……ชั้น……

	จริง	เท็จ
1. บ้านยายปริกอยู่ใกล้โรงพยาบาล	☐	✓
2. ยายปริกเลี้ยงแมวชื่อเจ้าแพรวพราว	✓	☐
3. ยายปริกปลูกกล้วยและมะละกอในสวน	☐	✓
4. เจ้าแพรวพราววิ่งชนต้นพริกและต้นกะเพราในสวน	✓	☐
5. ยายปริกทำโทษให้เจ้าแพรวพราวเฝ้าสวน	✓	☐
6. ทุกคนมอบขนมให้เจ้าแพรวพราวที่ปรับปรุงตัว	☐	✓

แบบบันทึกการให้คะแนนนำเสนอ

ประเมินกลุ่มที่……..

เกณฑ์การให้คะแนน

☆ = น้อย ☆☆ = พอใช้ ☆☆☆ = ปานกลาง

☆☆☆☆ = ดี ☆☆☆☆☆ = ดีมาก

ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องสี่เหลี่ยมตามที่เห็นว่าเหมาะสม

ระดับ / ประเด็นการประเมิน	☆	☆☆	☆☆☆	☆☆ ☆☆	☆☆☆ ☆☆
1. นำเสนอได้สั้น กระชับ และเข้าใจง่าย					
2. ทุกคนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการนำเสนอ					
3. การนำเสนอมีความน่าสนใจ					
4. อ่านออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง					
5. นำเสนอได้ต่อเนื่องไม่ติดขัด					

กลุ่มที่ประเมินให้คะแนน……รวมคะแนน……

ภาคผนวก ค

- ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 การสอนแบบปกติ

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เล่มที่ 1 วรรณคดีลำนำ **ชั้น** ประถมศึกษาปีที่ 3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง กระต่ายไม่ตื่นตูม เวลา 1 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านออกเสียงร้อยแก้ว คือการอ่านถ้อยคำที่นักเรียนเรียงไว้หรือประพันธ์ไว้ โดยการเปล่งเสียงและวางจังหวะเสียงตามความนิยม และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ไปสู่ผู้ฟังโดยนักเรียนต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

มาตรฐานการเรียนรู้

ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

ท 1.1.1 อ่านออกเสียงคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆได้ถูกต้อง
ท 1.1.2 อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่านได้
ท 1.1.3 ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
ท 1.1.8 มีมารยาทในการอ่าน

สาระการเรียนรู้

1. อ่านออกเสียง
2. สรุปเรื่องและการนำไปใช้

สื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้

1. หนังสือเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่องวรรณคดีลำนำ
2. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตความร่วมมือและความสนใจในการเรียน
2. ตรวจใบงาน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
1. ขั้นการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียน (Motivation)	1. ครูทักทายนักเรียน แล้วแจ้งลำดับขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ■ ทำใบงานก่อนเรียน ■ ฟังนิทานเรื่อง กระต่ายไม่ตื่นตูม ■ ทำใบงานหลังเรียน	5 นาที	
2. ขั้นการจัดกิจกรรมการอ่าน (Reading Activities)	2. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยที่ 1 3. ครูอ่านนิทานเรื่อง “กระต่ายไม่ตื่นตูม” แล้วให้นักเรียนอ่านตาม 4. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับชื่อนิทานเรื่อง “กระต่ายไม่ตื่นตูม” เป็นสำนวนหรือคำสุภาษิต หมายความว่าอย่างไร จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพในบทเรียนโดยตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เหตุการณ์ตอนนี้เป็นอย่างไร เพราะเหตุใด แล้วครูให้นักเรียนฝึกเล่าหรือทำนายเรื่องจากภาพว่าน่าจะมีเหตุการณ์อย่างไร 5. นักเรียนฟังครูเล่าเรื่อง “กระต่ายไม่ตื่นตูม” จากบทเรียน และนักเรียนตอบคำถามจากนิทานในเรื่อง เช่น ■ กระต่ายไม่ตื่นตูม มีตัวละครกี่ตัว ■ อะไรเป็นต้นเหตุของเรื่องนี้ ■ อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้กระต่ายตกใจกลัว	15 นาที	■ หนังสือเรียนวรรณคดีลำนำ ■ แบบทดสอบก่อนเรียน หน่วยที่ 1

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	■ ทำไมสัตว์ชนิดอื่นจึงตื่นตกใจวิ่งหนีตามกระต่ายไป ■ สัตว์ชนิดใดที่มีปัญญา ■ เรื่องนี้ให้ข้อคิดอย่างไร 6. ครูอ่านนิทานเรื่องอื่นที่เกี่ยวกับกระต่ายให้นักเรียนฟังแล้วให้อ่านตาม เรื่อง กระต่ายแหย่เสือ 7. ครูและนักเรียนอ่านเสริม เพิ่มความรู้ เรื่องกระต่ายน้อยน่ารัก ■ นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องที่ฟัง ถ้าเล่าไม่ได้ครูถามนำให้นักเรียนตอบ ■ ครูเขียนข้อความหรือประโยคหรือเรื่องที่นักเรียนเล่าลงในแผนภูมิ 8. ให้นักเรียนทำกิจกรรม เช่น การให้นักเรียนทำท่าทางเลียนเสียงสัตว์ หรือแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 9. ครูให้นักเรียนท่องคำศัพท์และสำนวน เช่น กล้า ขม้ำ ใคร่ครวญ ได้รับทุกขเวทนา ต้นสายปลายเหตุ ตริตรอง ตั้งเค้า ตาล ไตร่ตรอง ถล่ม เนื้อทรายปุยฝ้าย พระอินทร์ พิเคราะห์ โพรง มะตูม แรด สำคัญว่า สำนวน สุดกำลัง สุภาษิต หมาป่า หาตริตรองมิได้ อำนาจ ■ นักเรียนคัดคำศัพท์ลงในสมุดเพื่อฝึกอ่านและส่งตรวจ ■ ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง		

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
3. ขั้นการใช้คู่เทียบเสียง (Minimal Pair)	10. ครูแสดงบัตรคำศัพท์คู่เทียบเสียง กาง - กลาง ตอง - ตรอง เคาะ - เคราะห์ ปะ - ประ โพง - โพรง 11. ครูติดบัตรคำศัพท์บนกระดานดำ 12. อ่านออกเสียงแล้วให้นักเรียนอ่านออกเสียงตาม	10 นาที	■ บัตรคำศัพท์คู่เทียบเสียง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
	13. ให้นักเรียนเล่นเกมใบ้คำ เลือกอาสาสมัคร 5 คน เพื่อเป็นผู้แสดงท่าทาง ■ ให้อาสาสมัครยืนหน้าชั้นเรียน แล้วรับบัตรคำจากครู จากนั้นจึงใบ้คำโดยแสดงท่าทางตามบัตรคำที่ได้ ■ นักเรียนช่วยกันทายคำทีละคนโดยใครยกมือก่อนจะเป็นผู้ได้ทาย ■ ให้นักเรียนที่ทายถูก นำบัตรคำศัพท์ไปติดบนกระดานดำ พิเคราะห์ โพรง หวาดกลัว ปลอบ ขลาดเขลา มะพร้าว		■ บัตรคำศัพท์
4. ขั้นการฝึกแทนคำในช่องว่างช่องเดียว (Single-Slot Substitution Drill)	14. ครูกล่าวประโยคมา 1 ประโยคจากบทสนทนา หลังจากนั้นจะให้นักเรียนฝึกพูดซ้ำกับคำหรือวลีใหม่ โดยจะต้องนำคำมาแทนที่คำในประโยคให้ถูกต้อง เช่น “ไตร่ตรอง” ให้นักเรียนพูดโดยนำคำดังกล่าวมาแทนที่ควบกล้ำในประโยคดังนี้ ■ “ฉันชอบคิดพิเคราะห์หลายๆเรื่องในเวลาเดียวกัน”	10 นาที	

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ต่อ)

ขั้นการจัดการเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	เวลา	สื่อการจัดการเรียนรู้
5. ขั้นการฝึกเปลี่ยนรูปประโยค (Transformation Drill)	15. ครูบอกประโยคมา 1 ประโยค แล้วให้นักเรียนเปลี่ยนประโยคนั้นให้เป็นประโยคอื่น เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคปฏิเสธ “ฉันกล้าขี่จักรยานปล่อยมือ” เปลี่ยนเป็น “ฉันไม่กล้าขี่จักรยานปล่อยมือ” 16. ครูแสดงบัตรประโยคแล้วนักเรียนเปลี่ยนเป็นประโยคปฏิเสธ เราควรเก็บมะพร้าวลูกอ่อนๆ แม่ปลอบใจเวลาที่ฉันโดนคุณครูดุ เราเล่นน้ำตรงนี้เพราะไม่ค่อยมีคน	10 นาที	■ บัตรประโยค
6. ขั้นการประเมิน (Evaluation)	17. ครูประเมินจากการสังเกตนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านออกแล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามซ้ำๆจนกระทั่งนักเรียนอ่านได้ 18. ให้นักเรียนทำใบงานหลังเรียน หน่วยที่ 1	10 นาที	■ ใบงานหลังเรียนหน่วยที่ 1

ใบงานก่อนการเรียนรู้ หน่วยที่ 1

ชื่อ.....ชั้นประถมศึกษาปีที่..... เลขที่ .....

คำชี้แจง: ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ทับคำตอบที่ถูกต้อง

1. บ้านของกระต่ายป่า อยู่ที่ใด
   - ก. ต้นไม้
   - ข. กรง
   - ค. โพรงไม้
   - ง. โพรงดิน
2. แม่กระต่ายมีลูกกี่ตัว
   - ก. 3 ตัว
   - ข. 2 ตัว
   - ค. 1 ตัว
   - ง. ไม่มีข้อถูก
3. ขณะที่แม่กระต่ายและลูกกระต่ายกำลังปลูกผักอยู่หน้าบ้าน เกิดเหตุการณ์อะไร
   - ก. ฝนจะตก
   - ข. เกิดพายุ
   - ค. ลมพัดแรง
   - ง. ถูกทุกข้อ
4. จากเหตุการณ์ในข้อใด ทำให้ลูกกระต่ายตกใจกลัว พากันวิ่งหนีนั้น ลูกกระต่ายคิดว่าเกิดอะไรขึ้น
   - ก. โลกแตก
   - ข. ฟ้าถล่ม
   - ค. แผ่นดินไหว
   - ง. แผ่นดินถล่ม
5. ข้อใดถูกต้องเกี่ยวกับการปลูกผักของครอบครัวกระต่าย
   - ก. ลูกกระต่ายดำปลูกผักกาดขาว
   - ข. ลูกกระต่ายขาวปลูกผักกาดเขียว
   - ค. แม่กระต่ายดำปลูกผักกาดขาวปลี
   - ง. ข้อ ก และ ข ถูก
6. นักเรียนคิดว่า เรื่องกระต่ายตื่นตูม เกิดอะไรขึ้นในฤดูใด
   - ก. ฤดูฝน
   - ข. ฤดูร้อน

ค. ฤดูหนาว

ง. ถูกทุกข้อ

7. เหตุการณ์ใด ทำให้กระต่ายตกใจ ตื่นขึ้น กลัวแล้ววิ่งหนีตาย กระต่ายคิดว่าเกิดอะไรขึ้น

ก. แผ่นดินไหว

ข. แผ่นดินถล่ม

ค. โลกแตก

ง. ฟ้าถล่ม

8. สัตว์ชนิดใดเป็นสัตว์ที่มีปัญญา

ก. กระต่าย

ข. พระยาราชสีห์

ค. เสือ

ง. ช้าง

9. นิทานเรื่องกระต่ายตื่นตูม ให้ข้อคิดเรื่องอะไร

ก. ความรอบคอบ

ข. คิดไตร่ตรองก่อนทำ

ค. ความมีสติ

ง. ถูกทุกข้อ

10. จากนิทานเรื่อง กระต่ายแหย่เสือ กระต่ายพบเห็นกองขี้ควาย แล้วโกหกเสือว่าเป็นอะไร

ก. ข้าวเหนียวเปียกพระอินทร์

ข. ฆ้องพระอินทร์

ค. น้ำอ้อยพระอินทร์

ง. ไม่มีข้อถูก

ใบงานหลังการเรียนรู้ หน่วยที่ 1

ชื่อ.....ชั้นประถมศึกษาปีที่ .....เลขที่.....

คำชี้แจง : นักเรียนฟังครูเล่าเรื่องและดูภาพประกอบ แล้วตอบคำถามให้ถูกต้อง

1. เรื่องกระต่ายตื่นตูมตัวละครมีใครบ้าง

……
……

2. เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นที่ไหน

……
……

3. เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นในฤดูอะไร

……

4. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้กระต่ายตกใจวิ่งหนี

……
……
……

5. ทำไมสัตว์จำพวกอื่นๆ จึงวิ่งหนีตามกระต่าย

……
……
……

6. ใครที่บอกให้สัตว์จำพวกอื่นๆ หยุดวิ่งหนี

……
……

7. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรบ้าง

7.1)……

7.2)……

7.3)……

ภาคผนวก ง

- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำก่อนเรียนและหลังเรียน

44

ชื่อนิทาน : ควบกล้ำมีนิทานแสนสนุก

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านนิทานควบกล้ำ (ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำถูกต้องใส่ 1 คะแนน ถ้านักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้องใส่ 0 คะแนน)

ชื่อผู้สอบ..... ชั้น..... เลขที่.....

(1ก)กวาง	ชวน	(2ก)ควาย	(3ก)เคลื่อนย้าย	(4ก)คลอง	(5ก)ตรง	ริมหนอง	แทรก	(6ก)กรุง
	-					-	-	

(7)ไกล	(2ข)ควาย	(8)เคลือบแคลง	(9)แกว่ง	หาง	(10)ไกว	(4ข)คลอง	(11)กว้าง	ใหญ่
				-				-

(12)ใคร	ช่วย	เสริม	เรา	(1ข)กวาง	แถลง	แจ้ง	(13)เกริ่น	(14)กล่าว	สร้าง
	-	-	-		-	-			-

ข่าว	(15)คราว	ถึง	(16)เกลอ	เม่น	นก	(17)กระจอก	ออก	(18)ตระเวน
-		-		-	-		-	

ช่วย	เกณฑ์	(19)กวาด	ต้อน	เพื่อน	(5ข)ตรง	ริม	(4ค)คลอง	ผอง	สัตว์
-	-		-	-		-		-	-

(20)เกลื่อน	(21)กลาง	แสงเดือน	เมฆ	(22)เคลื่อนคล้อย	ช้าง	หนึ่ง	(23)โขลง	งวง	โค้ง
		-	-		-	-		-	-

ย้อย	ดูดน้ำ	(24)โปรยปรอย	(25)เพลิดเพลิน	ใจ	ยีราฟ	หลายตัว
-	-			-	-	-

ฝูงวัว	เหล่า	(26)กระต่าย	(27ก)พร้อม	อมน้ำ	ไว้	ไม่	(28ก)กล้ากลืน
-	-			-	-	-	

จระเข้	(27ข)พร้อม	ลิง	(2ค)ควาย	(29)กระทิง	ระรื่น	(30)พร้อมเพรียง	ยืน
-		-			-		-

อมน้ำไว้	แมลง	ปอ	เหล่า	ผีเสื้อ	(31)เสือโคร่ง	ฝูงใหญ่	(27ค)พร้อม	(32)คล้อง	ใจ
-	-	-	-	-		-			-

อมน้ำไว้	ทุกตัว	ฝูงฮิปโป	(27ง)พร้อมใจ	อมน้ำไว้	(33)กลั้ว	ไม่	(28ข)กล้ากลืน	(34)เพราะ
-	-	-		-		-		

(35ก)กลัว	ในปาก	มีฝูง	(36)ปลา	(1ค)กวาง	และ	(2ง)ควาย	จริงใจ	(3ข)เคลื่อนย้าย
	-	-			-		-	

นำหน้า	ฝูงสัตว์	นานา	อมน้ำ	จนหมด	ต่างไม่	(35ข)กลัว	(37)เกรง	เร่งย้าย	(4ง)คลอง
-	-	-	-	-	-			-	

คด	จากป่า	สู่	(6ข)กรุง	งามงด	(27จ)พร้อม	กัน	คายน้ำ	สร้าง	(4จ)คลอง
-	-	-		-		-	-	-	

ขึ้นใหม่	ไม่	ทรุดโทรม	ช้ำ	สามัคคี	น้อมนำ	น้ำ	(4ฉ)คลอง	(38)คล้าย	น้ำใจ
-	-	-	-	-	-	-			-

เหล่า	สัตว์	ป่า	มี	(39) ขวัญ	และ	กำลังใจ	ช่วย	(40) ผลัด	เวียน
-	-	-	-		-	-	-		-

(41) เปลี่ยน	(42) ปลูก	พืช	ชนิด	ใหม่	ไม่	(43) เผลอ	ให้	ผู้ใด	มา
		-	-	-	-		-	-	-

ทำลาย	ทุกตัว	ไม่	(44) ขรึม	ยิ้มแย้ม	แจ่มใส	อยู่กัน	อย่าง	สุขใจ	เอย
-	-	-		-	-	-	-	-	-

ลงชื่อ.....ผู้ตรวจให้คะแนน

( )

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

ภาคผนวก จ

- คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลอง
- ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลอง
- ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลองคิดเป็นค่าร้อยละ
- คะแนนความคิดเห็นที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี ความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของหลักสูตรการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 15 คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำก่อนการทดลอง (44 คะแนน)	คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำหลังการทดลอง (44 คะแนน)
1	4	24
2	8	26
3	4	21
4	3	30
5	5	21
6	3	18
7	3	18
8	4	24
9	5	19
10	4	24
11	5	26
12	1	21
13	9	19
14	6	27
15	4	27
16	7	33
17	3	23
18	3	31
19	5	28
20	3	20
ผลรวม	89	480
Mean	4.45	24.00
S.D.	1.91	4.44
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	10.32	54.54

ตาราง 16 คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับที่	คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำก่อนการทดลอง (44 คะแนน)	คะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำหลังการทดลอง (44 คะแนน)
1	1	6
2	2	3
3	4	3
4	2	6
5	2	2
6	1	7
7	1	2
8	8	5
9	5	3
10	4	2
11	3	8
12	1	4
13	2	1
14	4	1
15	3	1
16	8	7
17	2	2
18	8	9
19	2	3
20	9	6
ผลรวม	72	81
Mean	3.60	4.05
S.D.	2.64	2.50
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	8.18	9.20

ตาราง 17 ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มทดลองอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียนคนที่	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	ก่อนการทดลอง	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	หลังการทดลอง
1	4	กระจอก กระทิง เผลอ ขรึม	24	ตรง เคลือบแคลง แกว่ง กว้าง ใคร เกริ่น คราว กระจอก ตระเวน กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย โขลง โปรยปรอย เพลิดเพลิน กระต่าย กล้ากลืน กระทิง เสือโคร่ง เพราะ ปลา ขวัญ ขรึม
2	8	ตรง คราว กระจอก กลั้ว เพราะ ปลา เกรง ขรึม	26	คลอง ตรง กรุง เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร เกริ่น กล่าว เกลอ กระจอก เกลื่อน กลาง โปรยปรอย เพลิดเพลิน กล้ากลืน พร้อมเพรียง กลั้ว เพราะ ปลา เกรง คล้าย ขวัญ เผลอ ขรึม
3	4	แกว่ง กว้าง กลั้ว ขวัญ	21	กวาง ควาย กรุง ไกล เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง เกริ่น คราว เกลอ กระจอก กวาด กลาง เคลื่อนคล้อย โปรยปรอย กลั้ว ปลา คล้าย ขวัญ ขรึม
4	3	แกว่ง กลั้ว ขวัญ	30	กวาง ควาย เคลื่อนย้าย ตรง ไกล เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร กล่าว เกลอ กระจอก ตระเวน กวาด เกลื่อน กลาง โขลง โปรยปรอย เพลิดเพลิน กระต่าย กล้ากลืน กระทิง พร้อมเพรียง เสือโคร่ง คล้อง กลั้ว ปลา คล้าย ขรึม

ตาราง 17 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	ก่อนการทดลอง	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	หลังการทดลอง
5	5	เกลอ กลาง กลั้ว ปลา เผลอ	21	กวาง ควาย เคลื่อนย้าย ไกล เคลือบ เกริ่น กล่าว เกลอ กระจอก ตระเวน กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย โขลง โปรยปรอย เพลิดเพลิน กล้ากลืน กระทิง กลั้ว กลัว
6	3	ควาย ไกว ขรึม	18	กวาง เคลื่อนย้าย ไกล เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง กระจอก กวาด เกลื่อน โขลง โปรยปรอย กระต่าย เสือโคร่ง กลั้ว ปลา คล้าย ขวัญ
7	3	ใคร คราว เสือโคร่ง	18	ควาย เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง กล่าว คราว กระจอก กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย โขลง คล้อง กลั้ว เกรง คล้าย ขวัญ
8	4	กระจอก กวาด กระต่าย ขวัญ	24	กวาง ควาย ตรง ไกล เคลือบแคลง แกว่ง กว้าง ใคร กล่าว กระจอก กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย โปรยปรอย ขรึม กระต่าย พร้อมเพรียง เสือโคร่ง คล้อง เกรง คล้าย ขวัญ เผลอ
9	5	กระจอก กระต่าย กระทิง ปลา ขรึม	19	กวาง ควาย แกว่ง ไกว กว้าง คราว เกลอ กระจอก ตระเวน กวาด เคลื่อนคล้อย โปรยปรอย เพลิดเพลิน กระต่าย พร้อมเพรียง ปลา เกรง ขวัญ ขรึม

ตาราง 17 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	ก่อนการทดลอง	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	หลังการทดลอง
10	4	กระจอก กระทิง กลั้ว เผลอ	24	เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร เกลอ กระจอก กวาด กลาง โปรยปรอย กระต่าย พร้อม กล้ากลืน กระทิง พร้อม เพรียง เสือโคร่ง กลั้ว เพราะ ปลา เกรง คล้าย ขวัญ เผลอ ขรึม
11	5	แกว่ง ใคร กระจอก กลั้ว ขวัญ	26	กวาง ควาย ตรง กรุง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร กล่าว คราว เกลอ กระจอก กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย กระต่าย กระทิง พร้อมเพรียง เสือโคร่ง กลั้ว เพราะ กลัว ปลา คล้าย เผลอ
12	1	เคลื่อนย้าย	21	เคลื่อนย้าย ตรง กรุง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร กล่าว คราว กระจอก ตระเวน กวาด กลาง เคลื่อนคล้อย โขลง โปรยปรอย เพลิดเพลิน กล้ากลืน เพราะ เกรง คล้าย
13	9	เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร กล่าว กระจอก เกรง ขวัญ	19	แกว่ง ไกว กว้าง กล่าว กระจอก กวาด เกลื่อน กลาง โปรยปรอย เคลื่อนคล้อย โขลง กระทิง พร้อมเพรียง เสือโคร่ง กลั้ว ปลา เกรง ขวัญ ผลัด

ตาราง 17 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	ก่อนการทดลอง	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	หลังการทดลอง
14	6	ใคร กระจอก กวาด กระทิง เสือโคร่ง ขวัญ	27	คลอง ตรง กรุง ไกล ไกว กว้าง ใคร กล่าว คราว กระจอก ตระเวน กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย โขลง โปรยปรอย เพลิดเพลิน กระต่าย กล้ากลืน พร้อมเพรียง เสือโคร่ง กลั้ว เพราะ กลัว ขวัญ เผลอ
15	4	กวาด กระต่าย กระทิง ขวัญ	27	ไกล เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง กล่าว คราว เกลอ กระจอก ตระเวน กวาด กลาง เพลิดเพลิน กระต่าย กระทิง พร้อมเพรียง เสือโคร่ง กลั้ว เพราะ ปลา เกรง คล้าย ขวัญ ผลัด เปลี่ยน ปลูก ขรึม
16	7	คราว กวาด เกลื่อน ปลา เกรง ขวัญ เปลี่ยน	33	กวาง ควาย เคลื่อนย้าย ตรง กรุง ไกล เคลือบแคลง แกว่ง กว้าง คราว เกลอ กระจอก ตระเวน กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย โขลง โปรยปรอย กระต่าย กระทิง เสือโคร่ง คล้อง ปลา เกรง คล้าย ขวัญ ผลัด เปลี่ยน ปลูก เผลอ ขรึม
17	3	กระทิง คล้อง ขวัญ	24	กวาง ควาย คลอง ตรง เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร เกลอ กระจอก ตระเวน กวาด เกลื่อน กลาง โปรยปรอย เผลอ เพลิดเพลิน กระต่าย กล้ากลืน กระทิง พร้อมเพรียง ขวัญ ปลูก

ตาราง 17 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	ก่อนการทดลอง	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	หลังการทดลอง
18	3	ใคร กระจอก ขวัญ	31	กวาง ควาย เคลื่อนย้าย คลอง ตรง กรุง ไกล แกว่ง ไกว กว้าง ใคร กล่าว คราว เกลอ กระจอก กวาด เกลื่อน กลาง เคลื่อนคล้อย โขลง โปรยปรอย เสือโคร่ง คล้อง กลั้ว ปลา เกรง คล้าย ขวัญ เผลอ ขรึม
19	5	ใคร กระต่าย พร้อมเพรียง กลั้ว ขวัญ	28	ควาย เคลื่อนย้าย คลอง กรุง ไกล เคลือบแคลง แกว่ง ไกว กว้าง ใคร เกริ่น คราว เกลอ กระจอก กวาด กลาง โขลง โปรยปรอย เพลิดเพลิน กระต่าย พร้อมเพรียง เสือโคร่ง คล้อง กลั้ว กลัว ปลา เผลอ
20	3	กระจอก กระต่าย ขวัญ	20	ตรง ไกล กล่าว เกลอ กระจอก ตระเวน กวาด กลาง เคลื่อน คล้อย โขลง โปรยปรอย กระต่าย กระทิง กลั้ว เพราะ กลัว ปลา เกรง คล้าย ขวัญ

ตาราง 18 ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียนคนที่	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	ก่อนการทดลอง	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	หลังการทดลอง
1	1	ขวัญ	6	กว้าง เกริ่น กวาด โปรยปรอย กระทิง ขวัญ
2	2	กระทิง กลั้ว	3	เกริ่น เกลอ ขวัญ
3	4	คราว กวาด ปลา ขวัญ	3	แกว่ง ขวัญ ขรึม
4	2	แกว่ง ใคร	6	ใคร กระจอก กวาด กลาง ปลา ขวัญ
5	2	คราว กวาด	2	แกว่ง กว้าง
6	1	กระทิง	7	กวาง แกว่ง ไกว กว้าง เกริ่น กวาด ขวัญ
7	1	ผลัด	2	กระทิง แกว่ง
8	8	แกว่ง เกริ่น กวาด กระต่าย กระทิง พร้อมเพรียง ปลา ขวัญ	5	เกลอ กระจอก กระต่าย กระทิง ปลา
9	5	กระจอก กวาด กระต่าย ขวัญ เผลอ	3	กระจอก กระต่าย กระทิง
10	4	กวาด กระทิง ขวัญ กลับ	2	แกว่ง กระทิง
11	3	กระจอก พร้อมเพรียง ขวัญ	8	กระจอก เพลิดเพลิน กระต่าย พร้อมเพรียง กลั้ว เพราะ ปลา เผลอ
12	1	ขวัญ	4	กระทิง กลั้ว ปลา ขวัญ
13	2	กวาด กระต่าย	1	กระทิง

ตาราง 18 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	ก่อนการทดลอง	จำนวนคำควบกล้ำที่อ่านได้	หลังการทดลอง
14	4	กลาง กระทิง กลั้ว เผลอ	1	ปลา
15	3	กวาด กลั้ว ขวัญ	1	ไกล
16	8	กวาง กว้าง กระจอก กวาด กระต่าย กระทิง เสือโคร่ง ขวัญ	7	กวาง ควาย ไกว กว้าง กระจอก กวาด กระทิง
17	2	กวาด กระทิง	2	ขวัญ กลั้ว
18	8	ไกว กว้าง กวาด เกลื่อน กระทิง เกรง ขวัญ ขรึม	9	กวาง ควาย แกว่ง ไกว กว้าง กวาด เกรง ขวัญ ขรึม
19	2	กวาด ขวัญ	3	แกว่ง ใคร กระทิง
20	9	แกว่ง กระจอก เกลื่อน เคลื่อนคล้อย กระต่าย กระทิง พร้อมเพรียง เสือโคร่ง ขวัญ	6	แกว่ง กระจอก เกลื่อน กระต่าย กระทิง ขวัญ

ตาราง 19 ควบกล้ำภาษาไทยที่นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมอ่านออกเสียงได้ก่อนและหลังการทดลองคิดเป็นค่าร้อยละ

หน่วยเสียงควบกล้ำ		ปร /pr/	พร /p^{h}r/			ตร /tr/		กร /kr/						ขร /k^{h}r/	คว /k^{h}w/
ควบกล้ำ (44 คำ)		โปรยปรอย	พร้อมเพรียง	พร้อม	เพราะ	ตรง	ตระเวน	กรุง	เกริ่น	นกกระจอก	กระต่าย	กระทิง	เกรง	ขรึม	ควาย
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	0	1	0	1	1	0	0	0	10	5	6	3	4	1
	ร้อยละ	0	3.33			2.5		20						20	5
	หลังการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	17	11	1	8	11	9	9	4	20	14	12	11	8	12
	ร้อยละ	85	33.33			50		58.33						40	60
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	0	2	0	0	0	0	0	1	4	5	10	1	1	0
	ร้อยละ	0	3.33			0		17.5						5	0
	หลังการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	1	1	0	1	0	0	0	3	6	3	10	1	2	2
	ร้อยละ	5	3.33			0		19.17						10	10

ตาราง 19 (ต่อ)

หน่วยเสียงควบกล้ำ		คร /khr/			ปล /pl/			กล /kl/								ขว /khw/
คำควบกล้ำ (44 คำ)		ใคร	คราว	เสือโคร่ง	ปลา	เปลี่ยน	ปลูก	กล่าว	เกลอ	เกลื่อน	กลาง	กล้วย	กล้ากลืน	กล้วย	ไกล	ขวัญ
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	6	3	2	4	1	0	1	1	1	1	7	0	0	0	12
	ร้อยละ	18.33			8.33			6.87								60
	หลังการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	10	11	12	15	2	3	12	13	13	18	14	7	5	11	15
	ร้อยละ	55			33.33			58.12								75
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	1	2	2	2	0	0	0	0	2	1	3	0	0	0	12
	ร้อยละ	8.33			3.33			3.75								60
	หลังการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	2	0	0	5	0	0	0	2	1	1	3	0	0	1	9
	ร้อยละ	3.33			8.33			5								45

ตาราง 19 (ต่อ)

หน่วยเสียงควบกล้ำ		ผล /p^{h} l/		คล /k^{h} l/						กว /kw/					พล /p^{h} l/	ขล /k^{h} l/
	คำควบกล้ำ (44 คำ)	ผลัด	เผลอ	คล้องเคลื่อนย้าย		คลอง	เคลื่อนแคลง	เคลื่อนคล้อยคล้าย		กวาง	ไกว	แกว่ง	กวาด	กว้าง	เพลิดเพลิน	โขลง
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	0	3	1	1	0	1	0	0	0	2	4	4	2	0	0
	ร้อยละ	7.5		2.5						12					0	0
	หลังการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	3	10	7	7	4	12	13	12	10	15	17	19	18	9	13
	ร้อยละ	32.5		53						79					45	65
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	2	2	0	0	0	0	1	0	1	1	3	11	2	0	0
	ร้อยละ	10		0.83						18					0	0
	หลังการทดลอง จำนวนนักเรียนอ่านคำควบกล้ำได้	0	1	0	0	0	0	0	0	3	3	8	5	5	1	0
	ร้อยละ	2.5		0						24					5	0

ตาราง 20 คะแนนความคิดเห็นที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการ	**คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ**			**IOC การพิจารณา**	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. ทฤษฎีและแนวคิดที่นำไปสู่กรอบแนวคิดของการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบหลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 ขั้น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3. ความสอดคล้องระหว่างกระบวนการเรียนการสอนกับการประเมินผลการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. การจัดลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5. การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
6. การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 2 การสอนภาษาแบบแยกส่วน (Part)	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ตาราง 21 (ต่อ)

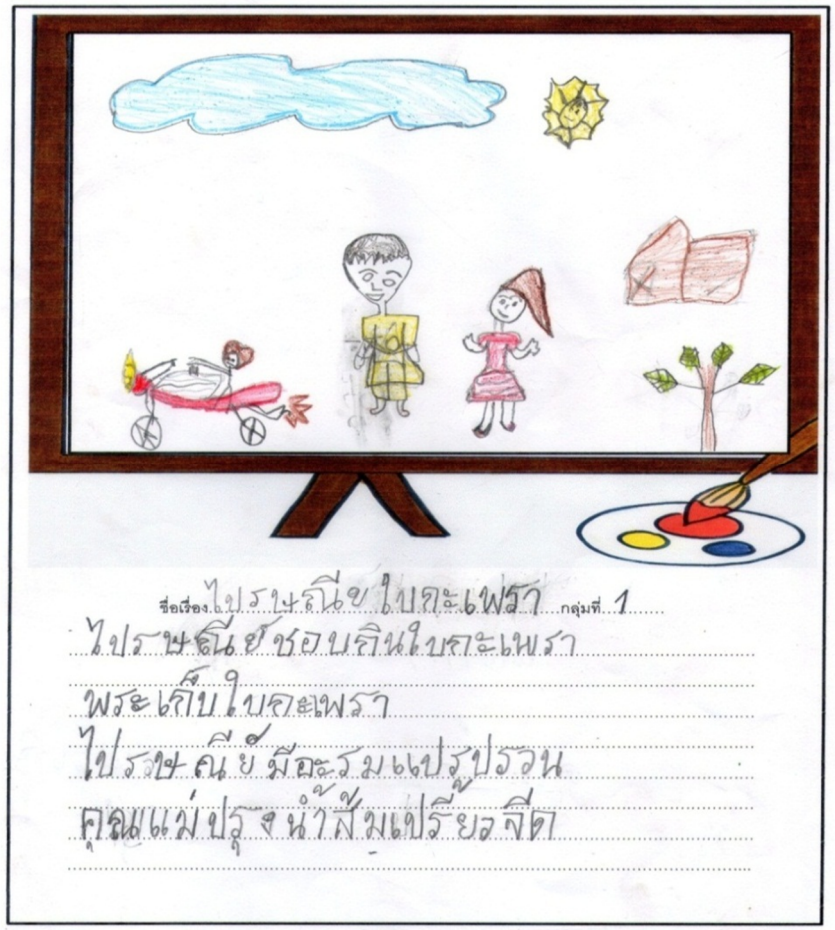
รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC การพิจารณา	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
7. การจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 3 การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language)	0	+1	+1	1	ใช้ได้
8. กระบวนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 3 ขั้น แสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
9. แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งจะประกอบไปด้วย สาระสำคัญ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ สื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
10. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามสภาพจริง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

ภาคผนวก ฉ

- ตัวอย่างผลงานนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง
- ภาพบรรยากาศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ตัวอย่างผลงานนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

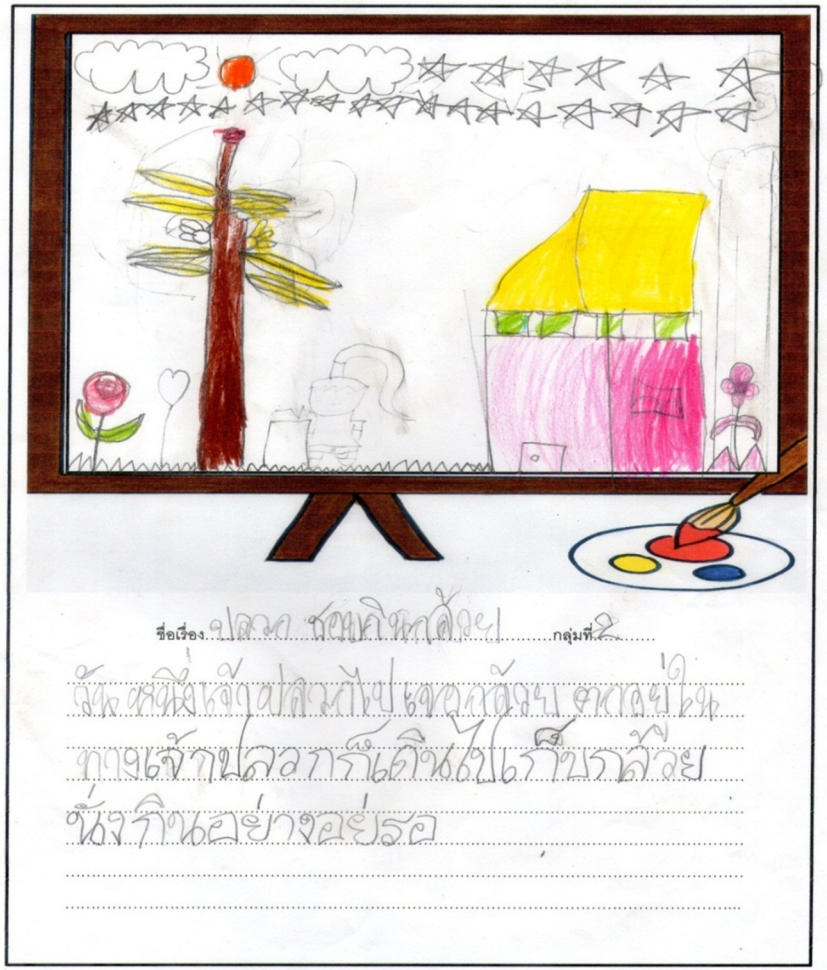
ก่อนการทดลอง

หลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง

ชื่อเรื่อง ปลาชอบกินกล้วย กลุ่มที่ 2

วันหนึ่งเจ้าปลาว่ายไปเจอกล้วย ก็เลยกินกล้วย
ทำให้เจ้าปลาอ้วนขึ้นเพราะกินกล้วย
ชอบกินอย่างอย่างนี้แหละ

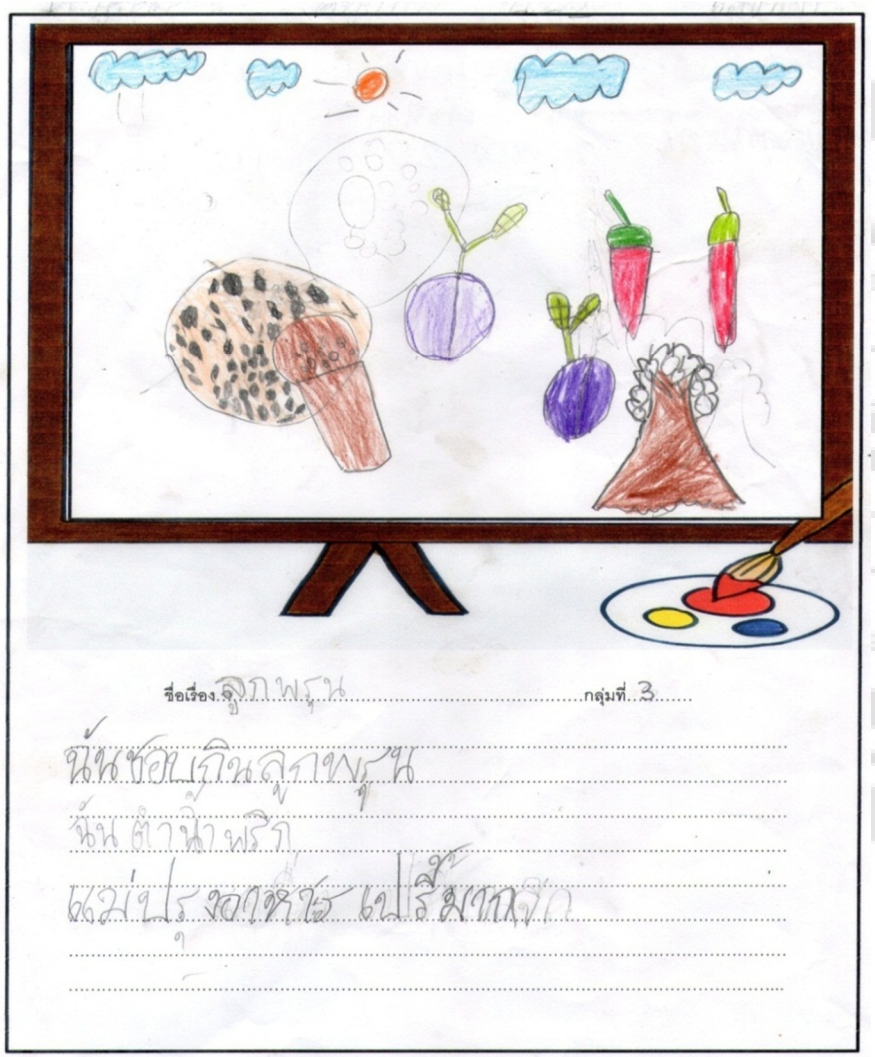
หลังการทดลอง

ชื่อเรื่อง ลิง กลุ่มที่ 2

ลิงตัวหนึ่งชอบเล่นชอบอยู่ใกล้ๆโคลน เจ้าลิงมองเห็นเสือที่หน้าตาเหมือนเจ้าลิงมันไม่กลัว แต่เสือคิดว่าเจ้าลิงมาทำร้ายเลยวิ่งไล่เจ้าลิงออกไป

ก่อนการทดลอง

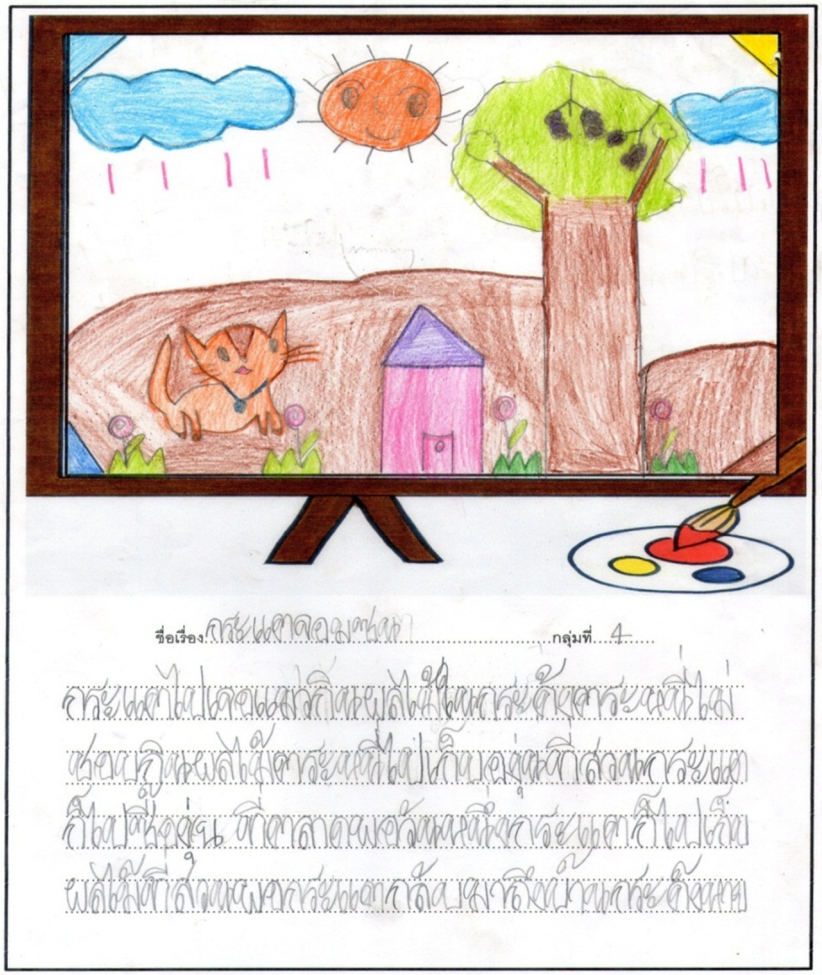
หลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง

หลังการทดลอง

ก่อนการทดลอง

หลังการทดลอง

ภาพบรรยากาศการจัดกิจกรรมตามแนวการสอนแบบสมดุลภาษา

ภาพประกอบ 11 บรรยากาศการนำเข้าสู่บทเรียน

ภาพประกอบ 12 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการอ่านให้ฟัง

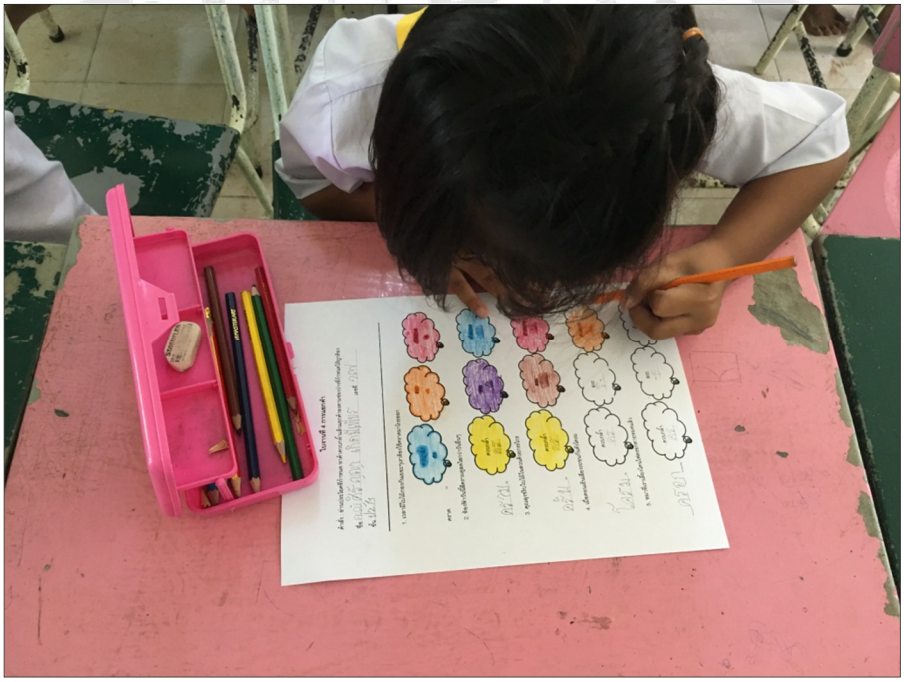
ภาพประกอบ 13 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการตระหนักรู้หน่วยเสียง

ภาพประกอบ 14 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการระบุหน่วยเสียง

ภาพประกอบ 15 บรรยากาศนักเรียนทำใบงานขั้นการระบุหน่วยเสียง

ภาพประกอบ 16 บรรยากาศนักเรียนทำใบงานขั้นการแยกคำ

ภาพประกอบ 17 บรรยากาศการจัดกิจกรรมการสอนภาษาแบบโฟนิกส์

ภาพประกอบ 18 บรรยากาศการจัดการเรียนรู้ขั้นการผสมคำ

ภาพประกอบ 19 บรรยากาศนักเรียนเล่นเกมกระซิบคำควบกล้ำภาษาไทย

ภาพประกอบ 20 บรรยากาศนักเรียนทำกิจกรรมการสะกดคำ

ภาพประกอบ 21 ปรรยากาศนักเรียนช่วยกันแต่งนิทานควบกล้ำภาษาไทย (1)

ภาพประกอบ 22 บรรยากาศนักเรียนช่วยกันแต่งนิทานควบกล้ำภาษาไทย (2)

ภาพประกอบ 23 บรรยากาศการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานให้เพื่อนฟัง (1)

ภาพประกอบ 24 บรรยากาศการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานให้เพื่อนฟัง (2)

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	วิฑูรย์ ทุยาวัด
วันเดือนปีเกิด	9 เมษายน 2526
สถานที่เกิด	อำเภอพลับพลาชัย จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	Watermark Condo, 1559/300 เจริญนคร 39-41 บางลำพูล่าง คลองสาน กรุงเทพมหานครฯ 10600 และ 16 Lennel Avenue, Edinburgh. EH126DW
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	Voluntary work as barista in coffee shop.
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	Western General Hospital, Crewe Road South, Edinburgh. EH4 2HU

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552	ศิลปศาสตร์บัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ. 2553	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ. 2559	การศึกษามหาบัณฑิตภาษาศาสตร์การศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ